

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. vasario 29 d.*

„Konkurencija — Karteliai — Tarptautinio krovinių ekspedijavimo oro transportu paslaugos — Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio pažeidimas — Kainų nustatymas — Papildomi mokesčiai ir kainų nustatymo tvarka, darantys įtaką galutinei kainai — Įrodymai, esantys prašyme atleisti nuo baudos — Advokato ir kliento bendravimo konfidencialumo apsauga — Etikos ir elgesio taisyklės, susijusios su lojalumo pareiga ir dvigubo atstovavimo draudimu — Pasitikėjimo santykiais grindžiamos pareigos — Poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai — Neteisėto elgesio priskyrimas — Bendrovių pasirinkimas — Baudos — Proporcingumas — Pažeidimo sunkumas — Lengvinančios aplinkybės — Vienodas požiūris — Bendradarbiavimas — Sandoris — 2006 m. baudų apskaičiavimo gairės“

Byloje T-265/12

Schenker Ltd, įsteigta Feltame (Jungtinė Karalystė), atstovaujama advokatų F. Montag, B. Kacholdt, F. Hoseinian, solisitorių D. Colgan ir T. Morgan,

ieškovė,

prieš

Europos Komisija, iš pradžių atstovaujama A. Dawes ir N. von Lingen, vėliau A. Dawes ir G. Meessen, padedamų baristerių B. Kennelly ir H. Mussa,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2012 m. kovo 28 d. Komisijos sprendimą C(2012) 1959 *final* dėl procedūros pagal [SESV] 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/39462 – Krovinių ekspedijavimas), kiek jis susijęs su ieškove, ir dėl prašymo pakeisti šiuo sprendimu ieškovei skirtos baudos dydį

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas G. Berardis, teisėjai O. Czúcz (pranešėjas) ir A. Popescu,

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. rugsėjo 24 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

- 1 2012 m. kovo 28 d. Sprendimu C(2012) 1959 *final* dėl procedūros pagal [SESV] 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/39462 – Krovinių ekspedijavimas) (toliau – ginčijamas sprendimas) Europos Komisija konstatavo, kad tarptautinio krovinių ekspedijavimo oro transportu paslaugų sektoriuje veikiančios bendrovės 2002–2007 m. dalyvavo įvairiuose susitarimuose ir derino veiksmus, kurie sudarė keturis atskirus SESV 101 straipsnio 1 dalies ir Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo 53 straipsnio 1 dalies pažeidimus.
- 2 Ieškovė *Schenker Ltd* priklauso *Deutsche Bahn AG* (toliau – DB), pagal Vokietijos teisę įsteigta akcinei bendrovei, visiškai priklausančiai Vokietijos Federacinei Respublikai. DB yra pagrindinė bendrovių grupės (toliau – DB grupė) bendrovė, teikianti transporto ir logistikos paslaugas visame pasaulyje. Naudodamasi *DB Schenker* prekės ženklu ir per bendroves *Schenker*, jungiančias keletą subjektų, įskaitant ir ieškovę, DB grupė, be kita ko, teikia krovinių ekspedijavimo oro transportu paslaugas. [konfidencialu]¹ *The Brink's Company* (toliau – *Brink's*) pardavė DB bendrovių grupę, valdomą *Bax Global Inc*, kuriai priklausė, be kita ko, *Bax Global Ltd (UK)*. Po to, kai jos veikla buvo perduota ieškovei, *Bax Global (UK)* nutraukė savo veiklą ir buvo panaikinta.
- 3 Ši byla susijusi tik su vienu iš keturių šio sprendimo 1 punkte minėtų pažeidimų, t. y. su karteliu dėl naujos eksporto sistemos (toliau – NES). Ji nesusijusi nei su karteliu dėl valiutos tikslinimo koeficiento (toliau – CAF), nei su karteliu dėl išankstinio deklaravimo sistemos (toliau – AMS), nei su karteliu dėl papildomo mokesčio, taikomo didžiausio aktyvumo sezonu (toliau – PSS). Kadangi ginčijamu sprendimu Komisija skyrė baudas ir kitoms DB grupės bendrovėms už dalyvavimą karteliuose dėl CAF, AMS ir PSS, šios bendrovės pateikė atskirus ieškinius, nagrinėjamus byloje T-267/12.
- 4 Šio sprendimo 3 punkte minėti karteliai yra susiję su tarptautinio krovinių ekspedijavimo oro transportu paslaugomis. Remiantis ginčijamo sprendimo 3–71 konstatuojamosiose dalyse Komisijos patektu sektoriaus aprašymu, ekspedijavimo paslaugos gali būti apibrėžiamos kaip krovinių vežimo organizavimas, o tai gali taip pat apimti muitinės procedūras, sandėliavimą ar antžeminio aptarnavimo paslaugas, klientų vardu ir pagal jų poreikius. Ekspedijavimo paslaugos skirstomos į vidaus ekspedijavimą ir tarptautinį krovinių ekspedijavimą ir į krovinių ekspedijavimą oro transportu, antžeminiu transportu ir jūrų transportu (ginčijamo sprendimo 3 konstatuojamoji dalis).
- 5 Komisijos ginčijamo sprendimo 92–114 konstatuojamosiose dalyse pateikiama kartelio dėl NES apibrėžtis gali būti apibendrinta taip: NES yra Jungtinės Karalystės eksporto už EEE ribų išankstinio muitinio įforminimo sistema, kurią Jungtinės Karalystės valdžios institucijos įvedė 2002 m. Per susitikimą grupė ekspeditorių susitarė įvesti papildomą mokestį už NES deklaracijas, jie taip pat susitarė dėl papildomo mokesčio dydžio ir jo taikymo laiko. Po šio susitikimo šie ekspeditoriai apsikeitė keliais elektroniniais laiškais, siekdami stebėti susitarimo įgyvendinimą. Antikonkurenciniai ryšiai tęsėsi nuo 2002 m. spalio 1 d. iki 2003 m. kovo 10 d.
- 6 Diskusijos, susijusios su karteliu dėl AMS, ir jo įgyvendinimo kontrolė vyko, be kita ko, asociacijos *Freight Forward International* (iki 2004 m. sausio 1 d. vadinta *Freight Forward Europe*, toliau – asociacija FFI) ribose.
- 7 Iš ginčijamo sprendimo 72 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija savo tyrimą pradėjo gavusi *Deutsche Post AG* (toliau – DP) paraišką atleisti nuo baudos pagal 2006 m. Pranešimą dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo kartelių byloje (OL C 298, 2006, p. 17, toliau – 2006 m. pranešimas dėl bendradarbiavimo). Savo paraišką atleisti nuo baudos DP papildė pareiškimais ir rašytiniais

1 – Konfidencialūs duomenys nepateikiami.

įrodymais. 2007 m. rugsėjo 24 d. raštu Komisija suteikė DP sąlyginį atleidimą nuo baudų už įtariamą kartelį tarp privačių tarptautinio krovinų ekspedijavimo paslaugų tiekėjų, kuriuo buvo siekiama nustatyti ar perkelti tam tikrus mokesčius ir papildomus mokesčius.

- 8 Komisija 2007 m. spalio 10–12 d. atliko netikėtus patikrinimus.
- 9 [konfidencialu] DB ir jos dukterinės bendrovės pateikė prašymą atleisti nuo baudų arba jas sumažinti, o jei jis nebūtų patenkintas, prašymą sumažinti baudos dydį pagal Pranešimą dėl atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo (ginčijamo sprendimo 76 konstatuojamoji dalis).
- 10 2010 m. vasario 5 d. Komisija nusiuntė ieškovei pranešimą apie kaltinimus, ši į jį atsakė (ginčijamo sprendimo 87 ir 89 konstatuojamosios dalys).
- 11 2010 m. liepos 6–9 d. Komisija surengė žodinį bylos nagrinėjimą, kuriame dalyvavo ieškovė (ginčijamo sprendimo 89 konstatuojamoji dalis).
- 12 Ginčijamame sprendime atsižvelgdama į turimus įrodymus, Komisija nusprendė, kad kaip *Bax Global (UK)* ekonominės veiklos tęsėja ieškovė atsakinga už minėtos bendrovės dalyvavimą kartelyje dėl NES.
- 13 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalies a punkte Komisija konstatavo, kad, kalbant apie kartelį dėl NES, kaip *Bax Global (UK)* ekonominės veiklos tęsėja ieškovė pažeidė SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį, nes nuo 2002 m. spalio 1 d. iki 2003 m. kovo 10 d. dalyvavo darant vieną ir tęstinį pažeidimą krovinų ekspedijavimo oro transportu paslaugų sektoriuje Jungtinėje Karalystėje, kurio esmė buvo kainų ar kitų komercinių sąlygų nustatymas. Ginčijamo sprendimo 2 straipsnio 1 dalies a punkte nustatoma, kad už šį pažeidimą ieškovei skiriama 3 673 000 EUR bauda. Ieškovei bauda nebuvo sumažinta už bendradarbiavimą su Komisija.
- 14 Iš ginčijamo sprendimo 856 konstatuojamosios dalies matyti, kad skirtos baudos dydis buvo apskaičiuotas remiantis Pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairėmis (OL C 210, 2006, p. 2, toliau – 2006 m. gairės).

Procesas Bendrajame Teisme ir šalių reikalavimai

- 15 Ieškovė šį ieškinį Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė 2012 m. birželio 12 d.
- 16 Teisėjui pranešėjui pasiūlius, Bendrasis Teismas (devintoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir taikydamas 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones raštu pateikė šalims klausimus, prašydamas į juos atsakyti. Šalys šį prašymą įvykdė per nustatytą terminą.
- 17 2014 m. rugsėjo 5 d. raštu ieškovė pateikė pastabas dėl teismo posėdžio pranešimo.
- 18 Per 2014 m. rugsėjo 24 d. posėdį buvo išklaustyti šalių pareiškimai žodžiu ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo per posėdį pateiktus klausimus.
- 19 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalies a punktą,
 - visiškai panaikinti arba bent sumažinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytą baudą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

20 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 21 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodė septynis ieškinio pagrindus.
- 22 Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su, pirma, 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [SESV 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 4 ir 7 straipsnių ir 27 straipsnio 2 dalies, teisės į gynybą ir teisės į teisingą bylos nagrinėjimą pažeidimu ir, antra, gero administravimo principo pažeidimu. Ieškovė iš esmės tvirtina, kad informacija ir įrodymai, pateikti kartu su DP paraiška atleisti nuo baudos, yra nepriimtini.
- 23 Nurodydama antrąjį ieškinio pagrindą ieškovė teigia, kad Komisija nebuvo kompetentinga priimti sprendimą, susijusį su karteliu dėl NES, nes šiam karteliui netaikoma Europos Sąjungos konkurencijos teisė remiantis Tarybos reglamento Nr. 141, pagal kurį transporto sektoriui netaikomas Tarybos reglamentas Nr. 17 (OL 124, 1962, p. 2751), 1 straipsniu.
- 24 Nurodydama trečiąjį ieškinio pagrindą ieškovė tvirtina, kad konstatavusi, jog kartelis dėl NES galėjo daryti didelę įtaką prekybai tarp valstybių narių, Komisija pažeidė SESV 101 straipsnio 1 dalį, Reglamento Nr. 1/2003 4 ir 7 straipsnius ir gero administravimo principą, taip pat nesilaikė Gairių dėl [SESV 101] ir [SESV 102] straipsniuose vartojamos poveikio prekybai sąvokos (OL C 101, 2004, p. 81, toliau – 2004 m. gairės).
- 25 Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su SESV 101 straipsnio 1 dalies, SESV 296 straipsnio, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio, Reglamento Nr. 1/2003 4, 7 straipsnių ir 23 straipsnio 2 dalies ir asmeninės atsakomybės bei gero administravimo principų pažeidimu, nes tik ieškovė pripažinta atsakinga už *Bax Global (UK)* elgesį.
- 26 Nurodydama penktąjį pagrindą ieškovė tvirtina, kad nustatydamas baudos dydį pagal apyvartos sumą, viršijančią teorinę maksimalią apyvartos, kurią galėjo gauti iš kartelio dėl NES, sumą, Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 ir 3 dalis, proporcingumo principą, baudmės atitikties nusižengimui principą, principą *nulla poena sine culpa* ir gero administravimo principą, nesilaikė 2006 m. gairių ir padarė vertinimo klaidų. Ji taip pat tvirtina, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 1 ir 2 dalis ir jos teisę į gynybą.
- 27 Nurodydama šeštąjį ieškinio pagrindą ieškovė tvirtina, kad, vertindama prašymus atleisti nuo baudos ir sumažinti baudą, Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį, vienodo požiūrio principą, nesilaikė 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo ir padarė vertinimo klaidą.
- 28 Septintasis ieškinio pagrindas susijęs su tvirtinimu, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį, vienodo požiūrio principą ir padarė vertinimo klaidą atsisakydama pradėti susitarimo diskusijas pagal Komisijos pranešimą dėl susitarimo procedūros tvarkos siekiant priimti sprendimus pagal Tarybos reglamento Nr. 1/2003 7 ir 23 straipsnius kartelių bylose (OL C 167, 2008, p. 1, toliau – Komisijos pranešimas dėl susitarimo procedūros).

- 29 Savo procesiniuose dokumentuose ieškovė pažymi, kad pirmasis–ketvirtasis ieškinio pagrindai nurodyti grindžiant reikalavimą panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalies a punktą, o „dėl šios priežasties“ ir ginčijamo sprendimo 2 straipsnio 1 dalies a punktą. Penktasis–septintasis ieškinio pagrindai ir subsidiariai ketvirtasis pagrindas nurodyti grindžiant reikalavimą panaikinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnio 1 dalies a punktą.
- 30 Ieškovė Bendrojo Teismo taip pat prašo pasinaudoti savo neribota jurisdikcija, o penktasis–septintasis ieškinio pagrindai būtent ir nurodyti grindžiant šį prašymą. Be to, nurodydama ketvirtąjį ieškinio pagrindą ieškovė prašo, kad Bendrasis Teismas, pasinaudodamas savo neribota jurisdikcija, sumažintų baudos dydį.
- 31 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad Komisijos priimtų sprendimų teisėtumo kontrolę papildė neribota jurisdikcija, kuri Sąjungos teismui suteikta pagal Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnį, remiantis SESV 261 straipsniu.
- 32 Ši jurisdikcija, be paprastos sankcijos teisėtumo kontrolės, suteikia teismui teisę pakeisti Komisijos vertinimą savuoju, todėl ir panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtą vienkartinę arba periodinę baudą. Kai vertinimai, kuriais Komisija rėmėsi nustatydama skirtos vienkartinės ar periodinės baudos dydį, yra netinkami, o galutinis baudos dydis vertintinas kaip tinkamas, neribota jurisdikcija leidžia teismui palikti esamą baudos dydį.
- 33 Todėl naudodamasis neribota jurisdikcija Bendrasis Teismas savo sprendimo priėmimo dieną turi įvertinti, ar ieškovei buvo skirta bauda, kurios dydis teisingai atspindi nagrinėjamo pažeidimo sunkumą ir trukmę (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Shell Petroleum ir kt. / Komisija*, T-343/06, Rink., EU:T:2012:478, 117 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 34 Vis dėlto reikia pabrėžti, kad neribotos jurisdikcijos įgyvendinimas nėra tas pats, kas *ex officio* kontrolė, ir priminti, kad Sąjungos teismuose vyksta rungimosi procesas (2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *KME Germany ir kt. / Komisija*, C-389/10 P, Rink., EU:C:2011:816, 131 punktas).

1. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio, pirma, su Reglamento Nr. 1/2003 4, 7 straipsnių ir 27 straipsnio 2 dalies, teisės į gynybą ir teisės į teisingą bylos nagrinėjimą pažeidimu ir, antra, su gero administravimo principo pažeidimu

- 35 Šis ieškinio pagrindas susijęs su Komisijos ginčijamo sprendimo 658 konstatuojamojoje dalyje pateikta išvada, kad ji galėjo naudoti informaciją ir įrodymus, esančius DP paraiškoje atleisti nuo baudos.
- 36 Šį pagrindą sudaro dvi dalys. Pirma, ieškovė tvirtina, kad naudodama DP paraiškoje atleisti nuo baudos esančią informaciją ir įrodymus Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 4, 7 straipsnius ir 27 straipsnio 2 dalį, teisę į gynybą ir teisę į teisingą bylos nagrinėjimą. Antra, ji tvirtina, kad Komisija pažeidė gero administravimo principą, nes tinkamai neatsižvelgė į ieškovės per administracinę procedūrą pateiktus argumentus.

Dėl pirmos dalies, susijusios su Reglamento Nr. 1/2003 4, 7 straipsnių ir 27 straipsnio 2 dalies, teisės į gynybą ir teisės į teisingą bylos nagrinėjimą pažeidimu

- 37 Ieškovė nurodo, kad naudodama DP paraiškoje atleisti nuo baudos esančią informaciją ir įrodymus Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 4, 7 straipsnius ir 27 straipsnio 2 dalį, teisę į gynybą ir Sąjungos teisėje pripažintą ir Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje bei 48 straipsnio 2 dalyje, taip pat 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnyje įtvirtintą teisę į teisingą bylos nagrinėjimą.

- 38 Ieškovės nuomone, nagrinėjamu atveju Komisija neturėjo teisės naudoti informacijos ir įrodymų, buvusių DP paraiškoje atleisti nuo baudos, turėjo užbaigti tyrimą ar bent nenaudoti šios informacijos ir šių įrodymų. Pirma, advokatų biuras C., padėjęs DP parengti ir pateikti minėtą paraišką, pažeidė profesinę paslaptį ir dvigubo atstovavimo draudimą arba lojalumo savo buvusiems klientams principą. Ieškovė mano, kad šis advokatų biuras vaidino dvigubą vaidmenį. Viena vertus, jis teikė teisinės konsultacijas FFI asociacijai ir atskiriems jos nariams, įskaitant ir ją pačią. Kita vertus, tuo pat metu ar praėjus nedaug laiko, kai minėti santykiai baigėsi, t. y. kol dar jam, kaip FFI asociacijos ir atskirų jos narių teisiniui atstovui, galiojo teisės aktuose numatyti išipareigojimai, minėtas biuras bent nuo 2006 m. liepos 27 d. padėjo DP rinkti, kompiliuoti, analizuoti ir įvairioms konkurenciją prižiūrinčioms valdžios institucijoms, įskaitant ir Komisiją, teikti informaciją apie galimus Sąjungos konkurencijos taisyklių pažeidimus. Antra, DP pažeidė savo, kaip FFI asociacijos prezidentės ir sekretorės, pasitikėjimo santykiais grindžiamas pareigas. Priežastis, dėl kurios ši įmonė pasirinko advokatų kabinetą C., be jokios abejonės, buvo ta, kad ji norėjo pasinaudoti ypatingais šio kabineto ir FFI asociacijos santykiais ir konfidencialia informacija, kurią jis turėjo. Kadangi FFI asociacijos narių elgesys dėl, viena vertus, AMS ir, kita vertus, dėl NES buvo labai susijęs, Komisija negalėjo naudoti DP paraiškoje atleisti nuo baudos esančios informacijos ir įrodymų nagrinėdama kartelį dėl NES.
- 39 Komisija ginčija šiuos argumentus. Konkrečiai ji tvirtina: kadangi tik dublike ieškovė nurodė, jog Sąjungos teisė draudžia žinias ir informaciją, kurią advokatas gavo iš savo kliento, naudoti prieš jį, tai yra naujas ieškinio pagrindas, kuris turi būti pripažintas nepriimtiniu.
- 40 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Sąjungos teisėje vyrauja laisvo įrodymų vertinimo principas (2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *Dalmine / Komisija*, T-50/00, Rink., EU:T:2004:220, 72 punktas).
- 41 Iš tiesų nėra jokios Sąjungos teisės normos ar bendrojo principo, pagal kuriuos Komisijai draudžiama vienos įmonės atžvilgiu remtis kitų kaltinamų įmonių pareiškimais. Kitu atveju Komisijos pareiga pateikti SESV 101 ir 102 straipsnių pažeidimų įrodymus būtų neįvykdoma ir nesuderinama su Sutartyje dėl ESV jai numatyta pareiga prižiūrėti tinkamą šių teisės normų taikymą (2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *JFE Engineering ir kt. / Komisija*, T-67/00, T-68/00, T-71/00 ir T-78/00, Rink., EU:T:2004:221, 192 punktas).
- 42 Vis dėlto pirminiuose tyrimo etapuose Komisijos turimi įgaliojimai ir informacijos gavimas turi nepažeisti pagrindinių teisių ir bendrųjų Sąjungos teisės principų, kurie taikomi per visas Sąjungos konkurencijos taisyklių taikymo procedūras.
- 43 Atsižvelgiant į šią teismų praktiką ir į šiuos principus reikia išnagrinėti kaltinimus, susijusius su, pirma, profesinės paslapties pažeidimu, antra, dvigubo atstovavimo draudimu ir lojalumo principo pažeidimu ir, trečia, DP pasitikėjimo santykiais grindžiamų pareigų pažeidimu.

Dėl pirmo kaltinimo, susijusio su profesinės paslapties pažeidimu

- 44 Ieškovė tvirtina, kad, kadangi advokatų biuras C. pažeidė profesinę paslaptį, DP paraiškoje atleisti nuo baudos esanti informacija ir įrodymai yra nepriimtini ir Komisija negalėjo jų naudoti.
- 45 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad advokatų ir klientų bendravimo konfidencialumas saugomas pagal Sąjungos teisę (šiuo klausimu žr. 1982 m. gegužės 18 d. Sprendimo *AM & S Europe / Komisija*, 155/79, Rink., EU:C:1982:157, 18–28 punktus).
- 46 Dėl Komisijos tyrimo priemonių, susijusių su advokatų ir klientų bendravimu, iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad šio bendravimo konfidencialumo apsauga neleidžia jai susipažinti su jo turiniu. Be to, jei ji susipažįsta su šia informacija, konfidencialumo apsauga neleidžia jai šiuo bendravimu grįsti

savo sprendimo, kuriuo skiriama bauda už Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimą (šiuo klausimu žr. 2007 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Akzo Nobel Chemicals ir Akcros Chemicals / Komisija*, T-125/03 ir T-253/03, Rink., EU:T:2007:287, 86–88 punktus ir juose nurodytą teismų praktiką).

- 47 Ieškovė tvirtina, kad nagrinėjamu atveju advokatų ir klientų bendravimo konfidencialumo apsauga Komisijai taip pat neleidžia naudoti informacijos ir įrodymų, esančių DP paraiškoje atleisti nuo baudos. Kadangi advokatų ir klientų bendravimo konfidencialumas turi leisti klientams visiškai atvirai kalbėtis su savo advokatais, nebijant vėlesnio šio bendravimo atskleidimo, kuris gali pridaryti jiems žalos, šis bendravimas turi būti saugomas ne tik Komisijos tyrimo priemonių atžvilgiu, bet ir nuo advokato atskleidimo, pažeidžiant profesinę paslaptį.
- 48 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad iš ginčijamo sprendimo 658 konstatuojamosios dalies matyti, kad visą informaciją ir įrodymus, kuriuos DP pateikė paraiškoje atleisti nuo baudos, turėjo visi FFI asociacijos nariai. Todėl, kaip nurodo Komisija, DP paraiškoje atleisti nuo baudos esančią informaciją ir įrodymus ši įmonė turėjo nepriklausomai nuo to, ar advokatų biuras C. pažeidė profesinę paslaptį, ar jos nepažeidė.
- 49 Ieškovė nepateikia jokio argumento, galinčio paneigti šį teiginį. Iš tikrųjų reikia konstatuoti, jog nesvarbu, kad įmonė, kuriai ji priklausė, buvo FFI asociacijos narė ir kad todėl ji galėjo patikrinti šios Komisijos išvados pagrįstumą, ieškovė nenurodo jokios informacijos, pateiktos DP paraiškoje atleisti nuo baudos, kurią advokatų biuras C būtų atskleidęs pažeisdamas profesinę paslaptį, o tik nurodo, kad priešastis, dėl kurios DP pasirinko advokatų kabinetą C., kad šis padėtų jai parengti paraišką atleisti nuo baudos, negalėjo būti kita, kaip tik siekis „pasinaudoti išskirtinėmis aplinkybėmis“, susijusiomis su ankstesniais šio kabineto santykiais su FFI asociacija ir jos nariais.
- 50 Todėl reikia atmesti kaltinimą, susijusį su profesinės paslapties pažeidimu, ir nereikia nagrinėti klausimo, ar advokatų ir klientų bendravimo konfidencialumo apsauga neleidžia Komisijai naudoti dokumentų, kuriuos jai pateikė įmonė po to, kai šiai įmonei juos atskleidė advokatas, pažeisdamas profesinę paslaptį.

Dėl kaltinimo, susijusio su dvigubo atstovavimo draudimo ir lojalumo principo pažeidimu

- 51 Ieškovė tvirtina, kad DP paraiškoje atleisti nuo baudos esantys įrodymai nepriimtini, nes padėdamas DP rengti ir pateikti paraišką atleisti nuo baudos advokatų biuras C. pažeidė dvigubo atstovavimo draudimą ir lojalumo principą, numatytus Europos advokatūros ir teisininkų draugijų tarybos Europos pagrindinių teisininko profesijos principų chartijoje ir Europos advokatų etikos kodekse.
- 52 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad Sąjungos teisėje nėra nuostatų, kurios numatytų, kad Komisija neturi teisės naudotis informacija ir įrodymais, kuriuos įmonė jai pateikė prašydama atleisti nuo baudos, kai advokatas, kuris atstovauja šiai įmonei, pažeidė dvigubo atstovavimo draudimą ar lojalumo savo buvusiems klientams pareigą.
- 53 Antra, atsižvelgiant į tai, kad Komisija turi laikytis pagrindinių teisių ir Sąjungos teisės bendrųjų principų ir preliminariniuose tyrimo, ir informacijos gavimo etapuose (žr. šio sprendimo 42 punktą), reikia išnagrinėti, ar Komisija pagrįstai galėjo naudotis DP paraiškoje atleisti nuo baudos pateikta informacija ir įrodymais.
- 54 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovės nurodytas dvigubo atstovavimo draudimas ir lojalumo pareiga turi ne tik užtikrinti advokatų nepriklausomumą ir lojalumą, bet ir padėti išvengti situacijų, kai dėl savo klientų interesų konflikto jie rizikuotų būti priversti atskleisti profesinę paslaptį.

- 55 Net manant, kad, viena vertus, ieškovės nurodytos etikos taisyklės turi būti laikomos bendrų pagrindinių principų išraiška ir į jas turėtų būti atsižvelgta per Komisijos vykdomas procedūras ir kad, kita vertus, advokatų kabineto C. elgesys neatitiko šių taisyklių, reikia konstatuoti, kad šios bylos aplinkybėmis Komisija nepadarė klaidos nusprendama, jog ji gali naudoti DP paraiškoje atleisti nuo baudos pateiktą informaciją ir įrodymus.
- 56 Iš tikrųjų, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 48 ir 49 punktuose, šios bylos aplinkybėmis ji galėjo nuspręsti, jog minėtoje paraiškoje atleisti nuo baudos esanti informacija ir įrodymai yra pačios DP, o ne pažeidžiant profesinę paslaptį advokatų kabineto C. pateikta informacija ir įrodymai. Be to, įmonė neturi pareigos, kad būtų atstovaujama advokato rengiant ir teikiant paraišką atleisti nuo baudos. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, net sutikus su šio sprendimo 55 punkte pateikta dviguba prielaida, matyti, kad Komisija pagrįstai galėjo naudotis informacija ir įrodymais, esančiais DP paraiškoje atleisti nuo baudos. Šiame kontekste taip pat reikia pažymėti, kad advokatų kabineto C. jam taikomų nacionalinių etikos taisyklių pažeidimas gali būti baudžiamas pagal nacionalinę teisę.
- 57 Todėl reikia atmesti kaltinimą, susijusį su dvigubo atstovavimo draudimo ir lojalumo principo pažeidimu, ir nereikia nagrinėti klausimo, ar tai yra valstybių narių bendrų pagrindinių principų išraiška, į kurią turi būti atsižvelgta per Komisijos vykdomas procedūras, ir ar advokatų kabineto C. elgesys atitinka šiuos principus.

Dėl kaltinimo, susijusio su DP pasitikėjimo santykiais grindžiamų pareigų pažeidimu

- 58 Ieškovė tvirtina, kad DP paraiška atleisti nuo baudos nepriimtina, nes ja pažeidžiamos pasitikėjimo santykiais grindžiamos pareigos, kylančios iš to, kad ji yra FFI asociacijos prezidentė ir sekretorė.
- 59 Pirmiausia, kiek šis kaltinimas susijęs su pačiu DP sprendimu bendradarbiauti su Komisija, reikia jį atmesti. Šiuo klausimu reikia priminti, kad per preliminarius tyrimo ir informacijos rinkimo etapus Komisijos turimų įgaliojimų įmonės neturi. Ypač tai pasakytina apie 2006 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo, nes šiuo pranešimu Komisija siekia paskatinti įmones atskleisti neteisėtus kartelius ir bendradarbiauti per jos atliekamą tyrimą, pranešant apie karteliuose dalyvavusių įmonių elgesį.
- 60 Antra, kiek šis kaltinimas susijęs tik su DP sprendimu kreiptis pagalbos konkrečiai į advokatų kabinetą C., taip pat reikia jį atmesti. Net jei pripažintume, kad pasirinkdama advokatų kabinetą C. DP pažeidė pasitikėjimo santykiais grindžiamas pareigas, atsižvelgiant į šiuo atveju esamus interesus, tai nedraudžia Komisijai naudoti jos paraiškoje atleisti nuo baudos pateiktą informaciją ir įrodymus (žr. šio sprendimo 56 punktą). Atsižvelgiant į tai, taip pat reikia priminti, kad jei ieškovės nurodytos pasitikėjimo santykiais grindžiamos pačios pareigos negali būti pripažintos netinkamomis ir niekinėmis pagal SESV 101 straipsnio 2 dalį, ieškovės nurodomų pareigų pažeidimas bet kuriuo atveju gali būti baudžiamas pagal nacionalinę teisę.
- 61 Todėl reikia atmesti ir trečią kaltinimą, susijusį su DP pasitikėjimo santykiais grindžiamų pareigų pažeidimu.
- 62 Taigi reikia atmesti šio ieškinio pagrindo visą pirmą dalį ir nebūtina nagrinėti Komisijos pateikto prieštaravimo dėl priimtumo.

Dėl antros dalies, susijusios su gero administravimo principo pažeidimu

- 63 Ieškovė nurodo, kad Komisija pažeidė gero administravimo principą, nes tinkamai neatsižvelgė į argumentus, kuriuos ji pateikė per administracinę procedūrą, susijusius su profesinės paslapties, dvigubo atstovavimo draudimo, lojalumo pareigos ir pasitikėjimo santykiais grindžiamų pareigų pažeidimu.

- 64 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 65 Pirmiausia reikia priminti, kad vykstant procedūrai, po kurios gali būti įmonėms skirta bauda už SESV 101 straipsnio pažeidimą, Komisija negali nagrinėti tik įmonių pateiktų įrodymų, bet, remdamasi gero administravimo principu, turi savo priemonėmis prisidėti prie reikšmingų faktų ir aplinkybių nustatymo (šiuo klausimu žr. 1966 m. liepos 13 d. Sprendimo *Consten ir Grundig / Komisija*, 56/64 ir 58/64, Rink., EU:C:1966:41, p. 501).
- 66 Nagrinėjamu atveju Komisija atsižvelgė į argumentus, susijusius su profesinės paslapties pažeidimu. Iš tikrųjų, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 48 ir 49 punktuose, ji nagrinėjo DP paraiškoje atleisti nuo baudos esančios informacijos ir įrodymų kilmę ir konstatavo, kad DP turėjo šią informaciją ir įrodymus, nors advokatų biuras C. pažeidė profesinę paslaptį. Ieškovė nepateikė jokio argumento, kuris leistų įrodyti, kad šie Komisijos vertinimai yra klaidingi.
- 67 Be to, dėl argumentų, susijusių su dvigubo atstovavimo draudimo, lojalumo pareigos ir DP pasitikėjimo santykiais grindžiamų pareigų pažeidimu, pakanka priminti (žr. šio sprendimo 51–61 punktus), kad šioje byloje, net jei būtų įrodyti tokie pažeidimai, jie nekliudytų Komisijai naudotis informacija. Todėl Komisija neprivalėjo nagrinėti dar ir šių argumentų.
- 68 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, kadangi pirmojo ieškinio pagrindo antra dalis taip pat turi būti atmesta, turi būti atmestas visas pirmasis ieškinio pagrindas, nenagrinėjant klausimo, ar ieškovės nurodyti pažeidimai, susiję su karteliu dėl AMS, gali turėti įtakos ginčijamo sprendimo teisėtumui, kiek tai susiję su karteliu dėl NES.

2. Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 141 1 straipsnio pažeidimu

- 69 Šis ieškinio pagrindas susijęs su Komisijos ginčijamo sprendimo 644–648 konstatuojamosiose dalyse pateikta išvada, pagal kurią ji galėjo remtis Reglamentu Nr. 1/2003, kad nubaustų ieškovę už *Bax Global (UK)* dalyvavimą kartelyje dėl NES. Komisijos nuomone, šis kartelis nebuvo atleistas nuo 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio [SESV 101] ir [SESV 102] straipsnius (OL 13, 1962, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3), taikymo pagal Reglamento Nr. 141 1 straipsnyje numatytą Reglamento Nr. 17 netaikymą oro transportui. Atsižvelgdama į tai, ji rėmėsi vertinimu, pagal kurį kartelio dėl NES dalyviai koordinavo savo veiksmus, kad sumažintų neaiškumą, susijusį su įvairiais kainos elementais krovininių ekspedijavimo srityje; minėtas kartelis buvo susijęs būtent su ekspedijavimo paslaugų kainomis, o ne su transportavimo paslaugų kainomis. Net jei ekspeditoriai būtų turėję sutartinius santykius su aviakompanijomis, šie ryšiai būtų pagrįsti oro transporto paslaugomis, o ne ekspedijavimo paslaugomis, dėl kurių buvo sudarytas kartelis dėl NES.
- 70 Ieškovė mano, kad šie Komisijos vertinimai yra klaidingi. Pagal Reglamento Nr. 141 1 straipsnį minėta institucija nekompetentinga priimti sprendimą dėl kartelio dėl NES.
- 71 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1/2003 redakcija, patvirtinta priėmus 2004 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 411/2004, panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 3975/87 ir iš dalies keičiantį reglamentus (EEB) Nr. 3976/87 ir Nr. 1/2003 dėl oro transporto susisiekimo tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių (OL L 68, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 17), kuria Komisija grindė ginčijamą sprendimą, taikoma oro transportui.
- 72 Vis dėlto pagal teisės aktus, galiojusius iki Reglamento Nr. 1/2003 įsigaliojimo, t. y. iki 2004 m. gegužės 1 d., su oro transportu tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių susijusiems karteliams Reglamentas Nr. 17 nebuvo taikomas. Iš tiesų pagal Reglamento Nr. 141 1 straipsnį Reglamentas Nr. 17 nebuvo taikomas karteliams transporto srityje, kurių tikslas ar poveikis buvo kainų ir transporto sąlygų nustatymas, transporto pasiūlos ribojimas ar kontrolė arba transporto rinkų pasidalijimas. Iš tikrųjų pagal 1987 m.

gruodžio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3975/87, nustatančio konkurencijos taisyklių taikymo oro transporto sektoriaus įmonėms tvarką (OL L 374, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 1 t., p. 262), iš dalies pakeisto 1992 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2410/92 (OL L 240, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 1 t., p. 430), 1 straipsnį buvo numatytas šio netaikymo panaikinimas oro transportui tarp Bendrijos oro uostų, tačiau oro transportui tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių šis netaikymas toliau galiojo.

- 73 Taigi ieškovė iš esmės tvirtina, kad, kadangi *Bax Global (UK)* kartelyje dėl NES dalyvavo iki 2004 m. gegužės 1 d., šis kartelis nepateko į Reglamento Nr. 17 taikymo sritį pagal Reglamento Nr. 141 1 straipsnį. Kaip nurodo ieškovė, ekspedijavimo paslaugos ir NES sandėliavimo paslaugos yra transportavimo proceso sudėtinės dalys, taigi, tai yra transporto paslaugos, kaip tai suprantama pagal minėtą straipsnį. Bet kuriuo atveju ekspedijavimo paslaugos bendrai ir paslaugos konkrečiai, susijusios su NES, yra tiesiogiai susijusios su oro transportu. Todėl Komisija neturėjo teisės nubausti pagal Reglamentą Nr. 1/2003.
- 74 Iš pradžių reikia išnagrinėti ieškovės argumentus, susijusius su Reglamento Nr. 141 1 straipsnio aiškinimu, o paskui išnagrinėti jos argumentus dėl Komisijos išvados, kad kartelis dėl NES buvo susijęs ne su transporto paslaugomis, o su krovinų ekspedijavimo paslaugomis.

Dėl Reglamento Nr. 141 1 straipsnio aiškinimo

- 75 Ieškovė tvirtina, kad Reglamento Nr. 141 1 straipsniu siekiama išskirti veiklos sritį transporto sektoriaus, t. y. bet kokios transporto procesui priklausančios veiklos, viduje, nes pramonės sektoriaus apibrėžtis gali būti platesnė nei aptariamos rinkos. Vertinant veiklą, kuriai netaikomas Reglamentas Nr. 17 pagal minėtą straipsnį, reikia atsižvelgti į įmonių ekonominės veiklos pobūdį. Šiame kontekste negalima daryti įmonės veiklos skirtingų lygių atskyrimo. Taigi *Bax Global (UK)* atveju Komisija neturėjo atskirti kroviniams skirtos vietos įsigijimo iš vežėjų ir šios vietos siūlymo krovinio siuntėjams. Taip pat ieškovė tvirtina, kad reglamento Nr. 141 1 straipsnis turi būti taikomas su transportu susijusioms paslaugoms, nes šiame straipsnyje nurodomos „transporto sąlygos“, o minėto reglamento preambulėje daroma nuoroda į susitarimus, sprendimus ir suderintus veiksmus, kurie tiesiogiai susiję su transporto paslaugų teikimu.
- 76 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 77 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, jog tam, kad įmonės elgesiui nebūtų taikomas Reglamentas Nr. 17 pagal Reglamento Nr. 141 1 straipsnį, šio elgesio tikslas ar pasekmė turi būti konkurencijos transporto rinkoje suvaržymas. Pagal minėto reglamento 3 konstatuojamąją dalį tik tiesiogiai su transporto paslaugų teikimu susijusiam elgesiui netaikomas Reglamentas Nr. 17 pagal minėtą straipsnį.
- 78 Taip pat reikia priminti, kad iš teismų praktikos matyti, jog įmonės veikla, susijusi ne su pačiu oro transportu, bet su jo aukštesnės arba žemesnės grandies rinka, negali būti laikoma tiesiogiai susijusia su transporto paslaugomis, todėl jai nėra netaikomas Reglamentas Nr. 17 pagal Reglamento Nr. 141 1 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2003 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *British Airways / Komisija*, T-219/99, Rink., EU:T:2003:343, 171 ir 172 punktus).
- 79 Atsižvelgiant į pateiktus vertinimus, negalima pritarti ieškovės siūlomam Reglamento Nr. 141 1 straipsnio aiškinimui.
- 80 Iš tikrųjų toks Reglamento Nr. 141 1 straipsnio aiškinimas, pagal kurį ši nuostata iš Reglamento Nr. 17 taikymo srities pašalina ne tik su oro transporto paslaugomis susijusius kartelius, bet ir visą veiklą oro transporto sektoriuje, neatitinka nei šios nuostatos turinio, nei Reglamento Nr. 141 3 konstatuojamosios dalies, nei minėtos teismų praktikos, iš kurių matyti, kad kartelis turi būti tiesiogiai susijęs su oro transporto paslaugų teikimu.

- 81 Be to, priešingai, nei nurodo ieškovė, Reglamento Nr. 141 1 straipsnis nepašalina visos įmonės veiklos iš Reglamento Nr. 17 taikymo srities tik todėl, kad dalis šios veiklos susijusi su oro transporto paslaugomis. Todėl, net jei įmonė perka transporto paslaugų žemesnės grandies rinkoje, jos veikla aukštesnės grandies rinkoje, kuri nėra tiesiogiai susijusi su transporto paslaugomis, pagal minėtą straipsnį nėra atleidžiama nuo Reglamento Nr. 17 taikymo.
- 82 Be to, reikia atmesti ieškovės siūlomą aiškinimą, kad Reglamento Nr. 141 1 straipsnis atleidžia visas tiesiogiai su transporto paslaugomis susijusias paslaugas nuo Reglamento Nr. 17 taikymo. Iš tikrųjų, kaip matyti iš šio sprendimo 80 punkte pateiktų vertinimų, pagal šią nuostatą Reglamentas Nr. 17 netaikomas tik karteliams, tiesiogiai susijusiems su transporto paslaugomis, tačiau kartelių, susijusių su paslaugomis, turinčiomis tiesioginį ryšį su transporto paslaugomis, minėta nuostata neatleidžia nuo Reglamento Nr. 17 taikymo.
- 83 Be to, dėl grindžiant savo siūlomą Reglamento Nr. 141 1 straipsnio aiškinimą ieškovės pateikiamos nuorodos į „transporto sąlygas“ pakanka norint konstatuoti, kad tokia formuluote siekiama tik patikslinti, jog į Reglamento Nr. 17 taikymo sritį nepatenka ne tik karteliai, susiję su transporto paslaugų kainomis, bet ir karteliai, nustatantys sandorių, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalies a punktą, sąlygas. Vis dėlto, priešingai, nei tvirtina ieškovė, iš to negalima daryti išvados, kad paslaugos, kurios nėra transporto paslaugos, tačiau yra tiesiogiai su jomis susijusios, taip pat nepatenka į Reglamento Nr. 17 taikymo sritį.

Dėl paslaugų, dėl kurių buvo sudarytas kartelis dėl NES

- 84 Ieškovė taip pat ginčija Komisijos vertinimą, pagal kurį kartelis dėl NES apėmė krovinų ekspedijavimo paslaugas kaip paslaugų grupę.
- 85 Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 3–6, 64–66, 614, 867–872 ir 877–879 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė, kad ekonominiu požiūriu ekspeditoriai transporto ir kitas išlaidas transformavo į ekspedijavimo paslaugas, kurios atitiko konkrečius jų klientų poreikius. Šių poreikių nebūtų buvę galima patenkinti teikiant individualias paslaugas, iš kurių sudaromos ekspedijavimo paslaugos. Ekspeditoriai savo klientams siūlė paslaugų grupę, leidžiančią lengvai ekspedijuoti savo prekes, nesirūpinant transporto organizavimo detalėmis. Šios paslaugos apėmė oro transporto paslaugas, tačiau galėjo apimti ir sandėliavimo, krovinų tvarkymo, logistikos ar sausumos transporto paslaugas bei muitinės ir mokesčių formalumus. Jei krovinio siuntėjai patys turėjo pirkti individualių paslaugų, reikalingų užtikrinti, kad prekė būtų nusiųsta tinkamu adresu, jie savo rizika turėjo koordinuoti skirtingas operacijas ir negalėjo pasinaudoti masto ekonomija, kurią galėjo pasiekti ekspeditoriai, konsoliduodami savo skirtingų klientų prekes. Ekspeditoriai iš anksto sumokėdavo už trečiųjų asmenų paslaugas arba pirkdavo iš jų šias paslaugas, kurios buvo reikalingos tam, kad būtų galima teikti didmenines ir išankstines ekspedijavimo paslaugas, ir, sugrupuodami savo klientų prekes į optimalaus dydžio ir svorio krovinus, galėjo naudotis masto ekonomija bei efektyviau panaudoti savo pajėgumus, o to nebūtų galėjęs daryti vienas jų klientas, jei jis būtų bandęs pirkti oro transporto paslaugas ar susijusias paslaugas tiesiogiai iš transportuotojo oru, antžeminio aptarnavimo ar sandėliavimo paslaugas teikiančios bendrovės. Taigi ekspeditorių klientams ekspedijavimo paslaugas turi didesnę vertę nei atskirai vertinamos išlaidos.
- 86 Be to, konkrečiai ginčijamo sprendimo 129 ir 130, 572, 645, 868, 869 ir 872 konstatuojamosiose dalyse Komisija konstatavo, kad net jei sudarydami kartelį dėl NES ekspeditoriai susitarė tik dėl NES antkainio, šis kartelis apėmė ekspedijavimo paslaugas. Pirma, šiuo atveju ji rėmėsi vertinimu, kad NES antkainis buvo bendros kainos, kurią klientai turėjo mokėti už ekspedijavimo paslaugas, dalis. Antra, ji nurodė, kad kartelyje dėl NES dalyvavę ekspeditoriai nebuvo paprasčiausi NES sandėliavimo paslaugų teikėjai, trečiųjų asmenų, teikiančių individualias NES sandėliavimo paslaugas, nelaikė realiais ar potencialiais konkurentais ir nesistengė tokių paslaugų teikėjų įtraukti į kartelį dėl NES. Trečia, ji nurodė, kad iš jos turimų įrodymų matyti, jog ekspeditoriaus sprendimas neperkelti rizikos ir išlaidų

faktorių klientams nustatant antkainį galėjo jam būti naudingas konkurenciniu požiūriu ekspedijavimo paslaugų, kaip paslaugų grupės, rinkoje. Kadangi ekspedijavimo paslaugų rinka pasižymėjo nedidelėmis maržomis, mažas kainos pakėlimas ar antkainio nustatymas ar nenustatymas galėjo turėti ekspeditoriams lemiamą reikšmę prarandant klientus arba jų neprarandant, išlaikant savo klientų bazę arba ją prarandant ir igrįjant naujų komercinių galimybių savo konkurentų sąskaita arba tokių galimybių neigrįjant.

87 Ieškovė mano, kad šie vertinimai yra klaidingi.

88 Pirmiausia ji tvirtina, kad Komisija nepaisė, jog transporto paslaugos buvo įtrauktos į ekspedijavimo paslaugas, ir kad, ekspeditorių klientų požiūriu, transporto paslaugos buvo labai svarbios, nes pats transporto organizavimas be paties transporto netenkino jų poreikių. Sutartinis ekspeditorių įsipareigojimas klientams dėl frachto yra platesnis nei paprastas prekių transportas iš siuntimo vietos į paskirties vietą. Jų nuomone, aptariamas produktas ar paslauga yra kroviniams skirta vieta, kurią siūlo transportuotojas ar ekspeditorius.

89 Komisija ginčija šiuos argumentus.

90 Šis kaltinimas turi būti atmestas.

91 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ginčijamame sprendime Komisija neneigė, jog, ekspeditorių klientų požiūriu, transporto paslaugos buvo svarbus ekspedijavimo paslaugų elementas. Ji tik konstatavo, kad net jei ekspedijavimo paslaugos apėmė transporto paslaugas, jos turi būti atskirtos nuo pastarųjų. Be to, dėl ieškovės tvirtinimo, kad, ekspeditorių klientų požiūriu, paslaugos, kurias teikia ekspeditoriai, yra kroviniui skirta vieta, reikia konstatuoti, kad tai paprasčiausias teiginys ir kad ieškovė nepateikia jokių argumentų, kurie įrodytų, jog šio sprendimo 85 punkte išdėstyti Komisijos vertinimai, kad reikia atskirti ekspedijavimo paslaugas nuo transporto paslaugų, yra klaidingi.

92 Antra, ieškovė tvirtina, kad Komisija nepakankamai atsižvelgė į tai, jog ji dažnai išsinuomodavo visus lėktuvus, o tai jai leido nustatyti transporto paslaugų paskirties vietą ir grafiką, ir kad ji prisiėmė ekonominę riziką, susijusią su esamos kroviniams skirtos vietos panaudojimu. Taip pat ekspeditoriai dažnai patys iš dalies ar visiškai teikia transporto paslaugas. Taigi, net jei transportas buvo pažymėtas ženkle „Oro frachtas“, trumpus nuotolius ji dažnai aptarnaudavo pati sausumos transportu, naudodamasi turimais sunkvežimiais.

93 Komisija ginčija šiuos argumentus.

94 Šį kaltinimą taip pat reikia atmesti.

95 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad ieškovės nurodyta aplinkybė, jog ji nuomoja visus lėktuvus ir prisiima ekonominę riziką, susijusią su esamos kroviniams skirtos vietos panaudojimu, neleidžia konstatuoti, kad visa jos veikla susijusi su transporto paslaugomis. Iš tikrųjų, kadangi ekspeditoriai perka oro transporto paslaugas iš transportuotojų, jų veikla apima oro transporto rinką. Vis dėlto, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 81 punkte, aplinkybės, kad ieškovė užsisako paslaugų oro transporto rinkoje, nepakanka, kad visai jos veiklai būtų netaikomas Reglamentas Nr. 17 pagal Reglamento Nr. 141 1 straipsnį. Remiantis šio sprendimo 85 ir 86 punktuose išdėstytais Komisijos išvadomis, kartelis dėl NES apėmė ne transporto paslaugų rinką, o ekspedijavimo paslaugų rinką, kurioje ekspeditoriai teikia ekspedijavimo paslaugas savo klientams ir kuri yra žemesnės grandies rinka nei transporto paslaugų rinka. Bet kuriuo atveju ieškovė neginčija Komisijos išvados, pateiktos ginčijamo sprendimo 6 konstatuojamojoje dalyje, pagal kurią didžioji dalis ekspeditorių patys neteikė oro transporto paslaugų.

- 96 Be to, aplinkybė, kad teikdama ekspedijavimo paslaugas ieškovė pati teikia tam tikras ar visas sausumos transporto paslaugas, neturi jokios reikšmės išvadai, kad kartelis dėl NES apėmė ne transporto paslaugas, o ekspedijavimo paslaugas, kaip paslaugų grupę.
- 97 Trečia, ieškovė nurodo, kad oro bendrovės su svarbiais klientais tiesiogiai tardavosi dėl oro transporto sutarčių ir kad transportuotojai patys galėjo išsinuomoti lėktuvus iš tiekėjų. Todėl ekspeditoriai iš esmės tiesiogiai konkuruoja su oro bendrovėmis.
- 98 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 99 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog šie argumentai negali paneigti Komisijos išvados, kad ekspedijavimo paslaugos turi būti atskirtos nuo transporto paslaugų, nes kaip paslaugų grupė jos tenkina specialius klientų, kurių požiūriu ekonomiškai ekspedijavimo paslaugų negalima pakeisti individualiomis paslaugomis, iš kurių jos sudarytos, poreikius. Iš tikrųjų tai, kad tam tikri svarbūs transportuotojų klientai tiesiogiai su transportuotojais tariaisi dėl oro transporto sutarčių, neįrodo, kad didžiąjai daliai ekspeditorių klientų dėl šio sprendimo 85 punkte nurodytų priešasčių ekspedijavimo paslaugas sudarančios individualios paslaugos ekonominiu požiūriu gali būti keičiamos ekspedijavimo paslaugomis.
- 100 Ieškovė taip pat nenurodo, kodėl tai, jog transportuotojai nuomojasi lėktuvus tam, kad naudotų juos oro transporto paslaugoms teikti, galėtų paneigti Komisijos tvirtinimą, kad paslaugos, kurias apėmė kartelis dėl NES, yra ekspedijavimo paslaugos, kurios turi būti atskirtos nuo transporto paslaugų.
- 101 Taigi šį kaltinimą reikia atmesti.
- 102 Ketvirta, ieškovė nurodo, kad Komisija neatsižvelgė į tai, jog prekės negali būti transportuojamos be NES deklaracijos. Ji taikė netinkamą kriterijų, kad nustatytų, ar buvo tiesioginis ryšys tarp ekspedijavimo paslaugų (visų bendrai ar tik tų, kurios susijusios su NES) ir oro transporto. Kadangi NES deklaracija yra išankstinė transporto veiklos sąlyga, NES dokumentų nepateikimas neleistų egzistuoti oro transportui iš Jungtinės Karalystės. Yra ryšys taip pat ir tarp oro transporto bei visų ekspedijavimo paslaugų bendrai.
- 103 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 104 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 647 konstatuojamojoje dalyje Komisija pripažino, jog NES procedūros laikymasis buvo privaloma transporto iš Jungtinės Karalystės sąlyga, ir kad šios procedūros nesilaikymas gali neleisti prekių oro transporto. Taigi Komisija atsižvelgė į NES sandėliavimo paslaugų svarbą transportavimo paslaugoms.
- 105 Taip pat reikia pažymėti, kad ieškovės nurodyti argumentai dėl ryšio tarp NES procedūros ir transporto paslaugų ir ryšys tarp transporto paslaugų ir ekspedijavimo paslaugų negali paneigti Komisijos vertinimo pagrįstumo. Iš tikrųjų kartelis dėl NES apėmė ekspedijavimo paslaugas, o Reglamento Nr. 141 1 straipsnis iš Reglamento Nr. 17 taikymo srities pašalina tik kartelius, tiesiogiai susijusius su transporto paslaugomis (žr. šio sprendimo 82 punktą), tačiau nepašalina kartelių, tiesiogiai susijusių su transporto paslaugomis. Todėl ryšiai tarp NES procedūros ir oro transporto iš Jungtinės Karalystės paslaugų, taip pat ryšiai tarp transporto paslaugų ir ekspedijavimo paslaugų negali paneigti Komisijos išvados, kad karteliui dėl NES taikytinas Reglamentas Nr. 17.
- 106 Taigi šis kaltinimas turi būti atmestas nenagrinėjant, ar tinkami papildomi Komisijos vertinimai, pateikti ginčijamo sprendimo 647 konstatuojamojoje dalyje, pagal kuriuos, pirma, ekspedijavimo paslaugų nebuvimas ar NES procedūros neįgyvendinimas neturi reikšmės pačių oro transporto paslaugų egzistavimui ir, antra, paslaugos, susijusios su NES procedūra, gali būti teikiamos ne tik oro bendrovių ar ekspeditorių, bet ir kitų paslaugų teikėjų.

107 Penkta, ieškovė nurodo aplinkybę, jog Tarptautinės oro transporto asociacijos (IATA) taisyklės taikomos ne tik transportuotojų ir ekspeditorių santykiams, bet ir ekspeditorių ir jų klientų santykiams.

108 Komisija ginčija šiuos argumentus.

109 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad IATA taisyklių taikymo sritis negali pakeisti Komisijos vertinimo, kad egzistuoja speciali ekspedijavimo paslaugų, kaip paslaugų grupės, kurių dėl šio sprendimo 85 punkte nurodytų priežasčių ekonomiškai ją sudarančios individualios paslaugos negali pakeisti, paklausa.

110 Todėl nė vienas iš ieškovės pateiktų argumentų negali įrodyti, kad Komisija netinkamai aiškino ar taikė Reglamento Nr. 141 1 straipsnį.

111 Todėl reikia atmesti visą antrąjį ieškinio pagrindą.

3. Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su didelio poveikio prekybai tarp valstybių narių nebuvimu

112 Šis ieškinio pagrindas susijęs su Komisijos vertinimais, pateiktais ginčijamo sprendimo 5.2.1.3 punkte, pagal kuriuos kartelis dėl NES galėjo daryti didelį poveikį prekybai tarp valstybių narių.

113 Ieškovė mano, kad šie vertinimai neatitinka SESV 101 straipsnio 1 dalies ir Reglamento Nr. 1/2003 4 ir 7 straipsnių ir kad Komisija nesilaikė nei gero administravimo principo, nei 2004 m. gairių.

114 Argumentus, kuriuos ieškovė pateikia nurodydama šį ieškinio pagrindą, galima suskirstyti į dvi dalis. Pirma, ieškovė nurodo, kad, priešingai, nei tvirtina Komisija, kartelis dėl NES buvo susijęs ne su ekspedijavimo paslaugomis, o tik su NES sandėliavimo paslaugomis. Antra, ji tvirtina, jog Komisijos išvada, kad minėtas kartelis galėjo daryti didelį poveikį prekybai tarp valstybių narių, yra klaidinga, nes šis kartelis turėjo įtakos tik Jungtinėje Karalystėje ar net tik tam tikrose šios valstybės narės dalyse.

Dėl pirmos dalies, susijusios su paslaugomis, kurias apėmė kartelis dėl NES

115 Ieškovė neigia ginčijamo sprendimo 614 konstatuojamojoje dalyje pateiktą Komisijos vertinimą, pagal kurį kartelis dėl NES apėmė ekspedijavimo paslaugas. Ji mano, kad šis vertinimas yra klaidingas. Jos nuomone, kartelis dėl NES apėmė tik NES sandėliavimo paslaugas. Ekspeditoriai derino veiksmus tik dėl NES antkainio dydžių, o NES sandėliavimo paslaugų teikimas nepriklauso nuo jokių ekspedijavimo aplinkybių. Tai atskira veikla, susijusi su specialiu reglamentavimu Jungtinėje Karalystėje, taigi konkurencijos teisės požiūriu tai yra atskira paslaugų rinka.

116 Pirma, ieškovė tvirtina, kad Komisija nepateikė pakankamai įrodymų, kad patvirtintų, jog kartelis dėl NES apėmė visas ekspedijavimo paslaugas. Ji tik nurodė, kad NES antkainis buvo įtrauktas į bendrą klientų už ekspedijavimo paslaugas mokamą kainą. Tačiau egzistuoja tretieji asmenys ne ekspeditoriai, kurie teikia NES sandėliavimo paslaugas. Priešingai, nei nurodo Komisija, aplinkybė, kad šie tretieji asmenys nebuvo minimi ekspeditorių diskusijose, yra nereikšminga.

117 Komisija ginčija šiuos argumentus.

118 Šis kaltinimas turi būti atmestas.

119 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, priešingai, nei nurodo ieškovė, Komisija neapsiribojo pareiškimu, jog NES antkainis buvo įtrauktas į bendrą klientų už ekspedijavimo paslaugas mokamą kainą.

- 120 Iš tikrųjų, Komisijos vertinimai, kuriais ji grindė savo išvadą, kad ekspedijavimo paslaugos, kaip paslaugų grupė, sudaro rinką, kurią reikia atskirti nuo minėtą grupę sudarančių individualių paslaugų rinkų, jau buvo išdėstyti šio sprendimo 85 punkte.
- 121 Taip pat, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 86 punkte, Komisijos išvada, kad kartelis dėl NES apėmė ekspedijavimo paslaugas, pagrįsta ne tik vertinimu, kad NES antkainis buvo bendros kainos, kurią klientai turėjo mokėti už ekspedijavimo paslaugas, dalis. Iš tikrųjų, kaip konstatavo Komisija, pirma, visos kartelyje dalyvavusios įmonės buvo ekspeditorės ir nė viena iš jų nebuvo tik NES sandėliavimo paslaugų teikėja, antra, šios įmonės tokių paslaugų teikėjų nelaikė realiais ar potencialiais konkurentais, trečia, jos nesistengė tokių paslaugų teikėjų įtraukti į kartelį dėl NES ir, ketvirta, ekspeditoriaus sprendimas neperkelti rizikos ir išlaidų faktorių savo klientams nustatant antkainį galėjo jam suteikti konkurencinės naudos ekspedijavimo paslaugų rinkoje.
- 122 Todėl karteliu dėl NES buvo siekiama riboti konkurenciją ne NES sandėliavimo kaip individualių paslaugų rinkoje, o ekspedijavimo paslaugų kaip paslaugų grupės rinkoje.
- 123 Be to, aplinkybė, kad tretieji asmenys, ne ekspeditoriai, teikia NES sandėliavimo paslaugas, ir ieškovės nurodyta aplinkybė, kad iki 40 % ar net iki 50 % muitinės deklaracijų Europoje pateikiama tiesiogiai krovinio siuntėjo ar per muitinių tarnybas, jei jos būtų patvirtintos, gali įrodyti, kad egzistuoja NES sandėliavimo paslaugų paklausa. Vis dėlto, jos negali įrodyti, kad aptariamas kartelis buvo susijęs su šiomis individualiomis paslaugomis.
- 124 Antra, ieškovė tvirtina, kad ginčijamo sprendimo motyvai yra nenuoseklūs. Viena vertus, ginčijamo sprendimo 441 konstatuojamojoje dalyje aprašydama pažeidimą Komisija tik nurodė elgesį, tiesiogiai susijusį su NES antkainiu, ir nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, kad kartelis dėl NES būtų susijęs su kitomis sritimis, pavyzdžiui, su transporto kaina ar kitomis papildomomis paslaugomis. Kita vertus, ginčijamo sprendimo 872 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad kartelis dėl NES susijęs ne su NES sandėliavimo paslaugų rinką, o su ekspedijavimo paslaugomis.
- 125 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 126 Šis kaltinimas turi atmestas.
- 127 Priešingai, nei nurodo ieškovė, šie Komisijos vertinimai nėra prieštaringi. Iš tikrųjų, pagal Komisijos išvadas, apibendrintas šio sprendimo 85 ir 86 punktuose, net jei kartelis dėl NES nebūtų susijęs su NES antkainiu, juo buvo siekiama riboti konkurenciją tarp ekspeditorių teikiant ekspedijavimo paslaugas.
- 128 Trečia, ieškovė tvirtina, kad priežastis, dėl kurios ekspeditoriai papildomas paslaugas sąskaitose nurodo kaip NES sandėliavimo paslaugas, susijusias su ekspedijavimo paslaugomis, yra grynai administracinė, ir tai Komisija pati pripažino. Tai leidžia su šiomis paslaugomis susijusias išlaidas įtraukti į bendrą sąskaitą.
- 129 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 130 Šį kaltinimą taip pat reikia atmesti.
- 131 Šiuo klausimu reikia priminti, jog aplinkybė, kad ekspeditoriai į sąskaitas savo klientams įtraukė NES sandėliavimo paslaugas, visiškai nepaneigia Komisijos vertinimo, pagal kurį egzistuoja specialii ekspedijavimo paslaugų, kaip paslaugų grupės, paklausa, nes tai leidžia sutaupyti laiko ir pinigų. Atvirkščiai, ieškovės argumentas, kad tai leidžia siųsti bendrą sąskaitą savo klientams, patvirtina šiuos vertinimus.

- 132 Taip pat reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei nurodo ieškovė, ginčijamo sprendimo 868 konstatuojamojoje dalyje Komisija neginčijo, kad priežastis, dėl kurios ekspeditoriai savo klientams išrašinėjo sąskaitas už NES sandėliavimo paslaugas, buvo grynai administracinė ir neturėjo jokios reikšmės. Ji tik konstatavo, jog tai, kad sąskaitose ekspeditoriai atskirai nurodydavo NES antkainį, užuot įtraukę jį į bendrą ekspedijavimo paslaugų kainą, yra grynai formalus aspektas, neturintis nei ekonominės, nei teisinės reikšmės.
- 133 Ketvirta, ieškovė nurodo, kad iš ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalies matyti, jog kartelis dėl NES buvo susijęs su NES sandėliavimo paslaugų teikimu.
- 134 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 135 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad iš minėtos dalies teksto aiškiai matyti, jog kartelis dėl NES apėmė „krovinių ekspedijavimo oro transportu paslaugų sektorių“.
- 136 Todėl nė vienas iš ieškovės nurodytų argumentų neįrodo, kad Komisijos vertinimas, pagal kurį karteliu dėl NES buvo siekiama riboti konkurenciją krovinių ekspedijavimo sektoriuje, yra klaidingas.
- 137 Todėl šią ieškinio pagrindo dalį reikia atmesti.

Dėl antros dalies, susijusios su poveikiu prekybai tarp valstybių narių

- 138 Ieškovė taip pat ginčija Komisijos išvadą, kad kartelis dėl NES galėjo daryti didelį poveikį prekybai tarp valstybių narių.
- 139 Ginčijamo sprendimo 5.2.1.3 punkte, 590–599 ir 602–615 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė, kad kartelis dėl NES galėjo daryti poveikį prekybai tarp valstybių narių tiesiogiai (kalbant apie ekspedijavimo paslaugų teikimą) ir netiesiogiai (kalbant apie ekspedijuojamas prekes).
- 140 Ieškovė mano, kad šie vertinimai yra klaidingi. Nei įtaka, kurią kartelis dėl NES galėjo turėti ekspedijavimo paslaugoms, nei įtaka, kurią jis galėjo turėti prekių transportui, negalėjo daryti didelio poveikio prekybai tarp valstybių narių. Komisija rėmėsi bendro pobūdžio argumentais, nepateikė pakankamai įrodymų, nesilaikė 2004 m. gairių ir neatliko tinkamo tyrimo.
- 141 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad SESV 101 straipsnio 1 dalis ir EEE susitarimo 53 straipsnis draudžia tik susitarimus, kurie gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą. Kaip matyti iš teismų praktikos, kad būtų daromas poveikis prekybai tarp valstybių narių, susitarimas, atsižvelgiant į objektyvių faktinių ir teisinių aplinkybių visumą, turi leisti pakankamai tiksliai numatyti, kad jis gali tiesiogiai ar netiesiogiai, realiai ar potencialiai daryti poveikį prekybai tarp valstybių narių (2006 m. liepos 13 d. Sprendimo *Manfredi ir kt.*, C-295/04–C-298/04, Rink., EU:C:2006:461, 42 punktą).
- 142 Taip pat reikia priminti, kad pagal SESV 101 straipsnį susitarimas nėra draudžiamas, kai jis daro tik nedidelį poveikį rinkai (žr. 1999 m. sausio 21 d. Sprendimo *Bagnasco ir kt.*, C-215/96 ir C-216/96, Rink., EU:C:1999:12, 34 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 143 Tarptautinio ekspedijavimo paslaugų pobūdžio negalima painioti su klausimu, ar valstybių narių tarpusavio prekybai buvo padarytas didelis poveikis. Jei kiekvienas tarptautinis sandoris savaime darytų didelį poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, didelio poveikio, kuris, beje, yra SESV 101 straipsnio 1 dalies taikymo sąlyga, sąvoka, įtvirtinta teismų praktikoje, netektų prasmės (2011 m. birželio 16 d. Sprendimo *Ziegler / Komisija*, T-199/08, Rink., EU:T:2011:285, 52 ir 53 punktai).

144 Atsižvelgiant į tai, kad prekybos sąvoka, kaip ji suprantama pagal SESV 101 straipsnį, neapsiriboja tik tradicine tarptautine prekių prekyba, o apima ir paslaugas, prieš pradėdant nagrinėti ieškovės argumentus, kuriais ginčijami Komisijos vertinimai, pagrįsti kartelio dėl NES poveikiu prekių srautams, reikia išnagrinėti ieškovės argumentus, kuriais ji ginčija Komisijos vertinimus, grindžiamus minėto kartelio poveikiu prekybai ekspedijavimo paslaugomis. Paskui reikia išnagrinėti argumentą dėl gero administravimo principo pažeidimo ir 2004 m. gairių 77 punkto nepaisymo.

Dėl poveikio prekybai, susijusiai su ekspedijavimo paslaugomis

145 Ieškovė ginčija Komisijos vertinimą, pagal kurį kartelis dėl NES galėjo daryti didelį poveikį ekspedijavimo paslaugų rinkai.

146 Ginčijamo sprendimo 598, 607, 608, 610, 613 ir 614 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė, jog, nepaisant aplinkybės, kad kartelis dėl NES buvo susijęs tik su vienos valstybės narės teisės aktais, jis galėjo daryti poveikį prekybai tarp valstybių narių konkrečiai ekspedijavimo paslaugų srityje. Pirma, ekspedijavimo paslaugos, su kuriomis buvo susijęs kartelis dėl NES, buvo reikalingos ne tik Jungtinėje Karalystėje esantiems klientams, bet ir klientams, įsteigtiems ne Jungtinėje Karalystėje, o kitose EEE šalyse, ar jų vietos padaliniams. Antra, krovinių ekspedijavimo paslaugų sektoriui būdinga didelės apimties prekyba tarp valstybių narių – tiek tarp Sąjungos šalių, tiek tarp Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) šalių. Ekspeditoriai konkuruoja visose ar beveik visose EEE valstybėse narėse, o jų klientai veikia visoje EEE. Akivaizdu, kad pasaulinių įmonių elgesys Anglijos rinkoje galėjo turėti įtakos konkurencijai vidaus rinkoje, nes jų pelno sumažėjimas Jungtinėje Karalystėje galėjo turėti įtakos jų komerciniam elgesiui kitose valstybėse narėse. Taip pat Komisija nurodė, kad kartelio dėl NES poveikis ekspedijavimo paslaugoms buvo didelis, nes tenkinamos 2004 m. gairių 53 punkte numatytos prezumpcijos sąlygos. Pirma, kartelis dėl NES vien dėl savo pobūdžio buvo kartelis, galintis daryti poveikį prekybai tarp valstybių narių, kaip tai suprantama pagal minėtą dalį. Antra, šalių su karteliu dėl NES susijusių paslaugų apyvarta viršijo 40 mln. EUR, o jų rinkos dalis viršijo 5 % ribą.

147 Ieškovė mano, kad šie vertinimai yra klaidingi. Komisijos vertinimai yra grynai spekuliatyvūs. Priešingai, nei nurodo Komisija, kartelis dėl NES nebuvo susijęs su prekyba keliose valstybėse narėse, o konkurencinių veiksmų suderinimas nebuvo jo galutinis tikslas. NES antkainis buvo reikšmingas tik Jungtinei Karalystei ar netgi tik tam tikroms jos dalims.

148 Konkrečiai kalbant, ieškovė ginčija, pirma, Komisijos vertinimus, pagrįstus poveikiu ekspeditorių klientams ir ekspeditorių elgesiui kitose valstybėse narėse, ir, antra, jos vertinimus, susijusius su dideliu poveikiu prekybai.

– Dėl poveikio ekspeditorių klientams ir ekspeditorių elgesiui kitose valstybėse narėse

149 Pirmiausia ieškovė nurodo, kad Komisijos vertinimas, pateiktas ginčijamo sprendimo 610 konstatuojamojoje dalyje, pagal kurį ekspeditorių pelno sumažėjimas Jungtinėje Karalystėje galėjo turėti įtakos jų elgesiui kitose valstybėse narėse, yra grynai spekuliatyvus. Komisija nepateikė jokių įrodymų, galinčių patvirtinti, kad NES antkainis, kuris realiai buvo taikomas tik Jungtinės Karalystės prekėms, galėjo turėti kokį nors poveikį kitose valstybėse narėse veikiančių įmonių veiklai, ypač jei būtų atsižvelgta į nedidelę šio antkainio komercinę svarbą. Šioje byloje aplinkybė, kad įmonės, dalyvavusios susitarime, buvo tarptautinių grupių narės, neturi reikšmės.

150 Komisija ginčija šiuos argumentus.

151 Šiuo klausimu reikia priminti, kad SESV 101 straipsnio 1 dalis taikoma tik susitarimams, kurie gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą. Todėl Komisija neprivalo įrodyti susitarimo realaus poveikio, jai pakanka įrodyti, kad toks susitarimas gali turėti tokį poveikį. Taigi ji gali tik įrodyti, kad

egzistuoja pakankama tikimybė, jog susitarimas galėjo daryti tiesioginę ar netiesioginę, realią ar potencialią įtaką prekybai tarp valstybių narių (1997 m. liepos 17 d. Sprendimo *Ferriere Nord / Komisija*, C-219/95 P, Rink., EU:C:1997:375, 20 punktas).

- 152 Komisija nepadarė klaidos nusprenddama, kad šioje byloje buvo pakankamai tikėtina, jog kartelis dėl NES galėjo turėti įtakos ekspeditorių elgesiui ne tik Jungtinėje Karalystėje, bet ir kitose valstybėse narėse.
- 153 Iš tikrųjų šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad, priešingai, nei nurodo ieškovė, kartelis dėl NES buvo susijęs su ekspedijavimo paslaugomis (žr. šio sprendimo 115–136 punktus).
- 154 Antra, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš Komisijos išvadų ginčijamame sprendime, kurių ieškovė neginčija, ekspeditoriai, dalyvavę kartelyje dėl NES, teikia ekspedijavimo paslaugas ne tik Jungtinėje Karalystėje, bet ir kitose valstybėse narėse ir šiose valstybėse narėse konkuruoja dėl ekspedijavimo paslaugų.
- 155 Trečia, šioje byloje negalima atmesti prielaidos, kad jei kartelio dėl NES nebūtų buvę, konkurencija tarp ekspeditorių dėl NES išlaidų būtų galėjusi turėti įtaką ekspeditorių pelnui Jungtinėje Karalystėje ir būtų galėjusi lemti rinkos dalies šioje šalyje sumažėjimą ar padidėjimą. Šiuo atžvilgiu ieškovė nurodo, kad NES antkainis komerciškai buvo mažai reikšmingas. Vis dėlto šis argumentas negali paneigti Komisijos vertinimo, kad atsižvelgiant į aplinkybę, jog ekspedijavimo paslaugų rinka pasižymi nedideliu pelnu, NES antkainio komercinė reikšmė negali būti laikoma nedidele. Iš tikrųjų ši Komisijos vertinimą patvirtina, pirma, jos išvada, pateikta ginčijamo sprendimo 907 konstatuojamojoje dalyje, pagal kurią ekspeditorių klientai priešinosi NES antkainio mokėjimui, ir antra, įrodymai, nurodyti ginčijamo sprendimo 869 konstatuojamojoje dalyje, kurie patvirtina tam tikrų kartelyje dėl NES dalyvavusių ekspeditorių susirūpinimą, jog konkurencija, susijusi su NES išlaidomis, gali sumažinti pelną ir lemti rinkos dalių padidėjimą ar sumažėjimą. Reikia konstatuoti, kad ieškovė nepateikia jokių argumentų, kurie galėtų paneigti šias išvadas.
- 156 Ketvirta, atsižvelgiant į šias aplinkybes, labai tikėtina, kad kartelis dėl NES galėjo turėti įtakos ekspeditorių elgesiui kitose valstybėse narėse, kuriose jie konkuravo, ir šiuo aspektu pabloginti konkurencinę padėtį Sąjungoje.
- 157 Todėl reikia konstatuoti, kad nė vienas iš ieškovės pateiktų argumentų negali paneigti Komisijos vertinimo, pagrįsto kartelio dėl NES poveikiu ekspeditorių elgesiui kitose valstybėse narėse (ne Jungtinėje Karalystėje).
- 158 Antra, ieškovė tvirtina, kad Komisijos išvada, pateikta ginčijamo sprendimo 607 konstatuojamojoje dalyje, pagal kurią ekspedijavimo paslaugos, su kuriomis buvo susijęs kartelis dėl NES, buvo reikalingos ne tik Jungtinėje Karalystėje esantiems klientams, bet ir įmonėms, įsteigtoms kitose EEE šalyse, yra klaidinga. Tarptautinę prekybą NES sandėliavimo paslaugomis būtų sunku įsivaizduoti, nes šios paslaugos yra svarbios tik Jungtinėje Karalystėje ir nėra jų paklausos už šios valstybės narės ribų. Nė vienu atveju Komisija nepateikė pakankamai įrodymų šiuo klausimu.
- 159 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad, priešingai, nei nurodo ieškovė, kartelis dėl NES susijęs ne su NES sandėliavimo paslaugomis, o su ekspedijavimo paslaugomis (žr. šio sprendimo 115–136 punktus).
- 160 Dėl ieškovės abejonių dėl Komisijos išvadų, kad ne Jungtinėje Karalystėje, o kitose valstybėse narėse esantiems klientams buvo reikalingos ekspedijavimo paslaugos, kurios galėjo būti veikiamos kartelio dėl NES, reikia priminti, kad Komisijai užtenka tik įrodyti, kad egzistuoja pakankama tikimybė, jog susitarimas galėjo daryti tiesioginę ar netiesioginę, realią ar potencialią įtaką prekybai tarp valstybių narių (žr. 151 punktą).

- 161 Kaip nurodo pati ieškovė, Komisija šiuo klausimu rėmėsi [konfidencialu] pareiškimu, pagal kurį [konfidencialu].
- 162 Priešingai, nei nurodo ieškovė, šio pareiškimo patikimumo negalima paneigti jos tvirtinimu, kad daugeliu atvejų, kai prekės, esančios kitoje valstybėje narėje, buvo gabenamos per Jungtinę Karalystę, NES sandėliavimo paslaugos nebuvo reikalingos. Iš tikrųjų, net jei šis tvirtinimas būtų teisingas, reikia konstatuoti, kad jis neapima atvejų, kai klientas, esantis ne Jungtinėje Karalystėje, o kitoje valstybėje narėje, prašo ekspedijavimo paslaugų dėl prekių, kuri jau yra Jungtinėje Karalystėje.
- 163 Todėl reikia konstatuoti, kad nė vienas iš ieškovės pateiktų argumentų negali paneigti Komisijos vertinimo, pagrįsto kartelio dėl NES poveikiu ekspedijavimo paslaugoms, kurių prašo ne Jungtinėje Karalystėje, o kitose valstybėse narėse esantys klientai.
- 164 Trečia, ieškovė nurodo, kad kartelio dėl NES pobūdis ir apimtis rodo, kad jis apėmė tik Jungtinę Karalystę ir neturėjo tikslo daryti poveikį prekybai tarp valstybių narių. Kartelis dėl NES buvo sudarytas įvairių Londono Heathrow oro uosto regione veikiančių įmonių darbuotojų, susijusių su oro frachtu. Komisija neįrodė, kad atitinkami asmenys turėjo reikiamus įgaliojimus, kad galėtų priimti išipareigojimus už visas savo organizacijas Jungtinėje Karalystėje. *Bax Global (UK)* narys B., dalyvavęs minėtame kartelyje, neturėjo jokios įtakos nustatant kainas. *Bax* laikėsi savarankiškos politikos, o *Bax Global (UK)* filialų direktoriai iš esmės turėjo didelę diskreiją nustatant kainas, nes kiekvienas filialas buvo atskiras komercinis vienetas. NES antkainio dydis, taikytas konkrečiam *Bax Global (UK)* klientui, buvo nustatomas atitinkamo filialo direktoriaus po filialo, atsakingo už ekspediciją, ir minėto kliento derybų.
- 165 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 166 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad ieškovė neginčija Komisijos išvadų, pateiktų ginčijamo sprendimo 94–114 konstatuojamosiose dalyse, pagal kurias B., kaip *Bax Global (UK)* atstovas, dalyvavo susitikime ir vėliau, bendraudamas su kitų ekspeditorių atstovais, susitarė dėl NES antkainio nustatymo, jo dydžio, taikymo grafiko ir taikymo priežiūros.
- 167 Taip pat dėl argumento, susijusio su tuo, kad B. neturėjo jokios įtakos nustatant kainas, pakanka pažymėti, kad ieškovė neneigia Komisijos išvados ginčijamo sprendimo 122 konstatuojamojoje dalyje, kurioje ji išsamiai ir remdamasi įrodymais nurodė, kad B. turėjo įgaliojimus nustatyti *Bax Global (UK)* kainas, kad apie kartelį dėl NES buvo žinoma šios bendrovės viduje ir kad direktorių tarybos narius B. informavo apie kartelio dėl NES egzistavimą ir jie tam nesipriešino. Tokiomis aplinkybėmis reikia taip pat priminti, kad oficialus įgaliojimas nėra būtinas, kad įmonės darbuotojo elgesys būtų inkriminuotas įmonei (2011 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Álvarez / Komisija*, T-78/06, EU:T:2011:673, 39 punktą).
- 168 Dėl ieškovės tvirtinimo, kad kartelis dėl NES apėmė tik Jungtinę Karalystę ar tik tam tikras šios valstybės narės dalis, pakanka pažymėti, kad dėl šio sprendimo 149–163 punktuose išdėstytų vertinimų šis argumentas nepaneigia Komisijos vertinimo, kad kartelis dėl NES galėjo turėti įtakos kitose valstybėse narėse.
- 169 Todėl reikia konstatuoti, jog nė vienas iš ieškovės pateiktų argumentų neleidžia įrodyti, kad Komisijos vertinimai, pagal kuriuos kartelis dėl NES galėjo daryti poveikį ekspeditorių elgesiui kitose valstybėse narėse ir ekspeditorių klientams, yra klaidingi.
- Dėl didelio poveikio prekybai
- 170 Ieškovė taip pat ginčija Komisijos tvirtinimą, kad kartelis dėl NES galėjo daryti didelį poveikį prekybai tarp valstybių narių.

- 171 Šiuo klausimu ginčijamame sprendime Komisija nurodė, kad nagrinėjamu atveju tenkinamos 2004 m. gairių 53 punkte numatytos teigiamos prezumpcijos sąlygos. Ji nurodė, kad kartelis dėl NES vien dėl savo pobūdžio galėjo daryti poveikį prekybai tarp valstybių narių. Be to, ginčijamo sprendimo 614 konstatuojamojoje dalyje ji konstatavo, kad atitinkamų šalių apyvarta, susijusi su nagrinėjama prekyba, buvo daug didesnė, nei nustatyta 40 mln. EUR riba. Ginčijamo sprendimo 613 ir 899 konstatuojamosiose dalyse ji nusprendė, kad poveikį prekybai patvirtino ne tik santykinai stipri nagrinėjamų įmonių individuali padėtis Jungtinės Karalystės ir EEE rinkose, bet ir jų bendra rinkos dalis Jungtinėje Karalystėje ir EEE.
- 172 Ieškovė mano, kad šie vertinimai yra klaidingi. Pirma, 2004 m. gairių 53 punkte numatytą prezumpciją Komisija taikė klaidingai. Antra, nagrinėjamu atveju ši prezumpcija buvo paneigta.
- 173 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 174 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad 2004 m. gairių 53 punkte, kurio nei teisėtumas, nei taikymas šiuo atveju nėra ginčijami, nurodoma:
- „Be to, Komisija mano, kad tuo atveju, kai susitarimas ar veiksmai dėl paties savo pobūdžio gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, pavyzdžiui, dėl to, kad jie susiję su importu, eksportu ar keliomis valstybėmis narėmis, egzistuoja teigiama prezumpcija, kurią galima nuginčyti, kad šis poveikis prekybai yra didelis, jei šalių su susitarimu susijusių produktų apyvarta <...> viršija 40 mln. EUR. Tokių susitarimų, kurie dėl paties savo pobūdžio gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, atveju taip pat dažnai galima daryti prielaidą, kad poveikis prekybai bus didelis, jei šalių rinkos dalis viršija minėtą 5 % ribą. Vis dėlto tokia prezumpcija nedaroma, kai susitarimas apima tik vienos valstybės narės dalį (žr. 90 punktą).“
- 175 Reikia atmesti ieškovės argumentą, kad kartelis dėl NES nebuvo susitarimas, kuris dėl paties savo pobūdžio gali paveikti prekybą tarp valstybių narių. Šiuo klausimu pirma reikia pažymėti, kad, norint taikyti 2004 m. gairių 53 punkte numatytą prezumpciją, nebūtinai reikia, kad kartelis apimtų kelias valstybes nares. Iš tikrųjų, kaip matyti iš vartojamo žodžio „pavyzdžiui“, tai yra tik pavyzdys susitarimų, kuriems taikomas šis punktas. Antra, darytina nuoroda į šio sprendimo 149–168 punktus, kuriuose buvo nurodyta, jog Komisijos vertinimai, kad, nepaisant aplinkybės, kad kartelis dėl NES buvo susijęs su išlaidomis dėl NES reglamentavimo Jungtinėje Karalystėje, jis galėjo daryti poveikį ekspedijavimo paslaugų rinkai įvairiose valstybėse narėse, nėra klaidingi.
- 176 Be to, kadangi ieškovė ginčija Komisijos vertinimą, pagal kurį 2004 m. gairių 53 punkte numatytos ribos buvo viršytos, reikia konstatuoti, kad ieškovė tik nurodo, kad Komisija turėjo remtis ne ekspedijavimo paslaugų apyvarta, o tik NES sandėliavimo paslaugų apyvarta. Šiuo klausimu pakanka priminti, pirma, kad, remiantis 2004 m. gairių 53 punktu, reikia atsižvelgti į šalių apyvartą su karteliu susijusių paslaugų rinkoje ir, antra, kad dėl šio sprendimo 115–137 punktuose išdėstytų priežasčių reikia konstatuoti, kad kartelis dėl NES apėmė ekspedijavimo paslaugas.
- 177 Be to, dėl ieškovės tvirtinimo, jog Komisija neatsižvelgė į tai, kad 2004 m. gairių 53 punkte numatyta prezumpcija yra nuginčijama ir kad nagrinėjamu atveju ji buvo nuginčyta, pakanka pažymėti, kad šiuo klausimu ieškovė nepateikia jokių papildomų argumentų, kurie nebūtų nagrinėti ir atmesti šio sprendimo 115–176 punktuose.
- 178 Taigi nė vienas ieškovės pateiktas argumentas negali paneigti Komisijos išvados, kad kartelis dėl NES galėjo daryti didelį poveikį prekybai tarp valstybių narių, kiek tai susiję su ekspedijavimo paslaugomis.

Dėl poveikio prekių srautams

- 179 Ieškovė taip pat tvirtina, kad Komisijos vertinimai, susiję su poveikiu prekių srautams, yra klaidingi. Kartelis dėl NES nedarė neigiamo poveikio prekybai nei kalbant apie prekes iš Jungtinės Karalystės, nei apie prekes iš kitų šalių. Pirma, NES antkainis buvo taikomas tik prekėms iš Jungtinės Karalystės, o galimybė taikyti NES antkainį ekspedicijai ne iš Jungtinės Karalystės buvo praktiškai lygi nuliui. Antra, prekių srautams Jungtinėje Karalystėje NES antkainis negalėjo daryti neigiamo poveikio. Todėl kartelis dėl NES negalėjo daryti poveikio prekybai tarp valstybių narių arba tas poveikis galėjo būti tik nedidelis.
- 180 Šie argumentai turi būti atmesti kaip nepagrįsti. Iš tikrųjų, net pripažinus, kad kartelis dėl NES nedarė didelio poveikio prekių srautams tarp valstybių narių, tai negali paneigti Komisijos išvados, kad dėl savo poveikio ekspedijavimo paslaugoms minėtas kartelis galėjo turėti didelį poveikį prekybai tarp valstybių narių.

Dėl gero administravimo principo ir 2004 m. gairių 77 punkto pažeidimo

- 181 Dėl ieškovės tvirtinimo, kad Komisija pažeidė gero administravimo principą ir 2004 m. gairių 77 punktą, pagal kurį, kai karteliai apima tik vienos valstybės narės teritoriją, gali prireikti atlikti išsamesnį tyrimą dėl kartelių gebėjimo daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, kai neatliko papildomo tyrimo, pakanka pažymėti, kad iš pirmiau pateiktų vertinimų matyti, jog remdamasi savo turima informacija Komisija, neatlikusi papildomo tyrimo, pagrįstai galėjo nuspręsti, kad kartelis dėl NES galėjo daryti poveikį prekybai tarp valstybių narių.
- 182 Todėl reikia konstatuoti, kad nė vienas iš ieškovės pateiktų argumentų negali paneigti Komisijos vertinimo, kad kartelis dėl NES galėjo daryti didelį poveikį prekybai tarp valstybių narių, pagrįstumo.
- 183 Todėl reikia atmesti visą trečiąjį ieškinio pagrindą.

4. Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su Komisijos sprendimu pripažinti ieškovę vienintele atsakinga už pažeidimą

- 184 Šiuo ieškinio pagrindu ieškovė ginčija Komisijos sprendimą laikyti ją vienintele atsakinga už *Bax Global (UK)* elgesį. Šį pagrindą sudaro trys dalys. Pirmoje dalyje, susijusioje konkrečiai su SESV 101 straipsnio 1 dalies ir asmeninės atsakomybės principo pažeidimu, ieškovė nurodo, kad nėra teisinio pagrindo ją laikyti atsakinga už *Bax Global (UK)* elgesį. Antroje dalyje, susijusioje su Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio ir gero administravimo principo pažeidimu, ieškovė kaltina Komisiją nesiaiškinus, ar *Brink's*, buvusi *Bax Global (UK)* patronuojančioji bendrovė, galėjo būti bendrai ar viena atsakinga už minėtos bendrovės elgesį. Trečioje dalyje, susijusioje su SESV 296 straipsnio pažeidimu, ieškovė kaltina Komisiją šiuo klausimu nepakankamai motyvavus ginčijamą sprendimą.

Dėl pirmos dalies, susijusios su SESV 101 straipsnio 1 dalies ir asmeninės atsakomybės principo pažeidimu

- 185 Ši dalis susijusi su Komisijos sprendimu pripažinti ieškovę vienintele atsakinga už *Bax Global (UK)* dalyvavimą kartelyje dėl NES.
- 186 Ginčijamo sprendimo 664 ir 754 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė, kad *Bax Global (UK)* dalyvavo kartelyje dėl NES nuo 2002 m. spalio 1 d. iki 2003 m. kovo 10 d., kad prieš priimant ginčijamą sprendimą visa jos veikla buvo perduota vienai iš ją valdančių bendrovių, t. y. ieškovei, kad ji buvo panaikinta ir dėl to negalėjo būti ginčijamo sprendimo adresatė, kad ieškovė yra jos veiklos tęsėja ir dėl to ji galėjo būti laikoma atsakinga už *Bax Global (UK)* elgesį.

- 187 Ieškovė mano, kad tai konstatuodama Komisija pažeidė asmeninės atsakomybės principą, SESV 101 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 1/2003 4 ir 7 straipsnius bei 23 straipsnio 2 dalį. Nagrinėjamu atveju nebuvo teisinio pagrindo ją pripažinti atsakinga už *Bax Global (UK)* dalyvavimą kartelyje dėl NES. Priešingai, nei nurodė Komisija, *Bax Global (UK)* įsigijimas ir prisijungimas negalėjo lemti atsakomybės už įmonės, kuriai *Bax Global (UK)* priklausė nuo 2002 m. spalio mėn. iki 2003 m. kovo mėn. ir kurią kontroliavo *Brink's*, perkėlimo ieškovei. Kadangi *Brink's* priimant ginčijamą sprendimą vis dar egzistavo, Komisija už *Bax Global (UK)* elgesį atsakinga turėjo pripažinti ją, o ne pastarąją. Atsakomybės perkėlimas naujam juridiniam asmeniui galimas tik jei šis asmuo kartu su pažeidimą padariusiu juridiniu asmeniu sudaro vieną ir tą pačią įmonę Sąjungos konkurencijos taisyklių atžvilgiu, tačiau šiuo atveju taip nėra.
- 188 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 189 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad kai bendrovė pažeidžia konkurencijos taisykles, remiantis asmeninės atsakomybės principu, ji turi atsakyti už šį pažeidimą.
- 190 Vis dėlto, kaip teisingai ginčijamo sprendimo 664 konstatuojamojoje dalyje nurodė Komisija, asmeninės atsakomybės principas nedraudžia, kad konkrečiais atvejais bendrovės ūkinės veiklos tęsėjas būtų pripažintas atsakingu už šios bendrovės elgesį.
- 191 Pirma, iš teismų praktikos matyti, kad juridinio vieneto, kuris atsakingas už Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimą, ūkinės veiklos tęsėjas gali būti pripažintas atsakingu už šį pažeidimą, jei minėtas vienetas Komisijai priimant sprendimą nebeegzistuoja (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Erste Group Bank ir kt. / Komisija*, C-125/07 P, C-133/07 P ir C-137/07 P, Rink., EU:C:2009:576, 77–83 punktus ir 2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *SNIA / Komisija*, C-448/11 P, EU:C:2013:801, 23 punktą).
- 192 Antra, kai bendrovė, atsakinga už konkurencijos teisės pažeidimą, savo ūkinę veiklą atitinkamoje rinkoje perduoda kitai bendrovei tuo metu, kai abi šios bendrovės priklauso tai pačiai įmonei, bendrovė, kuriai veikla buvo perduota, gali būti pripažinta atsakinga už tuo metu buvusius šių bendrovių struktūrinius ryšius (šiuo klausimu žr. 2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. / Komisija*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, Rink., EU:C:2004:6, 354–360 punktus ir 2009 m. kovo 31 d. Sprendimo *ArcelorMittal Luxembourg ir kt. / Komisija*, T-405/06, Rink., EU:T:2009:90, 106–119 punktus).
- 193 Abiem nurodytais konkrečiais atvejais atsakomybės priskyrimas ūkinės veiklos tęsėjui yra pagrįstas veiksmingu konkurencijos taisyklių įgyvendinimu. Iš tikrųjų, jei Komisija neturėtų tokios galimybės, įmonės lengvai galėtų išvengti sankcijų pakeitusios savo tapatybę restruktūrizacija, perdavimu arba kitomis teisinėmis arba organizacinėmis reformomis. Taip būtų pakenkta tikslui persekioti už konkurencijos taisyklėms prieštaraujančius veiksmus ir, taikant atgrasomąsias sankcijas, užkirsti kelią jų kartojimuisi.
- 194 Kadangi Komisija nustatė, kad prieš priimant ginčijamą sprendimą visa *Bax Global (UK)* veikla buvo perleista ieškovei, kuri tuo metu buvo susijusi įmonei, o *Bax Global (UK)* nustojo egzistavusi taip pat prieš priimant ginčijamą sprendimą (žr. šio sprendimo 186 punktą), ji galėjo ieškovę pripažinti atsakinga už *Bax Global (UK)* padarytą pažeidimą remdamasi šio sprendimo 191 ir 192 punktuose nurodyta teismų praktika ir principais.
- 195 Nė vienas ieškovės argumentas nepaneigia šios išvados.
- 196 Pirmiausia ieškovė nurodo, kad iš 2009 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Hoechst / Komisija* (T-161/05, Rink., EU:T:2009:366) 61–64 punktų matyti, jog tik *Brink's*, kaip buvusi *Bax Global (UK)* patronuojančioji bendrovė, turi atsakyti už pažeidimą.

- 197 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kadangi *Bax Global (UK)* dalyvavo kartelyje dėl NES (žr. šio sprendimo 186 punktą), ji gali būti pripažinta atsakinga už jį.
- 198 Dėl galimos *Brink's*, kaip *Bax Global (UK)* patronuojančiosios bendrovės, atsakomybės, reikia priminti, kad, priešingai, nei nurodo ieškovė, Komisijos galimybei ją, kaip *Bax Global (UK)* ūkinės veiklos tęsėją, pripažinti atsakinga, šios institucijos galimybė atsakinga pripažinti ir jos buvusią patronuojančiąją bendrovę *Brink's* nėra kliūtis (šiuo klausimu žr. 191 punkte minėto Sprendimo *Erste Group Bank ir kt.* / Komisija, EU:C:2009:576, 82 punktą).
- 199 Be to, reikia pažymėti, kad 196 punkte minėto Sprendimo *Hoechst / Komisija* (EU:T:2009:366) 61 punktui visiškai neprieštarauja tokios išvados. Iš tikrųjų minėtame punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad pažeidimo padarymo momentu atitinkamą įmonę valdęs juridinis asmuo iš principo turi už jį atsakyti, net jeigu sprendimo, kuriuo konstatuojamas pažeidimas, priėmimo dieną įmonę administravo kita bendrovė. Tačiau iš konteksto matyti, kad šiame punkte Bendrasis Teismas tik paaiškino, jog patronuojančioji bendrovė, kuri pažeidimo padarymo momentu kontroliavo darant pažeidimą tiesiogiai dalyvavusią ir tai pačiai įmonei priklausiusią dukterinę bendrovę, gali būti pripažinta atsakinga už pažeidimą net jei priimant Komisijai sprendimą šios dvi bendrovės nebeprisiklauso tai pačiai įmonei.
- 200 Todėl šį kaltinimą reikia atmesti.
- 201 Antra, ieškovė nurodo, kad iš 192 punkte minėto Sprendimo *ArcelorMittal Luxembourg ir kt.* / Komisija (EU:T:2009:90) 109 punkto matyti, jog visiško arba dalinio juridinio vieneto ekonominės veiklos perdavimo kitam vienetui atveju atsakomybė už vykdant nagrinėjamą veiklą pirminio valdytojo padarytą pažeidimą gali būti priskiriama naujam valdytojui tik jeigu jie pagal konkurencijos taisykles bendrai sudaro tą patį ekonominį vienetą.
- 202 Šiuo klausimu reikia priminti, kad konkretus atvejis, nurodytas 192 punkte minėtame Sprendime *ArcelorMittal Luxembourg ir kt.* / Komisija (EU:T:2009:90), t. y. šio sprendimo 192 punkte minėtas atvejis, nėra vienintelis atvejis, kada ūkinės veiklos tęsėjas gali būti pripažintas atsakingu. Iš tikrųjų, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 190–193 punktuose, kai konkurencijos taisyklių pažeidimą padariusi įmonė priimant ginčijamą sprendimą nebeegzistuoja, Komisija gali jos ūkinės veiklos tęsėją pripažinti atsakingu, nesvarbu, ar šie du juridiniai vienetai priklausė tai pačiai įmonei. Nagrinėjamu atveju priimant ginčijamą sprendimą *Bax Global (UK)* nebeegzistavo. Todėl Komisija galėjo pripažinti ieškovę, kaip ūkinės veiklos tęsėją, atsakinga už pažeidimą.
- 203 Bet kuriuo atveju dėl 192 punkte minėto Sprendimo *ArcelorMittal Luxembourg ir kt.* / Komisija (EU:T:2009:90) taikymo reikia pažymėti, kad tuo momentu, kai *Bax Global (UK)* veikla buvo perduota ieškovei, šios dvi bendrovės priklausė DB grupei. Todėl, atsižvelgdama į *Bax Global (UK)* veiklos perleidimo ieškovei metu tarp jų buvusios struktūrinius ryšius, Komisija galėjo pripažinti ieškovę atsakinga už *Bax Global (UK)* elgesį.
- 204 Todėl šis argumentas turi būti atmestas.
- 205 Trečia, ieškovė nurodo, kad įmonės ir atsakomybės sąvokos, kaip jos suprantamos pagal SESV 101 straipsnį, taip pat klausimas dėl atsakomybės perkėlimo tarp skirtingų įmonių yra teisinės sąvokos ir Komisija neturi jokios diskrecijos jų atžvilgiu.
- 206 Dėl šio argumento pirmiausia reikia pažymėti, kad iš ginčijamo sprendimo matyti, jog Komisija manė turinti diskreciją dėl įmonės, kaip tai suprantama pagal Sąjungos konkurencijos teisę, sąvokos ar atsakomybės perkėlimo. Iš tikrųjų ginčijamo sprendimo 754 konstatuojamojoje dalyje ji tik pritaikė teismų praktiką ir principus, minėtus šio sprendimo 190–193 punktuose, pagal kuriuos konkrečiu atveju, kaip antai nagrinėjamu šioje byloje, ji gali bendrovės, kuri tiesiogiai dalyvavo darant pažeidimą, ūkinės veiklos tęsėją pripažinti atsakingu už šį pažeidimą.

207 Dėl ginčijamo sprendimo 791 ir 782 konstatuojamųjų dalių, kuriose Komisija nurodė, kad ji neskiria baudų kartelyje dėl NES dalyvavusių dukterinių bendrovių buvusioms patronuojančiosioms bendrovėms, reikia konstatuoti, kad šioje situacijoje Komisija tik pasinaudojo savo turima diskrecija nustatyti juridinius vienetus, kuriems ji taiko sankciją, ir tai pripažino pati ieškovė. Tačiau šiame kontekste ji nesprenė klausimo, ar nagrinėjamu atveju šios buvusios patronuojančiosios bendrovės galėjo būti laikomos priklausiusiomis įmonei, padariusiai SESV 101 straipsnio pažeidimą, ir klausimų dėl atsakomybės perkėlimo.

208 Kadangi nė vienas iš argumentų, kuriais buvo siekiama įrodyti, kad nagrinėjamu atveju nebuvo teisinio pagrindo nubausti ieškovę, nėra pagrįstas, reikia atmesti visą šią ieškinio pagrindo dalį.

Dėl antros dalies, susijusios su Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio ir gero administravimo principo pažeidimu, ir dėl trečios dalies, susijusios su pareigos motyvuoti nesilaikymu

209 Šiose dalyse ieškovė pirmiausia nurodo, kad atsisakydama kruopščiai ir išsamiai išnagrinėti, ar gali *Brink's* pripažinti atsakinga už *Bax Global (UK)* elgesį ir kiek reiktų ir būtų teisinga nubausti ieškovę, kad būtų užtikrintas tinkamas Sąjungos konkurencijos taisyklių taikymas, Komisija pažeidė Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį ir gero administravimo principą. Antra, ieškovė tvirtina, kad Komisija tik pateikė savo sprendimą nelaikyti *Brink's* atsakinga, nors pagal SESV 296 straipsnį ji turėjo motyvuoti savo sprendimą nelaikyti *Brink's*, buvusios *Bax Global (UK)* patronuojančiosios bendrovės, visiškai ar solidariai atsakinga už pažeidimą. Todėl reikia panaikinti ginčijamą sprendimą arba bent jau jai skirti tik tą baudos dalį, kurią ji galiausiai būtų turėjusi mokėti, jei būtų galėjusi pateikti atgęžtinius reikalavimus *Brink's*, kaip solidariai skolininkei.

210 Komisija ginčija šiuos argumentus.

Dėl Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio ir gero administravimo principo pažeidimo

211 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal Reglamento 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą Komisija savo sprendimu gali skirti baudas įmonėms ar įmonių asociacijoms, jei jos tyčia ar dėl neatsargumo pažeidžia SESV 101 straipsnio nuostatas. Ši nuostata tik nurodo galimybę nubausti įmones, tačiau nenustato juridinių vienetų, kuriems gali būti skirta bauda. Taigi Komisija turi diskreciją pasirinkdama juridinius vienetus, kuriems ji skirs baudas už Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimą (šiuo klausimu žr. 191 punkte minėto Sprendimo *Erste Group Bank ir kt.* / Komisija, EU:C:2009:576, 82 punktą).

212 Vis dėlto Komisija neturi visiškos pasirinkimo laisvės. Ji turi laikytis bendrųjų Sąjungos teisės principų ir pagrindinių teisių, užtikrinamų Sąjungoje (šiuo klausimu žr. generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *Alliance One International ir Standard Commercial Tobacco* / Komisija ir Komisija / *Alliance One International ir kt.*, C-628/10 P ir C-14/11 P, Rink., EU:C:2012:11, 48 punktą).

213 Taigi, kai atlikdama tyrimą Komisija nusprendžia neskirti baudos tam tikrai juridinių vienetų, kurie galėjo priklausyti pažeidimą padariusiai įmonei, kategorijai, ji turi laikytis vienodo požiūrio principo.

214 Iš to matyti, kad Komisijos nustatyti kriterijai siekiant atskirti juridinius vienetus, kuriems ji skiria baudą, nuo tų, kuriems ji nusprendžia neskirti baudos, ne tik negali būti savavališki, bet jie dar turi būti taikomi nuosekliai.

215 Atsižvelgiant į šiuos principus ir į šią teismų praktiką reikia išnagrinėti, ar šiuo atveju Komisija neviršijo savo diskrecijos ribų.

216 Pirmiausia dėl ieškovės argumentų, kuriais ji ginčija Komisijos taikytus kriterijus, reikia pažymėti, kad nagrinėjamu atveju minėta institucija atsakingomis nusprendė pripažinti ne tik kartelyje dėl NES dalyvavusias dukterines bendroves, bet ir minėtų bendrovių patronuojančiąsias bendroves, kurios

- priimant ginčijamą sprendimą priklausė tai pačiai įmonei, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį, jei dalyvavimą minėtame kartelyje joms taip pat buvo galima inkriminuoti. Tačiau, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 791 ir 782 konstatuojamųjų dalių, Komisija nusprendė neskirti baudų minėtų dukterinių bendrovių buvusioms patronuojančiosioms bendrovėms, nesvarbu, ar jos taip pat galėjo būti pripažintos atsakingomis už kartelį dėl NES.
- 217 Toks požiūris neperžengia Komisijos turimos diskrecijos ribų. Iš tikrųjų naudodamasi šia diskrecija ji gali atsižvelgti į aplinkybę, kad noras nubausti visus juridinius vienetus, kurie gali būti pripažinti atsakingais už pažeidimą, gali labai apsunkinti jos tyrimus (šiuo klausimu žr. 191 punkte minėto Sprendimo *Erste Group Bank ir kt. / Komisija*, EU:C:2009:576, 82 punktą).
- 218 Iš ginčijamo sprendimo matyti, kad nagrinėjamu atveju, net neįtraukiant į procedūrą karteliuose dėl AMS, NES, CAF ir PSS dalyvavusių dukterinių bendrovių buvusių patronuojančiųjų bendrovių, per Komisijos procedūrą dalyvavo 47 juridiniai vienetai. Atsižvelgiant į tokį didelį dalyvių skaičių, Komisijos sprendimas neįtraukti į procedūrą ir minėtų dukterinių bendrovių buvusių patronuojančiųjų bendrovių negali būti laikomas savavališku.
- 219 Šiuo atžvilgiu taip pat reikia priminti, kad savo 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Team Relocations ir kt. / Komisija* (C-444/11 P, EU:C:2013:464) 155–167 punktuose Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad Komisija, nusprenddama skirti baudas tik tiesiogiai darant pažeidimą dalyvavusioms bendrovėms ir patronuojančiosioms bendrovėms, kurios tuo metu galėjo būti pripažintos atsakingomis už jų elgesį, o ne buvusioms patronuojančiosioms bendrovėms, neperžengė savo diskrecijos ribų.
- 220 Antra, dėl to, kaip Komisija taikė jos nustatytus kriterijus, pakanka konstatuoti, kad ieškovė nepateikia jokių argumentų, kurie leistų įrodyti, kad jie buvo taikomi nenuosekliai.
- 221 Todėl reikia konstatuoti, kad nusprenddama neskirti baudos *Brink's*, t. y. tiesiogiai kartelyje dėl NES dalyvavusios *Bax Global (UK)* buvusiai patronuojančiajai bendrovei, net jei *Brink's* tikriausiai galėjo būti pripažinta atsakinga, Komisija neperžengė savo pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą turimos diskrecijos ribų.
- 222 Nė vienas ieškovės argumentas nepaneigia šios išvados.
- 223 Pirmiausia, priešingai, nei nurodo ieškovė, iš 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Dow Chemical ir kt. / Komisija* (C-499/11 P, Rink., EU:C:2013:482) negalima daryti išvados, kad šiuo atveju Komisija turėjo išnagrinėti, ar ji gali pripažinti atsakinga *Brink's*, kaip buvusią *Bax Global (UK)* patronuojančiąją bendrovę. Iš tikrųjų, net jei iš minėto sprendimo 47 punkto turėtų būti daroma išvada, jog Teisingumo Teismas iš esmės manė, kad Komisija baudą skiria visiems juridiniams vienetais, priklausiusiems pažeidimą padariusiai įmonei, šis punktą turėtų būti skaitomas atsižvelgiant į jo kontekstą. Iš tiesų šioje byloje patronuojančioji bendrovė, kuri Komisijos buvo pripažinta atsakinga už savo dukterinių bendrovių elgesį, nurodė, kad, atsižvelgiant į Komisijos turimą diskreciją, ši institucija turėjo pagrįsti savo sprendimą pripažinti ją atsakinga. Atsakydamas į šį argumentą Teisingumo Teismas rėmėsi principu, kad, kaip priklausanti SESV 101 straipsnio pažeidimą padariusiai įmonei, patronuojančioji bendrovė turi būti nubausta. Vis dėlto iš šio sprendimo negalima daryti išvados, kad Komisija negali nuspręsti tirti tik tam tikras juridinių vienetų kategorijas, jei toks pasirinkimas nėra savavališkas ir leidžia jai veiksmingai panaudoti savo išteklius. Iš tikrųjų minėto Sprendimo *Dow Chemical ir kt. / Komisija* (EU:C:2013:482) 47 punkte Teisingumo Teismas aiškiai pripažino, kad Komisija gali nuspręsti nebausti patronuojančiosios bendrovės, jei toks jos sprendimas pagrįstas objektyviomis priežastimis.
- 224 Antra, ieškovė nurodo, kad bendras jos ir *Brink's* nubaudimas būtų suteikęs jai ekonominės naudos, nes tai būtų palengvinę pateikti *Brink's* atgretinį reikalavimą dėl dalies baudos sumokėjimo.

- 225 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, jog net pripažinus, kad ieškovei ir *Brink's* galėjo būti skirta solidariai mokėtina bauda ir kad toks sprendimas galėjo suteikti ieškovei naudos, šios aplinkybės negali įrodyti, kad Komisija peržengė savo turimos diskrecijos ribas. Iš tikrųjų Komisija, siekdama Sąjungos interesų, prižiūri Sąjungos konkurencijos teisės laikymąsi ir turi tik ribotus išteklius, kurių reikia šiam tikslui pasiekti. Todėl net jei sprendimas neįtraukti į procedūrą visų juridinių vienetų, kuriems gali būti skirta bauda, gali lemti blogesnę juridinių vienetų, kuriems bauda skiriama, situaciją, tai nekludod Komisijai priimti tokį sprendimą, jei jis grindžiamas objektyviomis priežastimis ir laidžia jai veiksmingiau panaudoti savo išteklius.
- 226 Taigi, priešingai, nei nurodo ieškovė, nagrinėjamu atveju Komisija nepadarė klaidos nusprenddama neskirti baudos *Brink's*, kaip buvusiai *Bax Global (UK)* patronuojančiajai bendrovei.
- 227 Todėl antra dalis, susijusi su Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio ir gero administravimo principo pažeidimu, turi būti atmesta.

Dėl pareigos motyvuoti nesilaikymo

- 228 Ieškovė taip pat tvirtina, kad Komisija nesilaikė savo pareigos motyvuoti, kaip tai suprantama pagal SESV 296 straipsnio antrą pastraipą.
- 229 Pirmiausia reikia priminti, kad motyvai, kurių reikalaujama pagal SESV 296 straipsnį, turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai parodyti institucijos, priėmusios aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės priežastis, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę (2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, Rink., EU:C:2011:620, 147 punktą).
- 230 Taigi individualių sprendimų atveju iš nusistovėjusios teismų praktikos išplaukia, kad, be tikslo leisti atlikti teisminę kontrolę, pareiga motyvuoti individualų sprendimą siekiama suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų sužinoti, ar sprendimas gali turėti trūkumų, dėl kurių jo teisėtumas gali būti ginčijamas (žr. 229 punkte minėto Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, EU:C:2011:620, 148 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 231 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką pareiga motyvuoti turi būti vertinama atsižvelgiant į kiekvieną atvejį atskirai, t. y. į akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir asmenų, kuriems aktas skirtas, ar kitų asmenų, kurie konkrečiai ir tiesiogiai su juo susiję, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Nereikalaujama, kad motyvai apimtų visas faktines ir teises aplinkybes, nes klausimas, ar akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio antros pastraipos reikalavimus, turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant ne tik į jo formuluotę, bet ir aplinkybes bei atitinkamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (žr. 229 punkte minėto Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, EU:C:2011:620, 150 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 232 Atsižvelgiant į šią teismų praktiką, reikia išsiaiškinti, ar ginčijamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas.
- 233 Šiuo klausimu pirmiausia reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 754 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė galinti ieškovę, kaip *Bax Global (UK)* ūkinės veiklos tęsėją, pripažinti atsakinga už pažeidimą. Ginčijamo sprendimo 791 ir 782 konstatuojamosiose dalyse ji nurodė, kad nusprendžia nebausti buvusių patronuojančiųjų bendrovių. Iš ginčijamo sprendimo aiškiai matyti, kad tai taikytina *Brink's*, kaip buvusiai *Bax Global (UK)* patronuojančiajai bendrovei. Be to, iš ginčijamo sprendimo 791 konstatuojamosios dalies ir jos konteksto pakankamai aiškiai matyti, kad Komisija manė, jog šiuo sprendimu siekiama išvengti pernelyg sudėtingo tyrimo. Iš tikrųjų, iš ginčijamo sprendimo matyti, kad per Komisijos procedūrą dalyvavo 47 juridiniai vienetai ir kad sprendimas bausti ir buvusias patronuojančiąsias bendroves būtų padidinęs ir taip jau didelį šių dalyvių skaičių. Ginčijamo sprendimo

791 konstatuojamosios dalies 802 išnašoje Komisija nurodė 2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Raiffeisen Zentralbank Österreich ir kt. / Komisija* (T-259/02–T-264/02 ir T-271/02, Rink., EU:T:2006:396) 335 punktą, kuriame Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisijos tyrimus labai apsunkintų būtinybė kiekvienu įmonės kontrolės perėmimo atveju patikrinti, kiek jos veiksmai gali būti inkriminuojami ankstesnei patronuojančiajai bendrovei.

234 Todėl reikia konstatuoti, kad ginčijamame sprendime pateikta informacija buvo pakankama, kad leistų ieškovei suprasti priežastis, dėl kurių Komisija nusprendė jai skirti baudą, *Brink's* nebausti, o Bendrajam Teismui – vykdyti kontrolę.

235 Todėl reikia taip pat atmesti ir ketvirtojo ieškinio pagrindo trečią dalį, taigi ir visą šį pagrindą, ne tik kiek jis susijęs su prašymu panaikinti ginčijamą sprendimą, bet ir su prašymu pasinaudoti Bendrajam Teismui savo neribota jurisdikcija.

5. Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su klaidomis apskaičiuojant baudos dydį ir su Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 1 ir 2 dalių ir teisės į gynybą pažeidimu

236 Ši ieškinio pagrindą sudaro dvi dalys, kurių pirmoji susijusi su klaidomis apskaičiuojant baudos dydį, o antroji – su Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 1 ir 2 dalių ir teisės į gynybą pažeidimu.

Dėl pirmos dalies, susijusios su klaidomis apskaičiuojant baudos dydį

237 Ši dalis susijusi su ginčijamo sprendimo dalimi, kurioje Komisija apskaičiavo ieškovei skirtinos baudos dydį.

238 Šiuo atžvilgiu Komisija rėmėsi 2006 m. gairėse numatytu bendru metodu. Konkrečiai kalbant, ji nusprendė, kad, norint nustatyti bazinį baudos dydį, remiantis 2006 m. gairių 13 punktu reikia remtis ieškovės ekspedijavimo paslaugų pardavimo EEE klientams su karteliu dėl NES susijusiame prekybos kelyje verte ir taikyti 15 % padidinimą dėl sunkumo. Ji taip pat nusprendė, kad ieškovė negali remtis jokiais lengvinančiomis aplinkybėmis.

239 Ieškovė tvirtina, kad taip Komisija jai skyrė baudą, viršijančią kartelio dėl NES apimtį ir sunkumą. Šiuo atžvilgiu ji nurodo keturis kaltinimus. Pirmą, ji tvirtina, kad Komisija naudojo netinkamą pardavimo vertę. Antra, ji ginčija Komisijos pritaikytą padidinimą dėl sunkumo. Trečia, ji nurodo, kad Komisija neatsižvelgė į lengvinančią aplinkybę, t. y. neteisėto kartelio, apimančio transporto paslaugas, egzistavimą. Ketvirta, ji nurodo, kad Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą.

Dėl kaltinimo, susijusio su pardavimo verte

240 Šis kaltinimas susijęs su Komisijos vertinimais, pateiktais ginčijamo sprendimo 857–890 konstatuojamosiose dalyse, pagal kurias, remiantis 2006 m. gairių 13 punktu, norint apskaičiuoti bazinį baudos dydį, reikėjo remtis ieškovės ekspedijavimo paslaugų pardavimo EEE klientams su karteliu dėl NES susijusiame prekybos kelyje verte.

241 Ieškovė mano, kad šie vertinimai yra klaidingi. Komisija nesilaikė 2006 m. gairių ir pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 ir 3 dalis, proporcingumo principą, baudos atitikties pažeidimui principą ir principą *nulla poena sine culpa*. Ji taip pat padarė vertinimo klaidų.

242 Iš esmės ieškovė tvirtina, kad, remdamasi ekspedijavimo paslaugų pardavimo EEE klientams su karteliu dėl NES susijusiame prekybos kelyje verte, Komisija jai skyrė baudą, viršijančią ginčijamame sprendime nustatyto pažeidimo apimtį ir sunkumą. Ieškovė mano, kad Komisija negalėjo naudoti ekspedijavimo

paslaugų pardavimo vertės, nes ji turėjo įsitikinti, kad naudojama pardavimo vertė atspindi kartelio dėl NES padarytą ekonominę žalą, o ne remtis bendru atgrasymo tikslu, ir turėjo pakoreguoti šią vertę atsižvelgiant į kartelį aukštesnės grandies transportavimo paslaugų rinkoje.

243 Komisija ginčija šiuos argumentus.

244 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad iš Pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 3 dalies matyti, kad baudmių griežtumas neturi būti neproporcingas pažeidimui, už kurį jos skiriamos, ir kad, remiantis Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalimi, nustatydamas baudos dydį Komisija turi atsižvelgti į pažeidimo sunkumą ir trukmę.

245 Savo ruožtu pagal proporcingumo principą ir baudos atitikties pažeidimui principą reikalaujama, kad baudos nebūtų pernelyg didelės, palyginti su siekiamais tikslais, t. y. palyginti su Sąjungos konkurencijos taisyklių paisymu, o įmonei skirta bauda už konkurencijos teisės pažeidimą turi būti proporcinga pažeidimui, vertinamam kaip visuma, atsižvelgiant visų pirma į jo sunkumą. Konkrečiai kalbant, proporcingumo principas reiškia, kad Komisija privalo nustatyti baudą, proporcingą veiksniams, į kuriuos buvo atsižvelgta vertinant pažeidimo sunkumą, ir šiuo atžvilgiu tuos veiksnius taikyti nuosekliai ir objektyviai pateisinamai (2006 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Jungbunzlauer / Komisija*, T-43/02, Rink., EU:T:2006:270, 226–228 punktai).

246 Reikia priminti, kad vertindama Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimo sunkumą Komisija turi atsižvelgti į daugelį elementų, kurių pobūdis ir svarba skiriasi atsižvelgiant į pažeidimo rūšį ir atitinkamo pažeidimo konkrečias aplinkybes. Atsižvelgiant į susiklosčiusią situaciją, vienas iš pažeidimo sunkumo vertinimo kriterijų gali būti prekių, kurios yra pažeidimo dalykas, kiekis ir vertė, įmonės dydis ir ekonominis pajėgumas, taigi ir įtaka, kurią ji galėjo padaryti atitinkamai rinkai (1983 m. birželio 7 d. Sprendimo *Musique diffusion française ir kt. / Komisija*, 100/80–103/80, Rink., EU:C:1983:158, 121 punktas; 2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Prym ir Prym Consumer / Komisija*, C-534/07 P, Rink., EU:C:2009:505, 96 punktas ir 34 punkte minėto Sprendimo *KME Germany ir kt. / Komisija*, EU:C:2011:816, 58 ir 59 punktai).

247 Konkrečiai dėl susijusių su pažeidimu prekių apimties ir vertės Bendrasis Teismas jau yra nusprendęs, kad, nors neginčytina, kad įmonės ar rinkos apyvarta, naudojama kaip pažeidimo vertinimo kriterijus, neišvengiamai yra netikslūs ir netobuli, nepaisant jos netikslumo, šiuo metu ir Sąjungos teisės aktų leidėjas, ir Komisija, ir Teisingumo Teismas konkurencijos teisėje apyvartą laiko kriterijumi, tinkamu atitinkamų įmonių dydžiui ir ekonominiam pajėgumui vertinti (2009 m. gegužės 6 d. Sprendimo *KME Germany ir kt. / Komisija*, T-127/04, Rink., EU:T:2009:142, 93 punktas).

248 Iš tikrųjų bendros apyvartos, gautos parduodant produktus ar paslaugas, dėl kurių padarytas pažeidimas, dalis gali geriausiai atspindėti to pažeidimo ekonominę svarbą.

249 Šie principai įtvirtinti 2006 m. gairėse, kuriose numatytas bendras baudų dydžio apskaičiavimo metodas. Iš tikrųjų, iš 2006 m. gairių 6 punkto matyti, kad „su pažeidimu susijusio pardavimo vertės ir pažeidimo trukmės derinys yra laikomas tinkama pakaitine verte, parodančia ekonominę pažeidimo svarbą ir santykinę kiekvienos darant pažeidimą dalyvaujančios įmonės reikšmę“.

250 2006 m. gairėse numatyta, kad pirmiausia Komisija apskaičiuoja bazinį baudos dydį. Šiame etape, remdamasi 2006 m. gairių 13 punktu, Komisija nustato tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimu susijusių įmonės prekių ar paslaugų pardavimo vertę atitinkamame geografiniame EEE teritorijos sektoriuje atitinkamais metais. Be to, atsižvelgdama į sunkumą, ji šią vertę padidina procentine dalimi, kuri nustatoma remiantis pažeidimo sunkumu, ir padaugina gautą rezultatą iš įmonės dalyvavimo darant pažeidimą metų skaičiaus. Horizontaliųjų kainų nustatymo, rinkos pasidalijimo ir gamybos ribojimo susitarimų atveju ji prideda papildomą sumą. Antrame etape ji atsižvelgia į sunkinančias ar lengvinančias aplinkybes.

- 251 Priimdama 2006 m. gaires Komisija pati apribojo savo diskreciją. Nenurodžiusi pateisinamų priežasčių ji negali nukrypti nuo šiose gairėse numatyto metodo, nes kitaip ji gali būti nubausta už bendrųjų teisės principų, pavyzdžiui, vienodo požiūrio ar teisėtų lūkesčių apsaugos, pažeidimą (2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink., EU:C:2005:408, 211 punktą).
- 252 Vis dėlto 2006 m. gairių 37 punktą leidžia Komisijai nukrypti nuo bendro jose numatyto metodo, kad būtų atsižvelgta į bylos ypatumus ar pasiektas pakankamai atgrasantis poveikis konkrečioje byloje.
- 253 Atsižvelgiant į šiuos principus ir šią teismų praktiką reikia išnagrinėti ieškovės argumentus.

– Dėl susijusių su karteliu dėl NES pardavimų

- 254 Ieškovė tvirtina, kad kartelis dėl NES buvo susijęs tik su NES antkainiu, todėl Komisija turėjo remtis tik NES sandėliavimo paslaugų pardavimo verte. Taip pat Komisija neturėjo į pardavimo vertę įtraukti transportavimo paslaugų išlaidų, sumokėtų transportuotojams. Ekspeditoriai organizuoja prekių transportą, o transportuotojai jiems išrašo sąskaitas už savo paslaugas, į kurias įskaičiuoja ir tokius mokesčius, kaip kuro ir saugumo priedai. Transportuotojų renkami mokesčiai ir antkainiai, kurių ekspeditoriai visiškai nekontroliuoja, negali būti laikomi susijusiais su karteliu dėl NES.
- 255 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 256 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad pagal 2006 m. gairių 13 punktą Komisija nustato tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimu susijusių prekių ar paslaugų pardavimo vertę. Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 84–101 ir 115–137 punktuose, kartelis dėl NES apėmė ekspedijavimo paslaugas, kaip paslaugų grupę. Todėl Komisija neperžengė savo pačios 2006 m. gairių 13 punkte nustatytų ribų, kai rėmėsi ieškovės ekspedijavimo paslaugų, kaip paslaugų grupės, pardavimo verte, o ne tik NES sandėliavimo paslaugų pardavimo verte.
- 257 Antra, reikia pažymėti, kad nė viena iš ieškovės nurodytų aplinkybių neįpareigoja Komisijos pagal 2006 m. gairių 37 punktą nukrypti nuo šių gairių 13 punkte numatyto bendro metodo.
- 258 Pirmiausia ieškovė tvirtina, kad *Bax Global (UK)* buvo paprasčiausia tarpininkė, veikusi kaip „skolų išieškotoja“ tam tikrų išlaidų atžvilgiu.
- 259 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad konkrečiai ginčijamo sprendimo 65, 878 ir 879 konstatuojamosiose dalyse Komisija pripažino, jog ekspeditoriai buvo tarpininkai tarp transportuotojo ir siuntėjo ir galėjo taikyti įvairius įmonės modelius.
- 260 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad tokiu atveju, kai ekspeditorius neperkelia transportavimo išlaidų savo klientams, o jo pajamos yra tik komisiniai, gauti iš transportuotojo, nekyla jokių problemų, nes tik komisiniai atsispindi jo apyvartoje.
- 261 Kalbant apie situaciją, kai ekspeditorius savo klientams perkelia transportavimo išlaidas, kurias jis turėjo ar turės sumokėti tretiesiems asmenims, reikia priminti, kad, kaip matyti iš Komisijos išvadų, apibendrintų šio sprendimo 85 punkte, ekonominiu požiūriu ekspeditorius nėra tik tarpininkas. Iš tikrųjų jis iš trečiųjų asmenų įgytas paslaugas transformuoja į integruotas ekspedijavimo paslaugas, kurios leidžia jo klientams sutaupyti laiko ir pinigų ir patenkinti konkrečią paklausą, kuri nebūtų patenkinta individualiomis paslaugomis, sudarančiomis ekspedijavimo paslaugas. Atsižvelgiant į šiuos vertinimus matyti, kad tokiu atveju Komisija gali remtis ekspeditoriaus pardavimų verte pagal 2006 m. gairių 13 punktą.
- 262 Priešingai, nei tvirtina ieškovė, Komisija neprivalėjo iš šios vertės atimti transporto paslaugų vertės.

263 Iš tikrųjų, kaip buvo nurodyta, šios paslaugos turi būti laikomos ekspedijavimo paslaugų sudėtinėmis dalimis. Visuose pramonės sektoriuose egzistuoja su galutiniu produktu susijusios išlaidos, kurių gamintojas negali kontroliuoti, tačiau kurios yra svarbios visai jo veiklai. Taigi iš pardavimo vertės negalima atimti papildomų išlaidų, kurios daro įtaką parduodamos prekės ar paslaugos kainai, net jei papildomos išlaidos sudaro didelę dalį pardavimo vertės (šiuo klausimu žr. 34 punkte minėto Sprendimo *KME Germany ir kt. / Komisija*, EU:C:2011:816, 58–65 punktus ir 247 punkte minėto Sprendimo *KME Germany ir kt. / Komisija*, EU:T:2009:142, 91 punktą). Tiesa, ši teismų praktika suformuota byloje, kurioje 2006 m. gairės dar nebuvo taikomos. Vis dėlto ji gali būti taikoma ir atvejams, kuriems taikomos ir minėtos gairės. Iš tikrųjų vertinimai, kuriais ji grindžiama, iš esmės susiję su apyvartos naudojimu apskaičiuojant baudų dydį ir rodo, kad tai yra objektyvus kriterijus, glaudžiai susijęs su nagrinėjamu pažeidimu (šiuo klausimu žr. generalinio advokato M. Wathelet išvados byloje *Guardian Industries ir Guardian Europe / Komisija*, C-580/12 P, Rink., EU:C:2014:272, 59 punktą).

264 Todėl, priešingai, nei nurodo ieškovė, ekspedijavimo paslaugų ir kartelio dėl NES pobūdis nedraudžia Komisijai naudoti ieškovės visos šių paslaugų apyvartos atitinkamame prekybos kelyje, neatimant iš jos transporto paslaugų ar kitų paslaugų, kurias suteikė tretieji asmenys ir kurios vis dėlto patenka į paslaugų, sudarančių minėtas ekspedijavimo paslaugas, grupę, išlaidų.

– Dėl NES antkainio taikymo

265 Ieškovė tvirtina, kad Komisija neturėjo atsižvelgti į ekspedijavimo paslaugas, kurioms nebuvo taikomas NES antkainis. Kai šis antkainis netaikomas, krovimo apyvarta negali būti laikoma paveikta su NES susijusio elgesio.

266 Komisija ginčija šiuos argumentus.

267 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, taikydama 2006 m. gairių 13 punktą, Komisija remiasi su pažeidimu susijusių pardavimų verte, neatsižvelgdama į tai, ar pažeidimas buvo įgyvendintas. Iš šio punkto negalima daryti išvados, kad, apskaičiuojant pardavimų vertę, gali būti atsižvelgiama tik į neteisėtų kartelių realiai paveiktų pardavimo sandorių vertę (šiuo klausimu žr. 2011 m. birželio 16 d. Sprendimo *Putters International / Komisija*, T-211/08, Rink., EU:T:2011:289, 58 punktą).

268 Vis dėlto šiuo atžvilgiu taip pat reikia priminti, kad pagal teismų praktiką 2006 m. gairių 13 punkte nurodyta pardavimų vertės sąvoka negali būti taip išplėsta, kad apimtų nagrinėjamos įmonės pardavimus, kurių tiesiogiai ar netiesiogiai neapima jai inkriminuojamas kartelis (219 punkte minėto Sprendimo *Relocations ir kt. / Komisija*, EU:C:2013:464, 73–78 punktai).

269 Reikia konstatuoti, kad ieškovė tik nurodo, kad Komisija neturėjo atsižvelgti į ekspedijavimo paslaugas, kurioms nebuvo taikomas NES antkainis, tačiau ji nepateikia jokio argumento, kuris patvirtintų, jog ekspedijavimo paslaugos, į kurias atsižvelgė Komisija, t. y. apyvarta su karteliu dėl NES susijusiame prekybos kelyje, nepatenka į minėtą kartelį.

270 Šios bylos aplinkybėmis Komisija neprivalėjo nukrypti nuo bendrojo metodo, numatyto 2006 m. gairių 13 punkte, taikydama šių gairių 37 punktą. Iš tikrųjų Sąjungos teismai niekada nenustatė Komisijai pareigos kiekvienu atveju nustatyti, kokie buvo konkrečiai su karteliu susiję pardavimai (267 punkte minėto Sprendimo *Putters International / Komisija*, EU:T:2011:289, 60 punktas). Atvirksčiai, kaip matyti iš Teisingumo Teismo praktikos, jei pardavimo vertė būtų apribota iki pardavimo vertės, dėl kurios yra įrodyta, kad jai iš tikrųjų padarė įtaką konkrečios įmonės kartelis, būtų dirbtinai sumažinta atitinkamos įmonės padaryto pažeidimo ekonominė svarba, nes vien dėl to, kad rasta mažai kartelio realiai paveiktų pardavimų tiesioginių įrodymų, galiausiai reikėtų skirti baudą, realiai nesusijusią su nagrinėjamo kartelio mastu. Dėl tokio paslapčių saugojimo būtų pakenkta ir tikslui veiksmingai

persekioti už SESV 101 straipsnio pažeidimus ir už juos skirti veiksmingą sankciją, todėl jam negalima pritarti (219 punkte minėto Sprendimo *Team Relocations ir kt.* / Komisija, EU:C:2013:464, 76 ir 77 punktai).

271 Todėl reikia atmesti argumentą, susijusį su NES antkainio taikymu.

– Dėl kartelio, susijusio su oro transporto paslaugomis, egzistavimo

272 Ieškovė nurodo, kad Komisija pažeidė baudos atitikties pažeidimui principą, proporcingumo principą ir principą *nulla poena sine culpa*, nes neatsižvelgė į aplinkybę, kad transportavimo paslaugų kainos buvo išpūstos dėl susijusio su šiomis paslaugomis kartelio. Todėl ji nubaudė du kartus už vieną ir tą patį pažeidimą, pirma, transportuotojus, kurie padarė šį pažeidimą, ir, antra, transportuotojų klientus. Ieškovė taip pat tvirtina, kad ginčijamo sprendimo 884 konstatuojamojoje dalyje pateikta Komisijos išvada, kad ieškovė gali kreiptis į nacionalinius teismus civiline tvarka pateikdama ieškinius transportuotojams, yra netinkama.

273 Komisija ginčija šiuos argumentus.

274 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, jog 2006 m. gairėse nėra taisyklių, kuriose būtų aiškiai numatyta, kad apskaičiuojant baudas turi būti atsižvelgiama į aukštesnės grandies rinkoje buvusį kartelį.

275 Taigi reikia išnagrinėti, ar kartelis aukštesnės grandies rinkoje, už kurį buvo skirta bauda, yra aplinkybė, įpareigojanti Komisiją nukrypti nuo 2006 m. gairių 13 punkte numatyto bendro metodo.

276 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pardavimo vertės kriterijaus kaip atskaitos taško naudojimas apskaičiuojant baudas pateisinamas aplinkybe, kad bendros apyvartos, gautos parduodant produktus ar paslaugas, dėl kurių padarytas pažeidimas, dalis gali geriausiai atspindėti to pažeidimo ekonominę svarbą (žr. šio sprendimo 247 ir 248 punktus), be to, tai yra objektyvus ir lengvai pritaikomas kriterijus.

277 Aplinkybė, kad oro transporto paslaugų rinkoje veikė kartelis, nepaneigia Komisijos išvados, kad ieškovės pardavimų vertė ekspedijavimo paslaugų rinkoje su karteliu dėl NES susijusiame prekybos kelyje atspindi jos dalyvavimo darant šį pažeidimą ekonominę svarbą. Iš tikrųjų, pirma, tai yra ieškovės apyvarta konkrečiomis rinkos sąlygomis. Antra, yra objektyvus ryšys tarp kartelio dėl NES ir šios apyvartos, kuri atspindi santykinę ieškovės dalyvavimo reikšmę.

278 Taip pat reikia pažymėti, kad toks požiūris, pagal kurį neteisėtas kartelis aukštesnės grandies rinkoje įpareigoja Komisiją koreguoti pardavimų, susijusių su pažeidimu žemesnės grandies rinkoje, vertę, sukeltų netikrumą jau pirmame baudų apskaičiavimo etape. Iš tikrųjų, pirma, atskaičiuotiną sumą paprastai sunku nustatyti. Antra, laikantis vienodo požiūrio principo reikėtų atskaičiuoti sumas ne tik kartelio aukštesnės grandies rinkoje atveju, bet, apskritai, visais atvejais, kai veiksniai, kurie turi būti vertinami kaip neatitinkantys Sąjungos teisės, gali turėti tiesioginę ar netiesioginę įtaką nagrinėjamos prekės ar paslaugos kainai. Trečia, dėl tokio požiūrio atsirastų rizika, jog baudos dydžio apskaičiavimo pagrindas priėmus ginčijamą sprendimą galėtų būti paneigtas tais atvejais, kai veiksniai, galintys turėti tiesioginę ar netiesioginę įtaką perkamų prekių ar paslaugų kainoms, nustatomi priėmus minėtą sprendimą. Ieškovės ginamas požiūris gali atverti duris nesibaigiantiems ir neišsprendžiamiems ginčams, įskaitant pareiškimus dėl diskriminacijos.

279 Dėl argumento, susijusio su principo *nulla poena sine culpa* pažeidimu, pakanka pažymėti, kad, kadangi ieškovei skirtos baudos dydis buvo apskaičiuotas remiantis jos klientams taikytomis pardavimo kainomis, Komisija jos nubaudė už trečiųjų asmenų padarytą pažeidimą, o tik atsižvelgė į jos pačios pajamas, už kurias ji turi atsakyti. Todėl šį argumentą taip pat reikia atmesti.

280 Atsižvelgiant į šiuos vertinimus, reikia konstatuoti, kad kartelis aukštesnės grandies rinkoje, už kurį buvo skirta bauda, negali būti laikomas aplinkybe, įpareigojančia Komisiją nukrypti nuo 2006 m. gairių 13 punkte numatyto bendro metodo.

281 Todėl reikia atmesti argumentą dėl kartelio transportavimo paslaugų rinkoje egzistavimo, nenagrinėjant klausimo, ar Komisijos išvada ginčijamo sprendimo 884 konstatuojamojoje dalyje, kad ieškovė gali kreiptis į nacionalinius teismus civiline tvarka, pateikdama ieškinius transportuotojams, yra tinkama nagrinėjamu atveju. Iš tikrųjų, net jei ši išvada būtų klaidinga, tai negalėtų paneigti kitų Komisijos vertinimų, kurių pagrindumas jau buvo išnagrinėtas šiame sprendime.

– Dėl atsižvelgimo į padarytą ekonominę žalą

282 Ieškovė nurodo, kad Komisija nepakankamai atsižvelgė į kartelio dėl NES padarytą ekonominę žalą. Pagal 2006 m. gaires baudos yra konkrečiai susijusios su preziumuojama ekonomine žala, nustatyta remiantis su pažeidimu susijusių pardavimų verte. Taigi Komisija turi užtikrinti, kad naudojama apyvarta atspindėtų ekonominę žalą. Su nustatytu pažeidimu susijusios apyvartos nustatymo etape nereikia atsižvelgti į bendrą atgrasomąjį poveikį, nes toks poveikis gali būti vertinamas tik vėlesniuose baudos dydžio nustatymo etapuose. Nagrinėjamu atveju aplinkybė, kad maksimali teorinė apyvarta, susijusi su NES sistema, sudaro tik labai mažą skirtos baudos dydžio dalį ir tik dar mažesnę Komisijos naudotos apyvartos dalį, įrodo, jog Komisijos požiūris neatitinka 2006 m. gairių.

283 Komisija ginčija šiuos argumentus.

284 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad, priešingai, nei nurodo ieškovė, nei 2006 m. gairių 13 punktas, nei joks kitas punktas nenumato, jog pardavimų vertė turi būti suderinta su pažeidimo padaryta ekonomine žala.

285 Antra, ieškovės nurodytos aplinkybės neįpareigoja Komisijos nukrypti nuo 2006 m. gairių 13 punkte numatyto bendro metodo, taikant šių gairių 37 punktą.

286 Iš tiesų, apskaičiuojant baudų dydį negalima suteikti neproporcingai didelės svarbos pardavimų vertei (34 punkte minėto Sprendimo *KME Germany ir kt. / Komisija*, EU:C:2011:816, 60 punktas). Vis dėlto šiuo klausimu pakanka priminti, kad pardavimų vertė yra tik vienas iš kriterijų, į kurių atsižvelgiama taikant 2006 m. gairių 13 punkte numatytą bendrą metodą. Iš tikrųjų pripažinus, kad ieškovės nurodytos aplinkybės, kaip antai žala ar gautas pelnas, yra svarbios apskaičiuojant baudos dydį, taikant minėtą metodą į jas galima atsižvelgti vėlesniuose baudų dydžio apskaičiavimo etapuose, pavyzdžiui vertinant pažeidimo sunkumą, nustatant, ar buvo lengvinančių ar sunkinančių aplinkybių, ar vertinant atitinkamų įmonių galimybes sumokėti baudą. Todėl net pripažinus, kad šiuo atveju Komisija turėjo atsižvelgti į ieškovės nurodytas aplinkybes vėlesniuose baudos dydžio apskaičiavimo etapuose, ji dėl šios priežasties neprivalo nukrypti nuo 2006 m. gairių 13 punkto taikydama šių gairių 37 punktą.

287 Dėl ryšio tarp baudos dydžio ir nustatytų antkainių dydžio pakanka pažymėti, kad iš tikrųjų baudos turi būti pakankamo dydžio, kad atgrasytų įmones nuo dalyvavimo karteliuose, nepaisant naudos, kurią jos galėtų gauti iš tokio kartelio. Tačiau baudos dydis negali būti laikomas netinkamu vien tik dėl to, kad jis neatspindi ekonominės žalos, kurią nagrinėjamas kartelis padarė ar galėjo padaryti, dydžio.

288 Atsižvelgiant į tai, reikia taip pat atmesti ieškovės argumentą, susijusį su tuo, kad, nustatydamą pardavimų vertę, Komisija rėmėsi bendru tikslu atgrasyti, nors į šį tikslą ji negalėjo atsižvelgti šiame baudų dydžio apskaičiavimo etape.

289 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, naudodama ieškovės ekspedijavimo paslaugų pardavimo EEE klientams su karteliu dėl NES susijusiame prekybos kelyje vertę, Komisija tik taikė 2006 m. gairių 13 punkte numatytą bendrą metodą, taigi ji nenukrypo nuo šio metodo nurodydama bendrą atgrasymo tikslą.

290 Be to, tuo atveju, jei šiais argumentais ieškovė nori įrodyti, kad, kadangi pardavimų vertė neatspindi taikytų antkainių padarytos ekonominės žalos, Komisija turėtų minėtą vertę koreguoti, kad būtų išvengta atsižvelgimo į bendrą atgrasymo tikslą jau šiame baudos dydžio apskaičiavimo etape, juos taip pat reikia atmesti.

291 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad pardavimų vertė naudojama kaip pažeidimo ekonominės svarbos pakaitinė vertė ne tik dėl to, kad ji geriau atspindi šio pažeidimo ekonominę svarbą ir kiekvienos darant pažeidimą dalyvavusios įmonės santykinę reikšmę, bet ir dėl to, kad tai yra objektyvus lengvai taikomas kriterijus. Pastaroji pardavimų vertės savybė leidžia įmonėms lengviau numatyti Komisijos veiksmus ir įvertinti baudos, kurią jos galėtų gauti nusprendusios dalyvauti neteisėtame kartelyje, dydį. Pardavimų vertės kriterijaus naudojimu 2006 m. gairių 13 punkte siekiama, be kita ko, bendro atgrasymo tikslo. Priešingai, nei nurodo ieškovė, niekas nedraudžia, kad, vykdydama jai Sutartyje pavestą Sąjungos konkurencijos teisės priežiūros funkciją (246 punkte minėto Sprendimo *Musique Diffusion française ir kt.* / Komisija, EU:C:1983:158, 105 punktas ir 251 punkte minėto Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt.* / Komisija, EU:C:2005:408, 170 punktas), Komisija siektų bendros prevencijos tikslo, kai nustato bendrą baudų dydžio nustatymo metodą.

292 Todėl argumentai, kad Komisija nepakankamai atsižvelgė į kartelio dėl NES padarytą ekonominę žalą, taip pat turi būti atmesti.

– Dėl paveiktų konkurencijos veiksnių

293 Ieškovė taip pat nurodo, kad dėl to, jog Komisija naudojo ekspedijavimo paslaugų pardavimo vertę, ji ją nubaudusi taip, lyg kartelis dėl NES būtų susijęs su galutinės ekspedijavimo paslaugų kainos nustatymu ar būtų apėmęs visus konkurencijos veiksmus, egzistuojančius ekspedijavimo sektoriuje.

294 Komisija šį argumentą atmeta.

295 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 267–270 punktuose, Komisija, apskaičiuodama baudos dydį, kaip atskaitos tašką galėjo naudoti pardavimus, patenkančius į minėto kartelio veikimo sritį, neatsižvelgdama į šio pažeidimo sunkumą.

296 Taip pat reikia priminti, kad pagal 2006 m. gairėse numatytą bendrą metodą į pažeidimo pobūdį atsižvelgiama vėlesniame etape, nustatant sunkumo laipsnį, kuris, remiantis minėtų gairių 20 punktu, nustatomas atskirai kiekvienu konkrečiu pažeidimo atveju, atsižvelgiant į visas su juo susijusias aplinkybes.

297 Atsižvelgiant į šiuos vertinimus, iš aplinkybės, kad Komisija naudojo ekspedijavimo paslaugų, kurias apėmė kartelis dėl NES, pardavimo vertę kaip atskaitos tašką apskaičiuodama ieškovei skirtinos baudos dydį, negalima daryti išvados, kad ji kartelį vertino kaip susijusį su ekspedijavimo paslaugų galutinės kainos nustatymu ar apimantį visus konkurencijos veiksmus.

298 Todėl šį argumentą reikia atmesti.

– Dėl vertinimo klaidų

299 Tvirtindama, kad Komisija padarė vertinimo klaidų, ieškovė nurodo tik argumentus, kurie šiame sprendime jau buvo išnagrinėti ir atmesti. Todėl ir šis argumentas turi būti atmestas.

300 Reikia konstatuoti, kad nė vienas iš ieškovės nurodytų argumentų negali įrodyti, kad naudodama su karteliu susijusių ekspedijavimo paslaugų pardavimo vertę Komisija nesilaikė 2006 m. gairių ir pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 ir 3 dalis, proporcingumo principą, baudos atitikties pažeidimui principą, principą *nulla poena sine culpa* ar padarė vertinimo klaidų.

301 Todėl reikia atmesti visą kaltinimą, susijusį su tuo, kad Komisija naudojo ieškovės ekspedijavimo paslaugų pardavimo EEE klientams su karteliu dėl NES susijusiame prekybos kelyje vertę.

Dėl kaltinimo, susijusio su padidiniu dėl sunkumo

302 Dublike ieškovė ginčija Komisijos ginčijamo sprendimo 945 konstatuojamojoje dalyje pateiktą išvadą, kad kartelio dėl NES atveju 15 % padidinimas dėl sunkumo buvo tinkamas.

303 Ginčijamo sprendimo 891–947 konstatuojamosiose dalyse Komisija išdėstė motyvus, dėl kurių šis padidinimas dėl sunkumo yra tinkamas. Šiuo atžvilgiu ji, be kita ko, nurodė, kad kartelio dėl NES tikslas buvo tiesiogiai ar netiesiogiai nustatyti kainas ar kitas sandorių sąlygas. Šiuo klausimu ji pažymėjo, kad įmonės susitarė dėl NES antkainio nustatymo, jo dydžio ir taikymo grafiko. Ji taip pat nustatė, kad šis kartelis buvo įgyvendintas iš dalies ir kad jo įgyvendinimas buvo prižiūrimas.

304 Ieškovė mano, kad Komisijos nustatytas 15 % padidinimas dėl sunkumo tinkamai neatspindi kartelio dėl NES sunkumo.

305 Komisija ginčija šiuos argumentus.

306 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikia jokio argumento, kuris konkrečiai paneigtų Komisijos ginčijamo sprendimo 891–947 konstatuojamosiose dalyse pateiktas išvadas dėl padidinimo dėl sunkumo.

307 Antra, reikia konstatuoti, kad net jei į ieškovės argumentus dėl pardavimo vertės naudojimo būtų atsižvelgta kaip į argumentus dėl padidinimo dėl sunkumo, jie negalėtų patvirtinti Komisijos klaidos vertinant minėtą padidinimą.

308 Iš tikrųjų reikia pažymėti, kad kartelis dėl NES yra horizontalusis kartelis dėl ekspedijavimo paslaugų kainos sudėtinės dalies, todėl jis turi būti vertinamas kaip didelis konkurencijos ribojimas.

309 Taip pat reikia priminti, kad iš 2006 m. gairių 23 punkto matyti, jog horizontaliųjų kainų nustatymo susitarimų atveju pardavimo vertės dalis, į kurią Komisija atsižvelgs, paprastai bus viršutinėje skalės, galinčios siekti iki 30 %, dalyje.

310 Be to, atsižvelgiant į nagrinėjamų paslaugų pobūdį, aplinkybę, kad kartelis dėl NES buvo susijęs tik su NES antkainiu, neleidžia daryti išvados, kad 15 % padidinimas dėl sunkumo yra netinkamas. Iš tikrųjų, kaip ginčijamo sprendimo 869 konstatuojamojoje dalyje nurodė Komisija ir tai patvirtina joje minėti įrodymai, veiksmų derinimas dėl išlaidų veiksmių perkėlimo nustatant antkainį galėjo daryti reikšmingą įtaką ekspeditorių elgesiui ir rinkos struktūrai (žr. šio sprendimo 155 ir 156 punktus).

311 Dėl tų pačių priežasčių reikia atmesti argumentą, kad maksimali teorinė apyvarta, susijusi su NES sistema, sudarė tik nereikšmingą skirtos baudos dalį ir dar mažesnę Komisijos panaudotos apyvartos dalį.

312 Galiausiai dėl kartelio įgyvendinimo reikia konstatuoti, kad ieškovė neginčija Komisijos išvadų, pateiktų ginčijamo sprendimo 907 konstatuojamojoje dalyje, kad, pirma, kartelio dėl NES įgyvendinimo lygis priskirtinas ne įmonių norui nutraukti kartelį, o su jo veikimu nesusijusiems veiksniais, kaip klientų rodomas neryžtingumas, ir, antra, nė viena iš šalių neįrodė vengusi įgyvendinti minėtą kartelį konkuruodama rinkoje.

313 Atsižvelgiant į tai, 15 % padidinimas dėl sunkumo negali būti laikomas netinkamu.

314 Todėl reikia atmesti ir kaltinimą, susijusį su Komisijos nustatytu 15 % padidiniu dėl sunkumo, nenagrinėjant klausimo, ar šis kaltinimas priimtinas, nepaisant aplinkybės, kad ieškovė šio padidinimo netinkamumą nurodė tik dublike ir nenurodė Komisijos vertinimų, susijusių su padidiniu dėl sunkumo, kuriuos ji norėtų ginčyti.

Dėl kaltinimo, susijusio su neatsižvelgimu į lengvinančią aplinkybę

315 Ieškovė tvirtina, kad Komisija kaip į lengvinančią aplinkybę turėjo atsižvelgti į kartelio aukštesnės grandies rinkoje egzistavimą ir į jo poveikį ekspedijavimo paslaugų kainoms. Komisija taip pat turėjo atlikti tyrimą šiuo atžvilgiu, o jo neatlikusi pažeidė gero administravimo principą.

316 Komisija ginčija šiuos argumentus.

317 Šiuo klausimu reikia priminti, kad 2006 m. gairių 29 punkte įtvirtintas nebaigtinis lengvinančių aplinkybių, kurios tam tikromis sąlygomis gali lemti bazinio baudos dydžio sumažinimą, sąrašas.

318 Iš tikrųjų, kai pažeidimą padaro kelios įmonės, reikia išnagrinėti kiekvienos iš jų dalyvavimo darant pažeidimą sunkumą, kad būtų nustatyta, ar jų atžvilgiu yra sunkinančių ar lengvinančių aplinkybių (2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Aragonesas Industrias y Energía / Komisija*, T-348/08, Rink., EU:T:2011:621, 277 punktą).

319 Reikia pažymėti, kad negalima kartelio aukštesnės grandies rinkoje sieti su 2006 m. gairių 29 punkte aiškiai numatytais lengvinančiomis aplinkybėmis.

320 Be to, net jei 2006 m. gairių 29 punkte numatytas sąrašas nėra galutinis, reikia konstatuoti, kad kartelis transporto paslaugų rinkoje yra išorinis veiksnys, negalintis sumažinti ieškovės dalyvavimo kartelyje dėl NES sunkumo.

321 Be to, kadangi ieškovės nurodytas argumentas turi būti suprantamas kaip susijęs su priežastiniu ryšiu tarp antkainių, kuriuos savo klientams taikė ekspeditoriai, ir transportuotojų antkainių, pakanka konstatuoti, kad toks argumentas negali pateisinti neteisėto ekspeditorių susitarimo nekonkuruoti dėl NES sandėliavimo paslaugų išlaidų, o perkelti šiuos antkainius savo klientams.

322 Todėl nagrinėjamu atveju kartelis transporto paslaugų rinkoje negali būti laikomas lengvinančia aplinkybe.

323 Šiuo atžvilgiu taip pat reikia priminti, kad Bendrasis Teismas jau yra nagrinėjęs ir atmetęs panašų argumentą (2014 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Reagens / Komisija*, T-30/10, EU:T:2014:253, 289 punktą).

324 Atsižvelgiant į šiuos vertinimus, reikia atmesti kaltinimą, kad Komisija neatsižvelgė į lengvinančią aplinkybę, todėl pažeidė gero administravimo principą.

Dėl kaltinimo, kad buvo pažeistas vienodo požiūrio principas

- 325 Ieškovė nurodo, kad Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą taikydama šioje byloje kitą metodą, nei taikė byloje COMP/39258 – Oro frachtas (toliau – byla dėl oro frachto). Pastarojoje byloje transportuotojams skirtinas baudas ji nustatė remdamasi tik bendra kuro ir saugumo priedų apyvarta.
- 326 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad vienodo požiūrio principas yra bendrasis teisės principas, kurio Komisija turi laikytis vykdydama procedūrą pagal SESV 101 straipsnį ir pagal kurią reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, nebent toks vertinimas būtų objektyviai pagrįstas (2012 m. birželio 29 d. Sprendimo *GDF Suez / Komisija*, T-370/09, Rink., EU:T:2012:333, 386 punktas).
- 327 Antra, dėl klausimo, ar Komisija panašią situaciją vertino skirtingai, pirmiausia reikia priminti, kad ankstesnė Komisijos praktika negali būti teisinis pagrindas skirti baudas konkurencijos srityje ir kad sprendimai kitose bylose, kiek tai susiję su galima diskriminacija, yra tik orientacinio pobūdžio, nes skirtingų bylų faktiniai duomenys nebūna identiški (2006 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *JCB Service / Komisija*, C-167/04 P, Rink., EU:C:2006:594, 201 ir 205 punktai).
- 328 Tai ypač pasakytina apie šį atvejį, kai nagrinėjamas elementas, t. y. pardavimų vertės, naudotos kaip atskaitos taškas apskaičiuojant baudas, nustatymas, yra aiškios taisyklės, įtvirtintos 2006 m. gairių 13 punkte, dalykas. Iš tikrųjų tokiu atveju reikia išnagrinėti kaltinimą dėl vienodo požiūrio principo pažeidimo atsižvelgiant į minėtą punktą, kurią Komisija įtvirtino siekdama pagerinti savo pozicijos nuoseklumą skirtingose bylose. Iš pateiktų vertinimų matyti, kad Komisija laikėsi bendro metodo, įtvirtinto minėtame punkte, o nagrinėjamoje byloje ji neprivalėjo nukrypti nuo šio metodo.
- 329 Todėl net jei ieškovės teiginys, kad Komisija byloje dėl oro frachto taikė kitą metodą, pasitvirtintų, tai neirodytų, kad šiuo atveju ji pažeidė vienodo požiūrio principą. Iš tikrųjų tokiu atveju, priešingai nei nagrinėjamu atveju, arba byla dėl oro frachto turi ypatumų, kurie pateisina Komisijos sprendimą nukrypti nuo 2006 m. gairių 13 punkte numatyto bendro metodo, arba Komisija jų nepaisė minėtoje byloje. Abiem atvejais ieškovė negali reikalauti, kad ji nagrinėjamoje byloje būtų vertinama taip pat, kaip byloje dėl oro frachto.
- 330 Todėl kaltinimą dėl vienodo požiūrio principo pažeidimo taip pat reikia atmesti.

Išvada

- 331 Taip pat reikia atmesti šią ieškinio pagrindo dalį, kiek ji susijusi su ginčijamo sprendimo 2 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytos baudos panaikinimu.
- 332 Taip pat ją reikia atmesti, kiek ja grindžiamas prašymas Bendrajam Teismui pasinaudoti savo neribota jurisdikcija.
- 333 Iš tikrųjų nagrinėjant šią ieškinio pagrindo dalį nebuvo nustatyta nei baudų apskaičiavimo klaidų, nei netinkamų elementų.
- 334 Be kita ko, atsižvelgiant į šio sprendimo 240–264 ir 272–301 punktuose pateiktus vertinimus, reikia pažymėti, kad nei ieškovės tvirtinimas, kad reikia atsižvelgti tik į NES sandėliavimo paslaugų apyvartą, nei tvirtinimas, kad transportavimo paslaugų išlaidos turi būti atskaičiuotos iš naudojamos pardavimų vertės, nei tvirtinimas, kad ši pardavimų vertė turi būti pakoreguota dėl kartelio transportavimo paslaugų rinkoje, negali būti vertinami kaip pagrįsti, nes tokie vertinimai negali adekvačiai atspindėti ieškovės dalyvavimo kartelyje dėl NES, kuris apėmė ekspedijavimo paslaugas kaip paslaugų grupę, ekonominės svarbos.

- 335 Šiuo atžvilgiu taip pat reikia pažymėti, jog net jei negalima atmesti prielaidos, kad mažas pelnas gali būti mažų įmonės finansinių pajėgumų rodiklis nepaisant jos apyvartos dydžio, šioje byloje nebuvo pateikta jokio argumento, kuris leistų nuspręsti, kad skirtos baudos buvo per didelės, atsižvelgiant į ieškovės finansinius pajėgumus.
- 336 Be to, dėl šio sprendimo 265–271 punktuose išdėstytų priežasčių tvirtinimas, kad gali būti atsižvelgta tik į pardavimus, kai buvo realiai taikomas NES antkainis, taip pat nepagrįstas.
- 337 Todėl penktojo ieškinio pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

Dėl antros dalies, susijusios su Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio ir teisės į gynybą pažeidimu

- 338 Ši dalis susijusi su motyvais, išdėstytais ginčijamo sprendimo 887 ir 888 konstatuojamosiose dalyse, kuriose Komisija nurodė priežastis, dėl kurių nebuvo galima ieškovei leisti susipažinti su bylos dėl oro frachto medžiaga. Šiuo atžvilgiu Komisija nurodė, kad ieškovė nebuvo susijusi su šia byla, todėl ji negalėjo susipažinti su tos bylos medžiaga pagal Pranešimą dėl teisės susipažinti su Komisijos dokumentais byloje pagal [SESV 101] ir [SESV 102] straipsnius, EEE susitarimo 53, 54 ir 57 straipsnius bei Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 taisyklių (OL C 325, 2005, p. 7) ar pagal 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal [SESV 101] ir [SESV 102] straipsnius tvarkos (OL L 123, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 81). Be to, ji konstatavo, kad joks byloje dėl oro frachto esantis dokumentas nėra reikšmingas nagrinėjant ekspeditorių atsakomybę šioje byloje.
- 339 Ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 1 dalį ir teisę į gynybą. Komisija turėjo leisti jai išnagrinėti reikšmingą informaciją, esančią byloje dėl oro frachto, glaudžiai susijusioje su šia byla. Negalėdama tinkamai susipažinti su tos bylos medžiaga ji negalėjo visapusiškai pasinaudoti savo teise į gynybą.
- 340 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 341 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 1 dalį Komisija, prieš priimdama sprendimus, kaip numatyta to reglamento 7, 8, 23 straipsniuose ir 24 straipsnio 2 dalyje, suteikia įmonėms, kurios yra Komisijos nagrinėjamos bylos subjektas, galimybę būti išklaustyti klausimais, dėl kurių Komisija buvo pareiškusi prieštaravimus. Ji grindžia savo sprendimus tik tais prieštaravimais, dėl kurių suinteresuotosios šalys galėjo pareikšti pastabų.
- 342 Reglamento Nr. 2003/1 27 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad procedūros metu visiškai užtikrinama atitinkamų šalių teisė į gynybą. Šios šalims suteikiama teisė susipažinti su Komisijos bylos medžiaga atsižvelgiant į teisėtą įmonių interesą apsaugoti savo verslo paslaptis.
- 343 Pagal Reglamento Nr. 773/2004 15 straipsnį, gavusi prašymą, Komisija suteikia prieigą prie bylos šalims, kurioms ji pateikė pranešimą apie kaltinimus, o prieiga suteikiama įteikus pranešimas apie kaltinimus.
- 344 Iš šių nuostatų matyti, kad Komisija turi sudaryti atitinkamai įmonei galimybę išnagrinėti visus tyrimo byloje esančius dokumentus, kurie gali būti svarbūs jos gynybai. Šie dokumentai apima tiek kaltinamuosius, tiek kaltę paneigiančius dokumentus, išskyrus kitų įmonių komercines paslaptis, Komisijos vidaus dokumentus ir kitą konfidencialią informaciją (2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *Knauf Gips / Komisija*, C-407/08 P, Rink., EU:C:2010:389, 22 punktas).
- 345 Kiek tai susiję su kaltę paneigiančio dokumento neperdavimu, pagal nusistovėjusią teismų praktiką atitinkama įmonė turi tik įrodyti, kad jo neatskleidimas galėjo turėti įtakos procedūros eigai ir Komisijos sprendimo turiniui šios įmonės nenaudai. Įmonei pakanka įrodyti, kad ji būtų galėjusi

panaudoti minėtus dokumentus gynybai taip, kad jeigu būtų galėjusi jais remtis per administracinę procedūrą, būtų nurodžiusi aplinkybes, kurios nesutampa su Komisijos tuo etapu padarytomis išvadomis, todėl bent jau dėl elgesio, kuriuo ji kaltinama, trukmės ir sunkumo būtų galėjusi padaryti kokią nors įtaką Komisijos sprendime pateiktiems vertinimams ir galiausiai baudos dydžiui (344 punkte minėto Sprendimo *Knauf Gips / Komisija*, EU:C:2010:389, 23 punktas).

346 Iš to darytina išvada, jog ieškovė turi įrodyti ne tik tai, kad ji neturėjo galimybės susipažinti su dokumentais, esančiais byloje dėl oro frachto, bet ir tai, kad ji juos būtų galėjusi panaudoti savo gynybai. Iš tikrųjų jos rėmimasis nereikšmingų dokumentų nepateikimu neturi prasmės.

347 Ieškovė tvirtina, kad, remdamasi reikšmingomis bylos dėl oro frachto medžiagos dalimis, ji būtų galėjusi pateikti kartelio dėl oro frachto įtakos jos apyvartai vertinimą. Taip ji būtų galėjusi įrodyti, kad Komisijos sprendimas atsižvelgti į pervertintą apyvartą buvo netinkamas ir neproporcingas.

348 Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 272–281 ir 315–324 punktuose, kartelis dėl oro transporto paslaugų negalėjo turėti įtakos Komisijos naudotai apyvartai ir į jį nereikėjo atsižvelgti kaip į lengvinančią aplinkybę. Be to, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 325–330 punktuose, ieškovė savo kaltinimo dėl vienodo požiūrio principo pažeidimo negali grįsti Komisijos elgesiu byloje dėl oro frachto.

349 Atsižvelgiant į tai, taip pat reikia atmesti ieškovės argumentą, kad Komisijos sprendimas neleisti jai susipažinti su dokumentais be tyrimo yra nesuderinamas su „bendra pozicija Sąjungos teisėje“. Iš tikrųjų šis argumentas negali paneigti išvados, kad oro frachto bylos medžiagos turinys negalėjo turėti įtakos Komisijos vertinimui ginčijamame sprendime. Be to, dėl šiuo klausimu ieškovės nurodomo 2012 m. gegužės 22 d. Sprendimo *EnBW Energie Baden-Württemberg / Komisija* (T-344/08, Rink., EU:T:2012:242) pakanka pažymėti, kad, pirma, šis sprendimas susijęs su galimybe susipažinti su dokumentais pagal 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331), o ne su šio sprendimo 341–343 punktuose nurodytomis nuostatomis ir, antra, ši sprendimą Teisingumo Teismas panaikino (2014 m. vasario 27 d. Sprendimas *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, Rink., EU:C:2014:112).

350 Ieškovė nepateikė jokių argumentų, kurie galėtų paneigti šiuos vertinimus ar įrodyti, kad oro frachto bylos medžiagos turinys galėjo turėti įtakos kitiems ginčijamame sprendime pateikto Komisijos vertinimo veiksniams.

351 Todėl taip pat reikia atmesti šią ieškinio pagrindo dalį, taigi ir visą šį ieškinio pagrindą, t. y. ne tik tą dalį, kiek tai susiję su prašymu dėl panaikinimo, bet ir tą dalį, kiek tai susiję su prašymu Bendrajam Teismui pasinaudoti savo neribota jurisdikcija.

6. Dėl šeštojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies ir vienodo požiūrio principo pažeidimu, 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo nesilaikymu ir vertinimo klaida

352 Šis ieškinio pagrindas susijęs su Komisijos sprendimu atleisti DP nuo baudos už dalyvavimą kartelyje dėl NES.

353 Ginčijamo sprendimo 1026–1103 konstatuojamosiose dalyse Komisija atleido DP nuo baudos už dalyvavimą karteliuose dėl NES, AMS, CAF ir PSS. Šiuo klausimu Komisija nurodė, kad tuo metu, kai ji gavo DP prašymą atleisti nuo baudos, kaip matyti iš šios bendrovės jai pateiktos informacijos, ji savo 2007 m. rugsėjo 24 d. rašte galėjo suteikti sąlyginį atleidimą nuo baudos už įtariamą kartelį tarp privačių tarptautinio krovininių ekspedijavimo paslaugų tiekėjų, kuriuo buvo siekiama nustatyti ar perkelti tam tikrus mokesčius ir papildomus mokesčius klientams [*konfidencialu*]. Administracinės procedūros pabaigoje Komisija nusprendė, kad DP pakankamai bendradarbiavo ir kad įtariamą

kartelis, dėl kurio ji suteikė sąlyginį atleidimą nuo baudos DP, „visiškai apėmė ginčijamame sprendime nagrinėjamus pažeidimus“. Komisija taip pat išnagrinėjo ir kitų įmonių su šiais karteliais susijusius prašymus atleisti nuo baudos ir prašymus sumažinti baudos dydį.

354 Ieškovė tvirtina, kad šie vertinimai yra klaidingi. Komisija suteikė pranašumą DP prieš kitas prašymus atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikusias įmones, nes pastarųjų prašymus vertino remdamasi kitais pagrindais nei tie, kuriais rėmėsi vertindama DP prašymą. Nors Komisija konstatavo keturis pažeidimus, ji DP suteikė bendrą sąlyginį atleidimą nuo baudos, apimančią ekspedijavimo oru sektorių, nenagrinėdama, ar minėtos įmonės pateikti įrodymai apima visą nagrinėjamą veiklą. Komisija skirtingai vertino kitų įmonių prašymus sumažinti baudos dydį, nes juos ji vertino atskirai atsižvelgdama į kiekvieno pažeidimo aplinkybes. Ieškovė tvirtina, kad jei visi prašymai atleisti nuo baudos ar sumažinti baudos dydį būtų buvę nagrinėjami bendrai atsižvelgiant į visą ekspedijavimo oru sektorių, ji būtų turėjusi teisę į palankesnę vertinimą.

355 Komisija ginčija šiuos argumentus.

356 Atsižvelgiant į ieškovės argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad jei Komisija būtų tinkamai taikiusi 2006 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo, ji būtų vertinta palankiau, iš pradžių reikia išnagrinėti, ar Komisija padarė klaidą atleisdama DP nuo baudos už kartelį dėl NES, o paskui reikia išnagrinėti argumentą, kad Komisija kitų įmonių, įskaitant ir ieškovę, prašymus sumažinti baudos dydį vertino remdamasi kitu pagrindu.

Dėl sąlygų, numatytų norint atleisti nuo baudos, laikymosi

357 Šiuo klausimu reikia priminti, kad iš 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 8 punkto a papunkčio matyti, jog Komisija suteikia sąlyginį atleidimą nuo baudos įmonei, pranešusiai apie savo dalyvavimą įtariamame kartelyje, jei ji pirmoji pateikia informaciją ir įrodymus, kurie įgalina Komisiją atlikti tikslinį patikrinimą, susijusį su įtariamu karteliu.

358 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 9 punkte nurodoma:

„Kad Komisija galėtų atlikti tikslinį patikrinimą, kaip apibrėžta 8 [punkto] a [papunktyje], įmonė turi pateikti Komisijai informaciją ir įrodymus, išvardytus toliau, jei tai, Komisijos požiūriu, nepakenktų patikrinimams:

- (a) įmonės pareiškimą <...>, kuriame, kiek pareiškėjui yra žinoma pateikimo metu, pateikta tokia informacija:
- išsamus įtariamo kartelio suderinimų aprašymas, įskaitant, pavyzdžiui, tikslus, veiklą ir funkcionavimą; susijęs produktas arba paslauga, geografinė apimtis, įtariamo kartelio trukmė ir apytikrė kartelio paveiktos rinkos apimtis; įtariamo kartelio kontaktų konkrečios datos, vietos, turinys ir dalyviai bei visi reikiami paaiškinimai, susiję su paraišką pagrindžiančiais įrodymais;
 - juridinio asmens, pateikiančio paraišką atleisti nuo baudos, pavadinimas ir adresas, taip pat visų kitų įmonių, dalyvaujančių arba dalyvavusių įtariamame kartelyje, pavadinimai ir adresai;
 - visų fizinių asmenų, kurie, pareiškėjo žiniomis, dalyvauja arba dalyvavo įtariamame kartelyje, pavardės, pareigos, darbovietės adresai ir, jei būtina, namų adresai, įskaitant tuos asmenis, kurie dalyvavo pareiškėjo vardu;
 - informacija apie tai, į kokias kitas konkurencijos institucijas ES ir už ES ribų buvo kreiptasi arba yra ketinama kreiptis dėl įtariamo kartelio, ir

(b) kitus pateikimo metu pareiškėjo turimus ar pareiškėjui prieinamus įrodymus, susijusius su įtariamu karteliu, ypač įskaitant visus įrodymus, kurie yra tuomečiai kaip pažeidimas.“

- 359 Pagal 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 18 punktą, kai tik Komisija gauna iš įmonės informaciją ir įrodymus ir patvirtina, kad jie atitinka 8 punkto a papunktyje nurodytas sąlygas, ji raštu suteikia įmonei sąlyginį atleidimą nuo baudų.
- 360 Iš minėto pranešimo dėl bendradarbiavimo 22 punkto matyti, kad jeigu administracinės procedūros pabaigoje įmonė atitinka 12 punkte nurodytas sąlygas, t. y. įmonė tikrai, be išlygų, nepertraukiamai ir operatyviai bendradarbiauja su Komisija, ši sprendimu, kuriuo užbaigiama administracinė procedūra, suteikia jai galutinį atleidimą nuo baudų.
- 361 Be to, reikia primintina, kad priimdama 2006 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo Komisija sukėlė teisėtų lūkesčių ir tai, beje, ji pripažino minėto pranešimo 38 punkte. Atsižvelgiant į tokius teisėtus lūkesčius, kuriuos pagal šį pranešimą gali turėti su Komisija pageidaujančios bendradarbiauti įmonės, Komisija yra įpareigota į juos atsižvelgti. Todėl tuo atveju, kai Komisija nesilaiko minėtame pranešime nustatytų gairių, ji pažeidžia teisėtų lūkesčių apsaugos principą (šiuo klausimu žr. 2008 m. birželio 18 d. Sprendimo *Hoechst / Komisija*, T-410/03, Rink., EU:T:2008:211, 510 punktą ir 2011 m. liepos 13 d. Sprendimo *Kone ir kt. / Komisija*, T-151/07, Rink., EU:T:2011:365, 127 punktą).
- 362 Dėl veiksmų, į kuriuos atsižvelgiama taikant 2006 m. pranešime dėl bendradarbiavimo nurodytus kriterijus, pasirinkimo ir dėl šių veiksmų vertinimo konstatuotina, kad Bendrasis Teismas turi atlikti jam pavestą teisėtumo kontrolę, neatsižvelgdamas į Komisijos turimą diskreciją atsisakyti atlikti išsamią faktinių ir teisinių aplinkybių kontrolę (2013 m. spalio 24 d. Sprendimo *Kone ir kt. / Komisija*, C-510/11 P, EU:C:2013:696, 24 ir 54 punktai).
- 363 Ieškovės argumentus reikia nagrinėti atsižvelgiant būtent į šią teismų praktiką ir šiuos principus.
- 364 Atsižvelgiant į 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo normų turinį, reikia išnagrinėti, ar, taikydama 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 8 punkto a papunktį ir 9 ir 18 punktus, Komisija galėjo DP suteikti sąlyginį atleidimą nuo baudos už įtariamą 353 punkte nurodytos apimties kartelį, prieš nagrinėjant, ar administracinės procedūros pabaigoje Komisija turėjo teisę suteikti jai galutinį atleidimą nuo baudos už kartelį dėl NES.
- 365 Pagal 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 8 punkto a papunktį DP turi būti įmonė, pirmoji pateikusi informaciją ir įrodymus, kurie įgalina Komisiją atlikti tikslinį patikrinimą, susijusį su karteliu dėl NES.
- 366 Iš ginčijamo sprendimo matyti, kad tuo metu, kai DP pateikė Komisijai prašymą atleisti nuo baudos, Komisija neturėjo jokios informacijos apie galimus pažeidimus ekspedijavimo oro transportu sektoriuje. Todėl Komisija DP prašymą atleisti nuo baudos turėjo išnagrinėti remdamasi šios įmonės pateikta informacija ir įrodymais. Nagrinėjamu atveju Komisija nusprendė, kad DP informacija leidžia jai atlikti tikslinį patikrinimą dėl šio sprendimo 353 punkte nurodyto masto kartelio.
- 367 Šiuo klausimu ieškovė tik nurodo, kad Komisija iš anksto suteikė DP atleidimą nuo baudos už visas nagrinėjamas veikas, neįvertinusi, ar DP pateikti įrodymai apima visas šias veikas.
- 368 Šiuo klausimu reikia priminti, kad tuo metu, kai Komisija gauna prašymą atleisti nuo baudos pagal šį punktą, ji dar nežino apie atitinkamą kartelį. Todėl, kaip nurodyta 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 8 punkto a papunkčio 1 išnašoje, ji turi atlikti prašymo atleisti nuo baudos *ex ante* įvertinimą, remdamasi tik įmonės suteiktos informacijos pobūdžiu ir kokybe.

- 369 Taigi 2006 m. pranešimas dėl bendradarbiavimo nedraudžia Komisijai suteikti įmonei sąlyginį atleidimą nuo baudos, net jei šios įmonės pateikta informacija neleidžia jai susidaryti detalaus ir tikslaus vaizdo apie įtariamo kartelio pobūdį ir apimtį.
- 370 Iš tikrųjų, pirma, nors pagal 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 9 punkto a papunktį reikalaujama, kad įmonė, pateikianti prašymą atleisti nuo baudos, pateiktų Komisijai įtariamo kartelio ir jo geografinės apimties „išsamų aprašymą“, taip pat „išsamią informaciją“ apie jo tikslą, ši pareiga reikšminga tik tuo atveju, kai įmonė apie tai žino pateikdama prašymą. Antra, reikia priminti, kad įmonės bendradarbiavimas atskleidžiant kartelį, apie kurį Komisija dar nieko nežinojo, turi esminę vertę, galinčią pateisinti atleidimą nuo baudos. Iš tikrųjų 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 8 punkto a papunkčio ir 18 punkto tikslas – palengvinti Komisijai nežinomų pažeidimų, kurie ir liktų nežinomi be prašymą atleisti nuo baudos pateikiančios įmonės įrodymų, atskleidimą (pagal analogiją žr. 362 punkte minėto Sprendimo *Kone ir kt. / Komisija*, EU:C:2013:696, 67 punktą).
- 371 Todėl, priešingai, nei nurodo ieškovė, pagal 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 8 punkto a papunktį, 9 ir 18 punktus nereikalaujama, kad įmonės pateikti įrodymai ir informacija būtų konkrečiai susiję su pažeidimais, kuriuos administracinės procedūros pabaigoje konstatuoja Komisija. Pakanka, kad jie leistų jai atlikti tikslinį patikrinimą dėl įtariamo pažeidimo, kuris apimtų pažeidimą ar pažeidimus, kuriuos Komisija konstatuos šios procedūros pabaigoje.
- 372 Taip pat reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikia jokių argumentų, kurie paneigtų Komisijos vertinimą, pagal kurį 2007 m. rugsėjo 24 d. DP pateikta informacija jai leido atlikti tikslinį patikrinimą dėl įtariamo kartelio tarp privačių tarptautinio krovinių ekspedijavimo paslaugų tiekėjų, kuriuo buvo siekiama nustatyti ar perkelti tam tikrus mokesčius ir papildomus mokesčius klientams šio sprendimo 353 punkte nurodytose teritorijose.
- 373 Todėl Komisija nepadarė klaidos, kai, remdamasi 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 8 punkto a papunkčiu ir 9 ir 18 punktais, suteikė DP sąlyginį atleidimą nuo baudos už tokį įtariamą kartelį.
- 374 Dėl Komisijos sprendimo administracinės procedūros pabaigoje suteikti DP galutinį atleidimą nuo baudos reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 1029 konstatuojamojoje dalyje konstatavusi, jog karteliai dėl NES, AMS, CAF ir PSS yra tęstiniai ir atskiri pažeidimai, Komisija minėto sprendimo 1031 konstatuojamojoje dalyje nusprendė, kad įtariamasis kartelis, už kurį ji DP suteikė sąlyginį atleidimą nuo baudos, „visiškai apima visus ginčijamame sprendime nagrinėjamus pažeidimus“.
- 375 Taip elgdamasi Komisija laikėsi 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 22 punkte numatytos procedūros.
- 376 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju Komisija nepažeidė 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 8 punkto a papunktyje, 9, 18 ir 22 punktuose numatytų sąlygų.

Dėl argumento, susijusio su rėmimusi skirtingu pagrindu

- 377 Ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą ir padarė vertinimo klaidų, nes DP prašymą atleisti nuo baudos vertino remdamasi kitu pagrindu, nei rėmėsi vertindama kitų įmonių prašymus.
- 378 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 1029 ir 1031 konstatuojamųjų dalių, kai administracinės procedūros pabaigoje Komisija priėmė galutinį sprendimą dėl DP prašymo atleisti nuo baudos ir dėl kitų įmonių prašymų sumažinti baudų dydžius, ji rėmėsi tuo pačiu pagrindu, t. y. vertindama juos atskirai dėl kartelių dėl NES, AMS, CAF ir PSS, kuriuos ji konstatavo šiuo procedūros etapu.

- 379 Taip pat reikia išnagrinėti ieškovės argumentą, kad Komisija netinkamai taikė 2006 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo, nes atsižvelgė į informaciją, kurią ji turėjo, viena vertus, kai gavo DP prašymą atleisti nuo baudos ir, kita vertus, kai gavo kitų įmonių, tarp jų ir ieškovės, prašymus. Ieškovės nuomone, į prašymų atleisti nuo baudos ar sumažinti jų dydį pateikimo momentą jau buvo atsižvelgta klasifikuojant prašymus. Todėl į tai negalėjo būti vėl atsižvelgta siekiant pateisinti skirtingus DP prašymo ir kitų įmonių prašymų sumažinti baudų dydžius vertinimo pagrindus.
- 380 Pirma, kiek šis kaltinimas susijęs su aplinkybe, kad Komisija atsižvelgė į informaciją, kurią ji turėjo tuo metu, kai skirtingi prašymai buvo pateikti, viena vertus, reikia pažymėti, kad iš 2006 m. pranešime dėl bendradarbiavimo įtvirtintų taisyklių aiškiai matyti, kad Komisija turi atsižvelgti į informaciją, kurią ji turi tuo metu, kai pateikiamas prašymas atleisti nuo baudos ar ją sumažinti. Kaip matyti iš minėto pranešimo 10 punkto, pagal 8 punkto a papunktį sąlyginis atleidimas nuo baudos nesuteikiamas, jei pateikimo metu Komisija jau turėjo pakankamai įrodymų, kad būtų galima priimti sprendimą atlikti patikrinimą dėl įtariamo kartelio. Dėl prašymų sumažinti baudų dydį iš 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 24 punkto matyti, jog tam, kad įmonei būtų sumažinta bauda, ji privalo Komisijai pateikti įtariamo pažeidimo įrodymų, kurie turėtų didelę papildomą vertę „Komisijos jau turimų įrodymų apie įtariamą pažeidimą atžvilgiu“.
- 381 Kita vertus, reikia priminti, kad Komisijos programos dėl atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo tikslas – ne suteikti slaptuose karteliuose dalyvaujančioms įmonėms galimybę išvengti finansinių atsakomybės pasekmių, bet padėti aptikti tokius veiksmus ir paskui per administracinę procedūrą kiek įmanoma padėti Komisijai nustatyti reikšmingas faktines aplinkybes. Todėl nauda, kurią gali gauti tokius veiksmus dariusios įmonės, negali viršyti to, ko reikia siekiant užtikrinti visišką programos dėl atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo arba Komisijos vykdomos administracinės procedūros veiksmingumą.
- 382 Todėl, priešingai, nei nurodo ieškovė, nagrinėjamu atveju Komisija nepadarė klaidos atsižvelgdama į tai, kad tuo metu, kai DP pateikė savo prašymą atleisti nuo baudos, ji dar nežinojo apie antikonkurencinį elgesį ekspedijavimo paslaugų sektoriuje, nors tuo metu, kai ji gavo kitų įmonių prašymus, be kita ko, ir grupės DB, ji jau žinojo tą informaciją. Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad kai kitos įmonės pateikė savo prašymus, Komisija turėjo ne tik DP jai pateiktą informaciją ir įrodymus, bet ir įrodymus, kuriuos ji surinko per netikėtus patikrinimus.
- 383 Antra, kiek ieškovės argumentas susijęs su aplinkybe, kad, viena vertus, dėl DP prašymo atleisti nuo baudos Komisija iš pradžių suteikė sąlyginį atleidimą nuo baudos, remdamasi informacija, kurią ji turėjo tame procedūros etape, o paskui administracinės procedūros pabaigoje ji suteikė galutinį atleidimą nuo baudos už nustatytus kartelius, nes juos apėmė kartelis, už kurį ji suteikė sąlyginį atleidimą, nors, kita vertus, dėl kitų įmonių prašymų sumažinti baudas Komisija tik įvertino dėl administracinės procedūros pabaigoje nustatytų kartelių pateiktos informacijos ir įrodymų papildomą vertę, jis taip pat turi būti atmestas.
- 384 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad 2006 m. pranešime dėl bendradarbiavimo numatyta skirtinga prašymų atleisti nuo baudos ir prašymų sumažinti baudų dydį tvarka. Iš tikrųjų tik prašymų atleisti nuo baudos atveju Komisija priima sprendimą dėl sąlyginio atleidimo nuo baudos, remdamasi informacija, kurią ji turi tuo metu, kai gauna tokį prašymą, t. y. remdamasi *ex ante* vertinimu. O prašymų sumažinti baudos dydį atveju toks išankstinis sąlyginis sprendimas nenumatytas ir Komisija administracinės procedūros pabaigoje tik įvertina informacijos ir įrodymų papildomą vertę procedūros pabaigoje jos nustatytų kartelių atžvilgiu.
- 385 Dėl ieškovės argumento, kuriuo siekiama paneigti šį 2006 m. pranešime dėl bendradarbiavimo įtvirtintą atskyrimą, pakanka konstatuoti, kad pirmosios su Komisija veiksmingai bendradarbiavusios įmonės, kaip tai suprantama pagal minėto pranešimo 8 punktą, palankesnis vertinimas grindžiamas siekiu, pirma, paskatinti įmones, siekiančias palankesnio vertinimo, kuo anksčiau pradėti bendradarbiauti su Komisija ir, antra, nesuteikti įmonėms, kurios nebuvo pirmosios, pradėjusios veiksmingai bendrauti su

Komisija, naudodama, viršijančios tai, ko reikia siekiant užtikrinti visišką programos dėl atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo ir Komisijos vykdomos administracinės procedūros veiksmingumą (žr. šio sprendimo 381 punktą).

- 386 Šiuo atžvilgiu reikia taip pat priminti, kad numatyta skirtinga tvarka, taikoma, pirma, prašymams atleisti nuo baudos ir, antra, prašymams sumažinti baudos dydį, patikslinta 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 26 punkto trečioje pastraipoje įtvirtintoje taisyklėje. Pagal šią taisyklę, jei įmonė, kuri kreipėsi dėl baudos dydžio sumažinimo, pirmoji pateikia nereikalaujantį patvirtinimo įrodymą, kaip tai suprantama pagal 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 25 punktą, kurį Komisija panaudoja papildomiems faktams, dėl kurių padidėja pažeidimo sunkumas arba pailgėja trukmė, nustatyti, Komisija, nustatydamą baudos dydį tokį įrodymą pateikusiai įmonei, į šiuos faktus neatsižvelgia ir todėl jai suteikia „dalinį atleidimą nuo baudos“.
- 387 Atsižvelgiant į šiuos vertinimus, argumentas, kad Komisija DP prašymą atleisti nuo baudos ir kitų įmonių prašymus sumažinti baudas vertino remdamasi skirtingu pagrindu, taip pat turi būti atmestas.
- 388 Todėl reikia konstatuoti, jog nė vienas iš ieškovės pateiktų argumentų negali įrodyti, kad Komisijos atliktas DP prašymo atleisti nuo baudos ir kitų įmonių pateiktų prašymų sumažinti baudų dydžius vertinimas yra klaidingas.
- 389 Todėl šeštasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas visas ne tik tiek, kiek jis susijęs su prašymu dėl panaikinimo, bet ir tiek, kiek jis susijęs su prašymu, kad Bendrasis Teismas pasinaudotų savo neribota jurisdikcija.

7. Dėl septintojo ieškinio pagrindo, susijusio su Komisijos sprendimu nebandyti susitarti

- 390 Ieškovė nurodo, kad 2009 m. spalio 21 d. raštu grupė DB pranešė Komisijai, kad dėl šios bylos galima tartis, ir išreiškė savo norą pradėti diskusijas dėl susitarimo. 2009 m. lapkričio 4 d. raštu jai atsakydama, kad, atsižvelgiant į ypatingas bylos aplinkybes ir pakankamą pažangą byloje, mananti, jog šioje byloje nėra tinkama pradėti diskusijas dėl susitarimo, Komisija, pirma, pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį ir padarė vertinimo klaidų ir, antra, pažeidė vienodo požiūrio principą.

Dėl pirmos dalies, susijusios su Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu ir vertinimo klaidomis

- 391 Pirmiausia ieškovė tvirtina, kad gavusi 2009 m. spalio 21 d. raštą Komisija, kad veiksmingai pasinaudotų savo diskrecija, turėjo, pirma, išsiaiškinti, ar susijusios šalys nori dalyvauti susitarime ir, antra, pradėti diskusijas su ieškove dėl susitarimo šioje byloje. Susitarimo procedūros tikslas yra optimizuoti Komisijos išteklius pagerinant vykdymo veiksmingumą, nebūtinai padidinant administracines išlaidas. Komisija negalėjo tinkamai įvertinti veiksmingumo padidėjimo dėl susitarimo procedūros prieš tai neįsitikinusi, ar tiriamos šalys nebuvo pasirengusios pripažinti savo atsakomybę pagal SESV 101 straipsnį už visus jos nagrinėtus veiksmus ar dalį jų.
- 392 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 393 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad pagal ieškovės siūlomą požiūrį Komisija negali visiškai įvertinti susitarimo procedūros galimybės prieš tai nesusisiekusi su susijusiomis šalimis ir nesužinojus jų suinteresuotumo susitarti. Todėl, jos nuomone, Komisija padarė vertinimo klaidą, kai priėmė sprendimą nebandyti susitarti prieš tai nesusisiekus su ginčijamo sprendimo adresatais.
- 394 Toks požiūris neatitinka taikytinų nuostatų.

- 395 Iš tikrųjų pagal Reglamento Nr. 773/2004, iš dalies pakeisto 2008 m. birželio 30 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 622/2008 (OL L 171, p. 3), 10a straipsnio 1 dalį Komisija šalims gali nustatyti tam tikrą terminą, per kurį šalys raštu gali pareikšti, ar pasirengusios dalyvauti susitarimo diskusijose, kad galėtų potencialiai pateikti susitarimo pareiškimus. Taigi iš šios nuostatos teksto aiškiai matyti, kad ji neprivalo susisiekti su šalimis ir kad šiuo klausimu turi diskreciją. Tokį iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 773/2004 10a straipsnio 1 dalies aiškinimą patvirtina Reglamento Nr. 622/2008 4 konstatuojamoji dalis, pagal kurią Komisija išlaiko teisę savo nuožiūra nustatyti, kuriose bylose gali būti tinkama tirti šalių suinteresuotumą dalyvauti susitarimo diskusijose, taip pat spręsti dėl jų pradėjimo ar nutraukimo arba konkrečiai susitarti.
- 396 Šiuo atžvilgiu taip pat reikia pažymėti, kad Komisijos praktika atitinka šį aiškinimą. Iš tikrųjų pagal Komisijos pranešimo dėl susitarimo procedūros 6 punktą, jeigu, jos nuomone, byloje iš esmės gali būti tinkama susitarti, ji iš principo tirs visų tos pačios procedūros šalių suinteresuotumą susitarti, net jei procedūros šalys neturi teisės į tokią procedūrą. Iš minėto punkto aiškiai matyti, kad tik tada, kai Komisija mano, jog byloje gali būti susitarta, ji gali kreiptis į atitinkamas įmones, kad sužinotų jų suinteresuotumą tartis. Be to, minėtas punktas taip pat numato galimybę jai nuspręsti, kad byloje nėra tinkama tartis, prieš tai jai nesusisiekus su suinteresuotomis šalimis ir nesužinojus jų suinteresuotumo tartis.
- 397 Iš to matyti, jog, priešingai, nei nurodo ieškovė, vienintelė aplinkybė, kad Komisija nesiekė išsiaiškinti jos ir kitų atitinkamų įmonių suinteresuotumo tartis, dar neįrodo, kad ginčijamame sprendime buvo padaryta klaidų. Todėl šį kaltinimą reikia atmesti.
- 398 Antra, ieškovė nurodo, kad, atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes, Komisijos sprendimas nesitarti yra klaidingas. Nagrinėjamu atveju susitarimas būtų buvęs veiksmingesnis.
- 399 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 400 Reikia pažymėti, kad, priešingai, nei nurodo ieškovė, Komisija pasinaudojo savo diskrecija. Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad savo 2009 m. lapkričio 4 d. rašte ji atsakė nemananti, jog šioje byloje būtų tinkama pradėti diskusijas dėl susitarimo.
- 401 Be to, dėl kaltinimo, kad Komisija padarė vertinimo klaidą, pirmiausia reikia priminti, kad, šios institucijos tvirtinimu, jos sprendimas nesiekti susitarimo šioje byloje buvo pagrįstas vertinimu, pagal kurį, atsižvelgiant į didelį šalių šioje byloje skaičių, nebuvo pakankamai didelės tikimybės su jomis pasiekti bendrą supratimą dėl galimų prieštaravimų apimties.
- 402 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad susitarimu siekiama kaip įmanoma labiau panaudoti Komisijos išteklius tam, kad būtų greitai skiriamos veiksmingos sankcijos. Pagal Reglamento Nr. 622/2008 4 konstatuojamąją dalį galima atsižvelgti į tikimybę su susijusiomis šalimis per protingą terminą pasiekti bendrą supratimą dėl galimų prieštaravimų apimties. Kaip matyti iš šios konstatuojamosios dalies, tokiu atveju Komisija gali atsižvelgti, pavyzdžiui, į tokius veiksnius: susijusių šalių skaičių, iš anksto numatomus nesuderinamus požiūrius dėl atsakomybės nustatymo, faktų ginčijimo mastą. Iš šios konstatuojamosios dalies taip pat matyti, kad ji gali atsižvelgti ne tik į veiksnius, susijusius su veiksmingumo padidėjimu, bet ir į tokius, kaip galimas precedento nustatymas.
- 403 Atsižvelgiant į šiuos vertinimus, reikia išnagrinėti, ar ieškovės nurodyti argumentai gali įrodyti, kad Komisija padarė vertinimo klaidų.
- 404 Šiuo klausimu pirmiausia ieškovė nurodo didelį susijusių šalių skaičių ir tai, kad susitarimo procedūra būtų buvusi veiksmingesnė.

- 405 Dėl šio argumento reikia priminti, kad veiksmingumas dėl susitarimo procedūros yra didesnis, kai visos susijusios šalys sutinka tartis. Iš tikrųjų tokiu atveju Komisija nėra priversta leisti susipažinti su bylos medžiaga ir organizuoti apklausą. Ji taip pat gali parengti glaustą pranešimo apie kaltinimus versiją viena kalba. Tačiau jei viena ar kelios susijusios šalys nepasirengusios tartis, tokios procedūros veiksmingumas yra ribotas. Todėl nėra klaidinga manyti, kad didelis susijusių šalių skaičius turi neigiamą poveikį terminui, per kurį Komisija su susijusiomis šalimis turi pasiekti bendrą supratimą dėl galimų prieštaravimų apimties.
- 406 Atsižvelgiant į aplinkybę, kad šioje byloje dalyvavo 47 šalys, Komisija nepadarė klaidos nusprenddama, kad šis bylos aspektas nėra palankus siekiant susitarimo.
- 407 Šiuo atžvilgiu taip pat reikia pažymėti, kad daug įmonių nebendradarbiavo su Komisija pagal 2006 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo ir buvo rizika, kad tam tikri bylos elementai, pavyzdžiui, DP pateiktos informacijos ir įrodymų priimtumas, atsakomybės priskyrimas ūkinės veiklos perėmėjams ir su karteliais susijusių pardavimų vertės nustatymas, bus ginčijami tam tikrų ginčijamo sprendimo adresatų. Todėl, priešingai, nei nurodo ieškovė, nebuvo galima atmesti galimybės, jog tam tikri ginčijamo sprendimo elementai bus ginčijami jo adresatų.
- 408 Priešingai, nei tvirtina ieškovė, daug šalių nedraudžia Komisijai nuspręsti nepradėti susitarimo procedūros.
- 409 Antra, ieškovė tvirtina, kad susijusių šalių galėjo būti mažiau, jei Komisija būtų nusprendusi pradėti atskiras procedūras dėl kiekvieno kartelio dėl AMS, CAF, NES ir PSS, o ne visus juos sujungti į vieną procedūrą. Komisija negali remtis aplinkybe, už kurios atsiradimą ji pati yra atsakinga.
- 410 Šį argumentą taip pat reikia atmesti.
- 411 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad tiek galimybė susitarti, tiek galimybė lygiagrečiai nagrinėti keletą pažeidimų per vieną procedūrą yra skirtos veiksmingumui padidinti. Kadangi jokioje nuostatoje nenumatyta šių dviejų galimybių hierarchija, Komisijos pasirinkimo nagrinėti kelis pažeidimus per vieną procedūrą neriboja galimybė susitarti. Todėl negalima kaltinti Komisijos pasirinkus nagrinėti kartelius dėl AMS, CAF, NES ir PSS kartu, o galimybę susitarti įvertinus atsižvelgiant į procedūrinę situaciją, kurią galimai nulems toks pasirinkimas.
- 412 Bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, kad ieškovė neįrodė, jog sprendimas nagrinėti minėtus pažeidimus atskirai būtų lėmęs kitą situaciją, susijusią su susitarimu. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad net jei minėti pažeidimai būtų nagrinėti atskirai, kiekvieno pažeidimo atveju yra nemažas skaičius įmonių, kurios nebendradarbiavo pagal 2006 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo, ir kad, remdamasi šia aplinkybe ir nedarydama vertinimo klaidos, Komisija galėjo nuspręsti, jog dėl nė vieno iš šių pažeidimų nebuvo galima susitarti.
- 413 Trečia, ieškovė tvirtina, kad Komisija padarė klaidą nurodydama didelę pažangą per procedūrą. Tai nėra tinkama priežastis nepradėti susitarimo procedūros. Atvirkščiai, Komisija negalėjo priimti sprendimo dėl galimos susitarimo procedūros gerokai nepasistūmėjusi per administracinę procedūrą, nes tik tokia etape ji gali gerai įvertinti nagrinėjamų įmonių elgesį ir turėti pakankamai įrodymų, leidžiančių patvirtinti pažeidimą.
- 414 Komisija ginčija šiuos argumentus.
- 415 Šis argumentas turi būti atmestas.
- 416 Šis argumentas turi būti atmestas kaip nereikšmingas. Iš tikrųjų nagrinėjamu atveju Komisijos vertinimas, kad byloje negalėjo būti susitarta, jau buvo pagrįstas dėl vertinimo dėl didelio šalių skaičiaus (žr. šio sprendimo 404–408 punktus).

- 417 Be to, bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad šioje byloje Komisija nepadarė klaidos atsižvelgdama į procedūros pažangą tuo metu, kai ji gavo grupės DB raštą, kuriame ši grupė išreiškė savo suinteresuotumą susitarimo procedūra. Kaip jau buvo nurodyta, aplinkybė, kad įmonės išreiškia savo suinteresuotumą susitarti, yra vienas iš veiksnių, į kurių Komisija gali atsižvelgti sprendžiant, ar byloje gali būti susitarta, nes šis veiksnys gali turėti įtakos tikimybei su susijusiomis šalimis per protingą terminą pasiekti bendrą supratimą dėl galimų prieštaravimų apimties. Vis dėlto tokio suinteresuotumo išsakymo reikšmė gali skirtis atsižvelgiant į procedūros pažangą. Iš tikrųjų, tokiais atvejais, kai nepadarydama klaidos Komisija yra nusprendusi nepradėti susitarimo procedūros ir jau yra pradėjusi įprastą procedūrą, galimas veiksmingumo padidėjimas dėl susitarimo gali būti labai mažas.
- 418 Nagrinėjamu atveju Komisija buvo numačiusi įprastą procedūrą, o kai 2009 m. spalio 21 d. gavo grupės DB raštą, ji jau buvo parengusi ir aptarinėjo pranešimo apie kaltinimus projektą. Todėl jos vertinimas, kad, atsižvelgiant į jau padarytą darbą, grupės DB suinteresuotumo pareiškimas turi mažiau reikšmės, nėra klaidingas.
- 419 Ketvirta, ieškovė nurodo, kad konkurencijos priežiūros tarnybos trečiosiose šalyse, pavyzdžiui, Naujojoje Zelandijoje, Jungtinėse Valstijose ir Pietų Afrikoje, yra nusprendusios, jog tinkama susitarti dėl panašių ar identiškų pažeidimų.
- 420 Šį argumentą taip pat reikia atmesti.
- 421 Iš tikrųjų pakanka priminti, kad Komisijos sprendimas turi būti vertinamas remiantis galiojančiais Sąjungos teisės aktais, o tai, kad trečiosios šalys pasirinko susitarimą, neįrodo, kad Komisija padarė vertinimo klaidą. Bet kuriuo atveju dėl ieškovės nurodytų pavyzdžių, susijusių su šalimis, kuriose taikoma derybų dėl kaltinimų pripažinimo (angl. *plea bargaining*) sistema, reikia pažymėti, kad iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 773/2004 10a straipsnio 1 dalyje numatyta susitarimo procedūra iš esmės skiriasi nuo minėtos sistemos.
- 422 Taigi nė vienas iš ieškovės nurodytų argumentų negali įrodyti, kad Komisijos vertinimas, pagal kurį šioje byloje nebuvo galima susitarti, yra klaidingas.
- 423 Trečia, reikia atsakyti į ieškovės kaltinimą, kad Komisija savo sprendimą nesitarti Bendrojo Teismo procese motyvavo kitaip ir kad šie motyvai yra nepriimtini ar bent jau nereikšmingi.
- 424 Šiuo atžvilgiu reikia priminti šio sprendimo 229–231 punktuose nurodytą teismų praktiką. Taip pat reikia priminti, kad sprendimo motyvai suinteresuotajam asmeniui iš principo turi būti nurodyti kartu su jam nepalankiu sprendimu ir kad motyvų nebuvimo negali ištaisyti tai, kad suinteresuotasis asmuo sprendimo motyvus sužino per procesą Sąjungos teismuose (2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Alliance One International ir Standard Commercial Tobacco / Komisija*, C-628/10 P ir C-14/11 P, Rink., EU:C:2012:479, 74 punktas).
- 425 Be to, reikia pažymėti, kad šis ieškinys susijęs su ginčijamu sprendimu, todėl reikia išnagrinėti šio sprendimo motyvus. Vis dėlto į 2009 m. lapkričio 4 d. Komisijos raštą taip pat gali būti atsižvelgta kaip į ginčijamo sprendimo kontekstą.
- 426 Dėl ginčijamo sprendimo motyvų pakankamumo reikia konstatuoti, kad, pirma, 2009 m. lapkričio 4 d. rašte Komisija nurodė didelę pažangą per procedūrą ir ypatingas bylos aplinkybes. Taip pat iš ginčijamo sprendimo konteksto ir turinio pakankamai aiškiai matyti, kad susijusių šalių skaičius buvo didelis, kad daug įmonių nebendradarbiavo su Komisija ir kad buvo rizika, jog tam tikri šios institucijos vertinimai bus ginčijami (žr., be kita ko, ginčijamo sprendimo adresatų sąrašą, šio sprendimo 2.2 punktą dėl įmonių, įtrauktų į Komisijos procedūrą, jo 8.5 punktą dėl 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo taikymo, jo 644–648 konstatuojamasis dalis dėl Komisijos kompetencijos ir jo 857–890 konstatuojamasis dalis dėl pardavimo vertės nustatymo).

- 427 Antra, iš ginčijamo sprendimo teisinio konteksto, t. y. iš Reglamento Nr. 622/2008 4 konstatuojamosios dalies ir Komisijos pranešimo dėl susitarimo procedūros, matyti, kad Komisija manė, jog šios aplinkybės yra tinkamos siekiant nuspręsti, ar reikia tartis šioje byloje.
- 428 Iš to matyti, kad ginčijamo sprendimo motyvai yra pakankamai aiškūs, kad ieškovė galėtų juos suprasti, o Bendrasis Teismas galėtų atlikti jo kontrolę.
- 429 Todėl septintojo ieškinio pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

Dėl antros dalies, susijusios su vienodo požiūrio principo pažeidimu

- 430 Ieškovė nurodo, kad Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą. Byla dėl krovinių ekspedijavimo labai nesiskiria nuo kitų bylų, kuriose Komisija pasirinko susitarimo procedūrą.
- 431 Pirmiausia reikia priminti, kad vienodo požiūrio principas draudžia panašias situacijas vertinti skirtingai, o skirtingas situacijas – vienodai, nebent toks vertinimas būtų objektyviai pateisinamas, tačiau, kalbant apie situacijų panašumą, ankstesnė Komisijos praktika negali būti teisinis pagrindas skirti baudas konkurencijos srityje, o sprendimai kitose bylose, kiek tai susiję su galima diskriminacija, yra tik orientacinio pobūdžio, nes skirtingų bylų faktiniai duomenys nebūna identiški (326 ir 327 punktai).
- 432 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad ieškovės nurodytos aplinkybės negali įrodyti vienodo požiūrio principo pažeidimo.
- 433 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad dviejų situacijų panašumas turi būti vertinamas atsižvelgiant visų pirma į nagrinėjamo teisės akto paskirtį ir tikslą (šiuo klausimu žr. 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Arcelor Atlantique ir Lorraine ir kt.*, C-127/07, Rink., EU:C:2008:728, 26 punktą). Kadangi susitarimo procedūros tikslas yra suteikti Komisijai galimybę sparčiau ir veiksmingiau nagrinėti kartelių bylas, ji turi atsižvelgti į tikimybę su susijusiomis šalimis per protingą terminą pasiekti bendrą supratimą dėl galimų prieštaravimų apimties (žr. Reglamento Nr. 622/2008 4 konstatuojamąją dalį).
- 434 Pirma, dėl to, kad ieškovė nurodo, jog kitais atvejais pažeidimai buvo sudėtingesni, pakanka konstatuoti, kad šie veiksniai savaime neįrodo, kad Komisija šiuo atveju turėjo nuspręsti, jog būtų buvę lengviau su susijusiomis šalimis per protingą terminą pasiekti bendrą supratimą dėl galimų prieštaravimų apimties.
- 435 Antra, dėl to, kad ieškovė iš esmės nurodo, jog, jos nuomone, dėl kiekvieno kartelio dėl NES, AMS, CAF ir PSS buvo galima susitarti, pakanka konstatuoti, kad šis argumentas nesusijęs su ankstesne Komisijos praktika, o iš esmės tik pakartoja kaltinimą, kad susijusių šalių skaičius galėjo būti mažesnis, jei Komisija būtų nusprendusi pradėti atskiras procedūras dėl kiekvieno kartelio dėl AMS, CAF, NES ir PSS, kuris jau buvo atmestas šio sprendimo 409–412 punktuose.
- 436 Trečia, dėl ieškovės tvirtinimo, kad 2010 m. liepos 20 d. Komisijos sprendime C(2010) 5001 galutinis dėl procedūros pagal [SESV 101] straipsnį ir Europos ekonominės erdvės susitarimo 53 straipsnį (Byla COMP/38.866 – Pašariniai fosfatai) minėta institucija priėmė susitarimą, kuris neapėmė visų pažeidimą dariusių įmonių, pakanka pažymėti, kad toje byloje nusprendusi pradėti diskusijas su susijusiomis šalimis dėl susitarimo Komisija vėliau nusprendė nesitarti su pasitraukusia iš diskusijų įmone. Tačiau ieškovė nenurodo, kodėl tai daro aptariamą bylą panašią į nagrinėjamą bylą, kurioje yra labai daug susijusių šalių ir nemažai įmonių nebendradarbiavo su Komisija.
- 437 Taigi reikia atmesti ieškinio pagrindo dalį, susijusią su vienodo požiūrio principo pažeidimu, todėl reikia atmesti visą septintąjį ieškinio pagrindą.

438 Kadangi visi ieškinio pagrindai atmestini, o nagrinėjant juos nenustatyta pagrindų, kurie leistų Bendrajam Teismui įgyvendinant savo neribotą jurisdikciją sumažinti ieškovei skirtą baudą, reikia atmesti visą ieškinį – ne tik tiek, kiek jis susijęs su prašymu dėl panaikinimo, bet ir tiek, kiek jis susijęs su prašymu, kad Bendrasis Teismas pasinaudotų savo neribota jurisdikcija.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

439 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Schenker Ltd* padengia bylinėjimosi išlaidas.

Berardis

Czúcz

Popescu

Paskelbta 2016 m. vasario 29 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas	2
Procesas Bendrajame Teisme ir šalių reikalavimai	3
Dėl teisės	4
1. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio, pirma, su Reglamento Nr. 1/2003 4, 7 straipsnių ir 27 straipsnio 2 dalies, teisės į gynybą ir teisės į teisingą bylos nagrinėjimą pažeidimu ir, antra, su gero administravimo principo pažeidimu	5
Dėl pirmos dalies, susijusios su Reglamento Nr. 1/2003 4, 7 straipsnių ir 27 straipsnio 2 dalies, teisės į gynybą ir teisės į teisingą bylos nagrinėjimą pažeidimu	5
Dėl pirmo kaltinimo, susijusio su profesinės paslapties pažeidimu	6
Dėl kaltinimo, susijusio su dvigubo atstovavimo draudimo ir lojalumo principo pažeidimu	7
Dėl kaltinimo, susijusio su DP pasitikėjimo santykiais grindžiamų pareigų pažeidimu	8
Dėl antros dalies, susijusios su gero administravimo principo pažeidimu	8
2. Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 141 1 straipsnio pažeidimu	9
Dėl Reglamento Nr. 141 1 straipsnio aiškinimo	10
Dėl paslaugų, dėl kurių buvo sudarytas kartelis dėl NES	11
3. Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su didelio poveikio prekybai tarp valstybių narių nebuvimu .	14
Dėl pirmos dalies, susijusios su paslaugomis, kurias apėmė kartelis dėl NES	14
Dėl antros dalies, susijusios su poveikiu prekybai tarp valstybių narių	16
Dėl poveikio prekybai, susijusiai su ekspedijavimo paslaugomis	17
– Dėl poveikio ekspeditorių klientams ir ekspeditorių elgesiui kitose valstybėse narėse	17
– Dėl didelio poveikio prekybai	19
Dėl poveikio prekių srautams	21
Dėl gero administravimo principo ir 2004 m. gairių 77 punkto pažeidimo	21
4. Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su Komisijos sprendimu pripažinti ieškovę vienintele atsakinga už pažeidimą	21
Dėl pirmos dalies, susijusios su SESV 101 straipsnio 1 dalies ir asmeninės atsakomybės principo pažeidimu	21
Dėl antros dalies, susijusios su Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio ir gero administravimo principo pažeidimu, ir dėl trečios dalies, susijusios su pareigos motyvuoti nesilaikymu	24

Dėl Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio ir gero administravimo principo pažeidimo	
Dėl pareigos motyvuoti nesilaikymo	26
5. Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su klaidomis apskaičiuojant baudos dydį ir su Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 1 ir 2 dalių ir teisės į gynybą pažeidimu	27
Dėl pirmos dalies, susijusios su klaidomis apskaičiuojant baudos dydį	27
Dėl kaltinimo, susijusio su pardavimo verte	27
– Dėl susijusių su karteliu dėl NES pardavimų	29
– Dėl NES antkainio taikymo	30
– Dėl kartelio, susijusio su oro transporto paslaugomis, egzistavimo	31
– Dėl atsižvelgimo į padarytą ekonominę žalą	32
– Dėl paveiktų konkurencijos veiksnių	33
– Dėl vertinimo klaidų	33
Dėl kaltinimo, susijusio su padidiniu dėl sunkumo	34
Dėl kaltinimo, susijusio su neatsižvelgimu į lengvinančią aplinkybę	35
Dėl kaltinimo, kad buvo pažeistas vienodo požiūrio principas	36
Išvada	36
Dėl antros dalies, susijusios su Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio ir teisės į gynybą pažeidimu ...	37
6. Dėl šeštojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies ir vienodo požiūrio principo pažeidimu, 2006 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo nesilaikymu ir vertinimo klaida	38
Dėl sąlygų, numatytų norint atleisti nuo baudos, laikymosi	39
Dėl argumento, susijusio su rėmimusi skirtingu pagrindu	41
7. Dėl septintojo ieškinio pagrindo, susijusio su Komisijos sprendimu nebandyti susitarti	43
Dėl pirmos dalies, susijusios su Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu ir vertinimo klaidomis	43
Dėl antros dalies, susijusios su vienodo požiūrio principo pažeidimu	47
Dėl bylinėjimosi išlaidų	48